

UNIVERZITA KARLOVA

Právnická fakulta

Bc. Kateřina Suchanová

Nahrazování směrnic nařízeními

na příkladu právní úpravy ochrany osobních údajů v EU

Diplomová práce

Praha 2020

Vedoucí diplomové práce: JUDr. Magdaléna Svobodová, Ph.D.

Katedra Evropského práva

Datum vypracování práce (uzavření rukopisu) : 23. 10. 2020

Prohlašuji, že jsem předkládanou diplomovou práci vypracovala samostatně, že všechny použité zdroje byly řádně uvedeny a že práce nebyla využita k získání jiného nebo stejného titulu.

Dále prohlašuji, že vlastní text této práce včetně poznámek pod čarou má 220 271 znaků včetně mezer.

Bc. Kateřina Suchanová

V Praze dne 23. října 2020

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala vedoucí mé diplomové práce, JUDr. Magdaléně Svobodové, Ph.D., za mnohé cenné rady, ochotu a pomoc při psaní této práce. V neposlední řadě bych také ráda poděkovala své rodině za nekonečnou podporu během celých mých studií, a to zejména v jejich samotném závěru.

OBSAH

1. ÚVOD.....	7
2. NAHRAZOVÁNÍ SMĚRNIC NAŘÍZENÍMI V EU – OBECNÁ ČÁST	10
2.1 PROCES ZJEDNODUŠOVÁNÍ PRAVA EU.....	10
2.2 SEKUNDÁRNÍ PRÁVO EU A JEHO ZMĚNY.....	22
2.2.1 Charakteristika směrnic	23
2.2.2 Charakteristika nařízení	26
2.2.3 Nahrazování směrnic nařízeními – důvody a problematické aspekty	27
2.2.4 Dílčí nahrazování směrnic nařízeními	32
2.2.5 Komplexní nahrazování směrnic nařízeními	34
2.2.5.1 Zjednodušení stávajícího právního rámce, odstranění zastaralých právních nástrojů a jejich celková revize.....	37
2.2.5.2 Odstranění rozdílů mezi vnitrostátními právními předpisy a jejich harmonizace	39
2.2.5.3 Snížení administrativní zátěže a regulačního procesu.....	41
2.2.5.4 Zajištění fungování vnitřního trhu Evropské unie a zabránění jeho fragmentace	43
2.2.5.5 Podstatný vývoj vědy, techniky a institucionálního rámce EU.....	46
2.3 SHRUTÍ DŮVODŮ, PRO KTERÉ BYL ZVOLEN PRÁVNÍ NÁSTROJ NAŘÍZENÍ.....	47
2.4 DÍLČÍ SHRUTÍ.....	49
3. NAHRAZOVÁNÍ SMĚRNIC NAŘÍZENÍMI NA PŘÍKLADU OBECNÉHO NAŘÍZENÍ O OCHRANĚ OSOBNÍCH ÚDAJŮ – ZVLÁŠTNÍ ČÁST.....	51
3.1 GENEZE PRÁVA NA SOUKROMÍ A PRÁVA NA OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ.....	51
3.2 VÝVOJ OCHRANY OSOBNÍCH ÚDAJŮ V EVROPSKÉ UNII PŘED PŘIJETÍM GDPR ...	52
3.3 DŮVODY A PROCES PŘIJÍMÁNÍ GDPR.....	56
3.5 DÍLČÍ SHRUTÍ.....	89
4. ZÁVĚR.....	91
5. SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	95
5.1 SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	95

5.2	SEZNAM POUŽITÝCH INTERNETOVÝCH A DALŠÍCH ZDROJŮ	97
5.3	SEZNAM POUŽITÝCH PRAMENŮ PRÁVA	105
5.3.1	Prameny práva České republiky	105
5.3.2	Prameny práva a další právní dokumenty Evropské unie	106
5.3.3	Mezinárodněprávní dokumenty	120
5.4	SEZNAM POUŽITÉ JUDIKATURY	120
6.	SEZNAM PŘÍLOH	122
6.1	PŘÍLOHA Č. 1 – SEZNAM NAŘÍZENÍ, KTERÉ NAHRADILY NEBO ZMĚNILY SMĚRNICE DLE JEDNOTLIVÝCH LET OD ROKU 1987	122
6.2	PŘÍLOHA Č. 2 – SEZNAM DŮVODŮ, PRO KTERÉ BYLY SMĚRNICE NAHRAZENY NAŘÍZENÍMI	130

1. Úvod

Od samotného vzniku Evropská unie (dříve Evropské společenství, respektive Evropské hospodářské společenství) vytváří velké množství unijních právních předpisů, v současnosti obecně označované jako právo EU nebo také *acquis Unie*. Ačkoliv snahou legislativních unijních orgánů bylo vždy přijímat právní akty propracované a konzistentní, a to zejména v případě sekundárního práva, postupem času docházelo k enormnímu nárůstu jejich objemu a zároveň k jejich neaktuálnosti, nepřehlednosti a komplikovanosti nejen pro samotné unijní orgány, ale hlavně pro adresáty takových právních norem. Z výše uvedených důvodu Evropské společenství na konci 90. let 20. století zahájilo velice intenzivní proces přepracovávání a upravování *acquis communautaire*, a to pod heslem „zjednodušování právních předpisů ES“. Tento proces byl a je řízen a koordinován Evropskou komisí (s podporou dalších vrcholných unijních orgánů), která vypracovává konkrétní sdělení, kroky a další postupy vedoucí jak ke zjednodušování již přijatých unijních právních předpisů, tak i k tvorbě nově přijímaných právních aktů. Jedním z nástrojů přijatých Evropskou komisí a vedoucích ke zjednodušování unijních právních předpisů patří proces nahrazování směrnic nařízeními, a to zejména v oblastech, které vyžadovaly a vyžadují jednotný unijní přístup a koordinaci.

První kapitola této diplomové práce bude nejprve zaměřena na popis procesu zjednodušování práva ES, respektive práva EU, zahájeného na konci 90. let 20. století, a to za použití klíčových politických dokumentů přijímaných na úrovni Evropského společenství, respektive Evropské unie. Cílem první části první kapitoly bude přiblížit jednotlivé postupy, které byly Evropskou komisí, popřípadě dalšími unijními orgány, navrženy ke zjednodušení *acquis communautaire*, respektive *acquis EU*.

Vzhledem k tomu, že jedním z používaných nástrojů v rámci celého procesu zjednodušování je nahrazování směrnic nařízeními, druhá část první kapitoly bude obecně zaměřena na základní charakteristiku a problematické aspekty směrnic a nařízení. Cílem této části diplomové práce bude zodpovědět otázku, zda je nahrazování směrnic nařízeními vhodným nástrojem, jenž přispěje k celkovému zjednodušení *acquis Unie*, a zda v jeho rámci dochází k odstranění problémů, které nejčastěji vznikají při implementaci směrnic.

Třetí část první kapitoly bude založena na systematické analýze všech nařízení, která byla od konce 80. let 20. století v Evropském společenství, respektive v Evropské unii, přijata, a jejichž cílem bylo zcela či částečně nahradit úpravu do té doby obsaženou ve směrnicích. Tato systematická analýza bude provedena na základě seznamu platných nařízení přijatých od roku 1987, jež měnila či zcela rušila úpravu danou ve směrnici nebo směrnicích. Tento seznam byl pro účely této diplomové práce vypracován na základě podkladů získaných z interního systému vládní databáze ISAP používané Ministerstvem zahraničních věcí, a dále s využitím vyhledávání přijímaných právních předpisů v jednotlivých letech na internetových stránkách EUR-Lex provozovaných Úřadem pro publikace Evropské unie, jež poskytují oficiální a komplexní přístup k právním dokumentům EU. Cílem této části první kapitoly bude na základě systematické analýzy vybraných nařízení a jejich návrhů vymezit hlavní důvody, které vedly k dílčímu či komplexnímu nahrazení, tyto důvody kategorizovat a dále je blíže vymezit.

Druhá kapitola této diplomové práce bude věnována konkrétnímu nařízení, na jehož základě došlo ke zrušení úpravy obsažené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů, a to nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (dále jen „**GDPR**“ nebo „**Obecné nařízení o ochraně osobních údajů**“).

Nejprve bude popsán historický vývoj práva na soukromí, které zahrnuje i základní lidské právo na ochranu osobních údajů, a dále jeho postupná kodifikace v rámci právního řádu Evropského společenství, respektive Evropské unie. Následně bude tato kapitola zaměřena na proces přijímání Obecného nařízení o ochraně osobních údajů, a to za použití relevantních oficiálních politických a legislativních textů. V této části diplomové práce bude cílem zodpovědět otázku, zda byla vhodně zvolena forma právního předpisu nově upravující ochranu osobních údajů v Evropské unii, tj. nařízení, a zda v rámci zvolené právní úpravy odpadly dílčí problémy zahrnující například včasnou implementaci do národních legislativ či zrušení vícečetnosti právní úpravy ochrany osobních údajů.

V poslední části druhé kapitoly bude podrobně zanalyzován přijatý text GDPR, a to s ohledem na typy ustanovení, jež jsou v něm obsaženy, a jež v různé míře obsahují různé druhy směrniceových prvků. Tato analýza byla vybrána s ohledem na skutečnost, že směrniceové prvky v nařízení narušují jednotnost přijímané právní úpravy, jelikož vyžadují, aby členské státy přijaly doprovodnou právní úpravu, jež však může opětovně vytvářet odlišnou několikakolejnou právní úpravu ochrany osobních údajů v Evropské unii a tím negativně ovlivňovat cíl unijních legislativců přijetím GDPR sjednotit a zjednodušit právní úpravu v dané oblasti. Po rozdělení ustanovení se směrniceovými prvky do jednotlivých kategorií budou jednotlivá ustanovení blíže vymezena, a to zejména za použití adaptačního zákona přijatého v České republice. Zde bude cílem přiblížit na konkrétních příkladech přijatých v České republice možnosti členských států odchýlit se od výsledného textu GDPR a tím se podílet na koncové podobě úpravy ochrany osobních údajů v Evropské unii.

Vzhledem k tomu, že tematika nahrazování směrnic nařízeními je v současné chvíli v tuzemské a zahraniční literatuře velice omezená (z tuzemských autorů se dlouhodobě věnuje problematice směrnic a nařízení prof. JUDr. Richard Král, LL.M., Ph.D., DSc., ke specifickému tématu nahrazování směrnic nařízeními se vyjádřili prozatím pouze doc. JUDr. Filip Křepelka, Ph.D., JUDr. Markéta Whelanová, Ph.D. a JUDr. Magdaléna Svobodová, Ph.D., v zahraniční literatuře toto téma není prakticky téměř zpracováno), téma a zpracování této diplomové práce by mělo být přínosem, na jehož základě lze dále specifikovat, konkretizovat a analyzovat jednotlivé dílčí oblasti, které s procesem nahrazování směrnic nařízeními souvisí. I z toho důvodu jsou některé dílčí oblasti v této diplomové práci pouze zmíněny či obecně nastíněny, jelikož bližší a propracovanější analýza by byla zcela nad obsahový rámec této diplomové práce.

2. Nahrazování směrnic nařízeními v EU – obecná část

2.1 Proces zjednodušování práva EU

Vrcholné orgány Evropského společenství na konci 90. let 20. století shledaly nutnou potřebu rekodifikace obsáhlého komunitárního práva, a to s cílem lépe a pružněji reagovat na nové politické, ekonomické, hospodářské a sociální výzvy, které s sebou přinesl vstup do nového tisíciletí společně s čím dál tím většími a dalekosáhlejšími globalizačními procesy. Dalším cílem navrhovaného přepracování práva ES byla tvorba jasnějších, přehlednějších a srozumitelnějších unijních předpisů, které by měly lépe vyjadřovat, stanovovat a umožňovat dosahování cílů a potřeb v nich obsažených, a to i s ohledem na plánovaná budoucí rozšiřování Evropského společenství o nové členské státy, které jsou povinny společně se vstupem do Evropského společenství přijmout a celkově vstoupit do legislativního rámce vytvářeného komunitárním právem.

V Deklaraci o kvalitě vypracovávání legislativy Společenství přijaté dne 2. října 1997 mezivládní konferencí na úrovni hlav států a předsedů vlád patnácti členských států Evropské unie byla jasně stanovena klíčová potřeba kvalitnějšího vypracovávání unijních předpisů, a to s ohledem na následnou tvorbu vnitrostátních implementačních předpisů a zabraňování nesrovnalostí, které mohou při odlišné implementaci vznikat.¹ Evropskému parlamentu, Radě Evropské unie a Evropské komisi bylo doporučeno vypracovat ve vzájemné shodě vodítka obsahující postup zajišťující vypracovávání kvalitnější unijní legislativy a následně tato vodítka důsledně dodržovat při veškeré práci s unijními právními předpisy.

Na Deklaraci o kvalitě vypracovávání legislativy Společenství navázala interinstitucionální dohoda ze dne 22. prosince 1998 o společných pokynech ke zkvalitnění vypracovávání unijní legislativy (dále jen „**Dohoda o společných pokynech**“), přijatá Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Evropskou komisí.² Dohoda o společných pokynech rozvinula obecné cíle stanovené v Deklaraci

---

¹ *Declaration on the quality of the drafting of Community legislation* [online]. Official Journal C 340, 10/11/1997, p. 0139: ©2019 [cit. 18/7/2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=CELEX%3A11997D%2FAFI%2FDCL%2F39>.

² Interinstitutional agreement of 22 December 1998 on common guidelines for the quality of Community legislation ze dne 22. prosince 1998. In: *Úřední věstník Evropských společenství* 17. 3. 1999, roč. 1999, C 73/1.

o kvalitě vypracovávání legislativy Společenství a podrobněji specifikovala, jakým způsobem by ke zkvalitňování unijních právních předpisů mělo docházet. Zejména bylo stanoveno, že veškerá přijímaná unijní legislativa musí být jasná, jednoduchá a přesná, a že vždy musí odrážet potřeby těch subjektů, kterým je určena. V důsledku dodržování těchto základních pravidel dojde ke zkvalitnění unijní legislativy, která bude pro členské státy i jednotlivce srozumitelnější a jasnější. Takový stav přispěje k celkovému zlepšení úrovně následné vnitrostátní implementace, a tím i nutně k lepší dostupnosti unijního práva jeho adresátům.

Na deklarace a dohody o stavu unijní legislativy přijaté ostatními vrcholnými unijními orgány navázaly diskuze na úrovni vrcholných představitelů členských států na zasedáních Evropské rady v Lisabonu ve dnech 23. a 24. března 2000,³ ve Stockholmu ve dnech 23. a 24. března 2001,⁴ v Laekenu ve dnech 8. a 9. prosince 2001⁵ a v Barceloně ve dnech 15. a 16. března 2002.⁶ Výsledkem zasedání Evropské rady bylo konkrétní pověření Evropské komise k vypracování akčního plánu, na základě kterého by byly stanoveny hlavní principy a postupy zjednodušování unijních právních předpisů pro všechny zúčastněné subjekty. Evropská komise tak vypracovala, a dne 5. června 2002 přijala, akční plán s názvem **Zjednodušování a zkvalitňování prostředí právních předpisů**⁷ (dále jen „**Akční plán pro zjednodušování právních předpisů**“), který obsahoval strategický popis, jakým způsobem koordinovat proces zjednodušování a zlepšování právního prostředí Evropské unie. Tento proces nebyl zaměřen pouze na přípravu a sjednocování lingvistiky nově přijímaných unijních právních předpisů (tak jako v případě postupů zavedených na základě Deklarace o kvalitě vypracovávání legislativy

---

³ *Lisbon European Council 23 and 24 March 2000 Presidency conclusions* [online]. European Parliament: ©2020 [cit. 18/8/2020]. Dostupné z: https://www.europarl.europa.eu/summits/lis1_en.htm.

⁴ *Stockholm European Council 23 and 24 March 2001 Presidency conclusions* [online]. European Parliament: ©2020 [cit. 18/8/2020]. Dostupné z: https://www.consilium.europa.eu/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/en/ec/00100-r1.%20ann-r1.en1.html.

⁵ *Laeken European Council 14 and 15 December 2001 Presidency conclusions* [online]. European Parliament: ©2020 [cit. 18/8/2020]. Dostupné z: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/DOC_01_18.

⁶ *Barcelona European Council 15 and 16 March 2002 Presidency conclusions* [online]. European Parliament: ©2020 [cit. 18/8/2020]. Dostupné z: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/PRES_02_930.

⁷ *Action plan 'Simplifying and improving the regulatory environment'* [online]. Brusel: Komise Evropských společenství, 5.6.2002. COM(2002) 278 final. [cit. 18/7/2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?qid=1571136229002&uri=CELEX:52002DC0278>.

Společenství a Dohodě o společných pokynech), ale rovněž zahrnoval i celkovou revizi již vytvořených a přijatých unijních právních předpisů.

Evropská komise v Akčním plánu pro zjednodušování právních předpisů navrhla rozsáhlou a obsáhlou revizi všech unijních právních předpisů, a to zejména díky tomu, že od samotného založení Evropské unie unijní právní předpisy nebyly předmětem komplexního přezkumu zahrnujícího jejich aktuálnost, potřebnost, provázanost, organizaci, prezentaci a proporcionalitu. Dle propočtů Evropské komise unijní legislativa obsahovala více než osmdesát tisíc stran.⁸ Hlavním cílem navržené revize bylo snížit množství unijní legislativy za použití následujících postupů: (i) konsolidace ve smyslu spojování hlavních textů právních předpisů s jejich později přijímanými dodatky; (ii) kodifikace ve smyslu přijímání nových předpisů spojujících v sobě již dříve přijaté předpisy obsahující stejnou či obdobnou právní úpravu, ovšem za podmínky, že kodifikací nedojde ke ztrátě samotné podstaty, institutů a pravidel ve stávajících právních předpisech obsažených; (iii) přepsání stávajících právních předpisů s cílem nastolit jednotnou strukturu unijních právních norem a sjednotit jejich jazyk a terminologii; a (iv) zjednodušení samotných textů právních předpisů tak, aby byly pro koncové subjekty více přehledné, jasné a srozumitelné.⁹

Čtyři výše uvedené postupy neměly být dle Evropské komise používány izolovaně, ale vždy ve vzájemném souladu za použití několika z nich tak, aby bylo dosaženo co nejoptimálnějších výsledků. Vedle výše uvedených postupů Akční plán pro zjednodušování právních předpisů jasně stanovil, že nejvíce používané sekundární unijní právní předpisy, tj. směrnice a nařízení, by měly být vždy používány v souladu s jejich účelem a po podrobném zvážení přijímané formy. Nařízení by tak měla být používána pouze tam, kde je zapotřebí jednotné aplikace a úpravy ve všech členských státech. Oproti tomu směrnice by měly být používány tam, kde je zapotřebí stanovit pouze dobu platnosti, nezbytné aspekty a cíle, které mají být naplněny, s tím, že způsob, jakým bude cílů dosaženo, podrobnější technické detaily, by měly členské státy

---

⁸ Ibid, s. 6.

⁹ Ibid, s. 6-10.

určit samy, a to prostřednictvím implementace daných směrnic do jejich vnitrostátních právních řádů.¹⁰

Na Akční plán pro zjednodušování právních předpisů navázala Evropská komise ve své komunikaci k Radě Evropské unie, Evropskému parlamentu, Evropskému ekonomickému a sociálnímu výboru a Výboru regionů ze dne 11. února 2003 s názvem Aktualizování a zjednodušování *acquis communautaire* (dále jen „**Komunikace o aktualizování a zjednodušování *acquis communautaire***“).¹¹ V tomto dokumentu Evropská komise stanovila další cíle ve vztahu k unijním právním předpisům, a to konkrétně: (i) odstranit tzv. mrtvé dřevo, neboli právní texty, které jsou obsoletní a zastaralé, čímž dojde ke zmenšení celkového objemu unijních právních předpisů; (ii) přepsat texty právních předpisů tak, aby byly více koherentní a srozumitelné; (iii) vylepšit prezentaci unijních právních předpisů vůči veřejnosti a zlepšit přístup k veřejným konzultacím a používání unijního práva; a (iv) zahájit dlouhotrvající proces postupné modernizace a zjednodušení stávající legislativy, ne však za účelem deregulace, ale za účelem odstranění starých, obsoletních právních předpisů a celkové modernizace legislativní tvorby Evropské unie.¹²

Vedle výše uvedených obecných čtyř cílů Evropská komise specifikovala několik cílů se stanovením časového harmonogramu a konkrétních jednotlivých kroků, skrze které by měly být tyto cíle naplněny. K dosažení naplnění stanovených cílů Evropská komise uvedla devět prioritních oblastí, do kterých by měly být všechny unijní právní předpisy rozděleny. Těmito devíti oblastmi byly (i) průmyslové výrobky zahrnující motorová vozidla, autorizaci léčivých produktů a zemědělské produkty; (ii) zemědělství zahrnující dlouhodobou perspektivu pro udržitelné zemědělství, implementační pravidla pro rurální sektor a regulaci výjimek státní pomoci; (iii) bezpečnost zdraví a potravin zahrnující krmný materiál, materiál přicházející do kontaktu s potravinami a takzvané nové potraviny, tj. potraviny, které nebyly v Evropské unii spotřebovávány do roku 1997; (iv) daně a cla; (v) zaměstnanost a sociální záležitosti zahrnující bezpečnost a zdraví

---

¹⁰ Ibid, s. 11-12.

¹¹ *Communication from the Commission to the Council, the European Parliament, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions: Updating and simplifying the Community *acquis** [online]. Brussels: Komise Evropských společenství, 11. 2. 2003. COM(2003) 71 final. [cit. 24/7/2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2003:0071:FIN:en:PDF>.

¹² Ibid, s. 2.

na pracovišti a rovné zacházení s muži a ženami; (vi) léčiva a jejich sledování; (vii) soutěžní právo zahrnující fúze, kartely a procesy státní pomoci; (viii) životní prostředí včetně odpadového hospodářství a kvality ovzduší; a (ix) evropské smluvní právo a jeho společná konstrukce.¹³ Po rozdělení jednotlivých unijních právních předpisů do konkrétních oblastí by následně mělo dojít k jejich celkové rekonstrukci, neboli určení toho, které unijní právní předpisy by měly být zjednodušeny, zrušeny nebo spojeny. V rámci procesu spojování by měl být následně kladen důraz na sjednocování tzv. legislativních rodin, tedy spojování základního právního textu s jeho dodatky či novelami do jednoho jediného textu.¹⁴

Evropská komise v Komunikaci o aktualizování a zjednodušování *acquis communautaire* zdůraznila, že úspěšná rekonstrukce unijních právních předpisů nekončí v okamžiku jejího dokončení, ale nadále budou muset legislativní unijní orgány klást velký důraz na kontrolu jakékoliv aktualizace rekonstruovaných textů tak, aby nedošlo k opětovnému a zcela zbytečnému nárůstu objemu právních předpisů.¹⁵ V neposlední řadě bylo v Komunikaci o aktualizování a zjednodušování *acquis communautaire* stanoveno, že právní předpisy Evropské unie musí být lehce přístupné, transparentní, pochopitelné a srozumitelné pro všechny subjekty, kterým jsou určeny. Zároveň Evropská unie zdůraznila, že spoléhá na podporu a případnou pomoc členských států v její snaze unijní legislativu zjednodušit, a tím i celkově zlepšit.

Stanovené cíle a strategie pro zlepšování právního prostředí Evropské unie uvedené v Komunikaci o aktualizování a zjednodušování *acquis communautaire* byly na úrovni Evropského parlamentu, Rady Evropské unie a Evropské komise přijaty a potvrzeny v interinstitucionální dohodě o zlepšení tvorby právních předpisů dne 16. prosince 2003.¹⁶ V této dohodě byla blíže stanovena globální strategie pro zlepšení tvorby unijních právních předpisů v rámci celého legislativního procesu zahrnující výčet společných zásad unijní normotvorby, pravidla pro zlepšení koordinace a spolupráce v průběhu legislativního procesu mezi jeho jednotlivými aktéry, možnosti

---

¹³ Ibid, s. 9.

¹⁴ Ibid, s. 12.

¹⁵ Ibid, s. 11.

¹⁶ *Interinstitutional agreement on better law-making* [online]. Brusel: Evropský parlament, Rada, Komise, 16.12.2003. 2003/C 321/01[cit. 29/7/2019]. Dostupné z: [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32003Q1231\(01\)&from=EN](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32003Q1231(01)&from=EN).

zvýšení transparentnosti a dostupnosti unijních právních předpisů i jejich tvorby, pravidla pro zlepšení výběru vhodného právního nástroje k dosažení stanovených cílů, zlepšení implementace unijních předpisů na úrovni členských států a možnosti celkového zjednodušení a snížení objemu právních předpisů.¹⁷ Tím vrcholné legislativní orgány Evropské unie poprvé na úrovni interinstitucionální dohody deklarovaly svůj závazek přispívat ke zjednodušování a zlepšování unijní legislativy pod heslem posílené spolupráce a komunikace.

Cíle stanovené v dokumentech přijatých v roce 2003 rozšířila Evropská komise dále dne 2. února 2005 v dokumentu Komunikace jarní Evropské radě s podtitulem Spolupráce pro růst a zaměstnanost, nový začátek Lisabonské strategie (dále jen „**Návrh nové Lisabonské strategie**“).¹⁸ Jedním z bodů obsažených v Návrhu nové Lisabonské strategie byl i obecný požadavek na zlepšení evropské a národní legislativy prostřednictvím vylepšení procesu implementace stávající unijní legislativy a její celkovou reformu. Implementace unijních právních předpisů členskými státy je klíčovým bodem procesu přijímání unijní legislativy, od kterého se dále odvíjí její kvalita, přehlednost i použitelnost. Pouze správně a včas implementované právní předpisy mohou zaručit a zajistit výše uvedené hodnoty. V případě, že cíle vylepšené implementace unijních právních předpisů bude na úrovni členských států úspěšně dosaženo, důsledkem bude snížení administrativních a dalších nákladů souvisejících s tvorbou a přijímáním právních předpisů, a to jak pro členské státy, tak i pro Evropskou unii, odstranění překážek komplikující operace na unijním vnitřním trhu, které vznikly v důsledku mnoha odlišných vedle sebe stojících právních režimů a celkové zlepšení podmínek pro ekonomický růst a produktivitu celé Evropské unie a jejích členských států.¹⁹

Dne 16. března 2005 navázala Evropská komise na Návrh nové Lisabonské strategie komunikací k Radě Evropské unie a Evropskému parlamentu s názvem Lepší

---

¹⁷ Ibid.

¹⁸ *Communication to the spring European Council: Working together for growth and jobs, A new start for the Lisbon Strategy* [online]. Brusel: Komise Evropských společenství 2. 2. 2005. COM(2005) 24 final [cit. 3/8/2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52005DC0024&from=ES>.

¹⁹ Ibid, s. 18.

regulace pro růst a pracovní příležitosti v Evropské unii,²⁰ ve které zdůraznila, že je nezbytné nadále pokračovat ve snaze Evropské unie vytvářet více propracovanou soustavu unijních právních předpisů s cílem neustále přispívat k hospodářskému, ekonomickému, sociálnímu a politickému rozvoji, a to prostřednictvím nastolené politiky zlepšování právního prostředí Evropské unie z roku 2003.

K dalšímu zlepšení této politiky Evropská komise stanovila nové tři klíčové cíle, a to (i) nadále prosazovat vytváření a používání nástrojů pro zlepšování úpravy právních předpisů na úrovni Evropské unie; (ii) blíže spolupracovat s členskými státy s cílem zajistit, aby se zásady zlepšování právní úpravy používaly soustavně a souladně v celé Evropské unii, protože kroky učiněné pouze na unijní úrovni nejsou dostačující a je nezbytné, aby se do procesu zlepšování aktivně zapojily i členské státy v rámci procesu implementace unijní legislativy do národních právních řádů; a (iii) posílit vzájemnou komunikaci a spolupráci mezi hlavními aktéry účastnicími se tvorby právních předpisů na unijní a vnitrostátní úrovni.²¹ Evropská komise opět zdůraznila, že ze zlepšené a propracované soustavy unijních právních předpisů bude benefitovat jak Evropská unie, tak i jednotlivé členské státy, a to díky zlepšení pobídek pro hospodářskou činnost, snížení nadbytečných a zatěžujících administrativních a dalších vznikajících nákladů, odstranění překážek bránících inovacím a přizpůsobování a zvýšení právní jistoty skrze účinné používání a prosazování jednotných právních předpisů na celounijní i národní úrovni. Vedle stanovení výše uvedených cílů a dalších priorit Evropská komise navrhla posílení mechanismů určování toho, jaké právní předpisy je třeba zjednodušit, a to zejména s ohledem na veřejné zájmy občanů i podniků, a dále navrhla posílení a vylepšení systému posuzování dopadů nově navrhovaných unijních právních předpisů s ohledem na ekonomické, environmentální, politické a sociální dopady v Evropské unii i v jednotlivých členských státech.

Dne 25. října 2005 Evropská komise adresovala Evropskému parlamentu, Radě Evropské unie, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů

---

²⁰ *Communication from the Commission to the Council and the European Parliament: Better regulation for growth and jobs in the European Union* [online]. Brussels: Komise Evropských společenství 16. 3. 2005. COM(2005) 97 final [cit. 3/8/2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2005:0097:FIN:EN:PDF>.

²¹ *Ibid*, s. 2-3.

sdělení s názvem *Provádění lisabonského programu Společenství: Strategie pro zjednodušení právního prostředí*,²² ve kterém uvedla, že ačkoliv za poslední dva roky došlo k podstatnému zlepšení a zjednodušení unijní legislativy, i tak je nezbytné nadále v těchto snahách pokračovat, a to se zapojením všech legislativních unijních orgánů i samotných členských států. Díky takovým pokračujícím snahám bude Evropská unie disponovat souborem srozumitelných, jednotných a jasných právních předpisů, což povede k neustálému zlepšování její konkurenceschopnosti v globálním měřítku. Nejdůležitějším krokem k vytvoření takového právního prostředí Evropská komise apelovala na další, modernizovanější, trvalejší, systematictější a komplexnější zjednodušování unijních právních předpisů spočívající v určení prioritních skupin unijních právních předpisů, které budou na bázi rozsáhlé analýzy a konzultací zjednodušeny a rekodifikovány.

Navrhované zjednodušení a rekodifikace by měly být založeny na následujících metodách: (i) rušení bezpředmětných a zastaralých unijních právních předpisů a navazující rušení vnitrostátních předpisů implementovaných na jejich základě; (ii) kodifikace unijních právních předpisů, neboli slučování hlavního textu právního předpisu a všech jeho dodatků a změn do jediného právního aktu se současným zrušením všech těchto doprovodných aktů; (iii) přepracování právních předpisů spočívající v jejich slučování dle oblastí, odvětví a dalších konkrétně stanových kritérií; a (iv) analytická volba konkrétního právního nástroje upravujícího danou oblast a spočívající v možném nahrazování směrnic nařízeními v těch oblastech, kde takovéto nahrazení povede ke zjednodušování, a to s ohledem na skutečnost, že nařízení jsou okamžitě použitelná ve všech členských státech a zaručují, že ve stejný okamžik budou příslušné subjekty podléhat stejným pravidlům.²³ V souvislosti s metodou nahrazování směrnic nařízeními Evropská komise jasně stanovila, že v této metodě spatřuje veliký potenciál zjednodušení

---

²² *Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Provádění lisabonského programu Společenství: Strategie pro zjednodušení právního prostředí* [online]. Brusel: Komise Evropských společenství 25. 10. 2005. KOM(2005) 535 v konečném znění [cit. 3/9/2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:52005DC0535&from=cs>.

²³ *Ibid*, s. 3-8.

unijní legislativy, díky čemuž by této metody mělo být více využíváno a nahrazování by se mělo stát základem pro celý proces zjednodušování *acquis* Unie.²⁴

Výše uvedené sdělení Evropské komise z roku 2005 bylo prvním ze sdělení, které Evropská komise vypracovala, aby informovala zbylé orgány Evropské unie, konkrétně Evropský parlament, Radu Evropské unie, Evropský hospodářský a sociální výbor a Výbor regionů, o vývoji a dosažených cílech v rámci procesu zjednodušování *acquis* Unie a zároveň, aby stanovila cíle do dalších let. Ve sdělení Evropské komise Evropskému parlamentu, Radě Evropské unie, Evropskému hospodářskému výboru a Výboru regionů s podtitulem *Lepší právní předpisy v Evropské unii – strategický přezkum* ze dne 14. listopadu 2006²⁵ Evropská komise pozitivně zhodnotila dosavadní proces zjednodušování unijní právní úpravy a vyzvala k jeho dalšímu intenzivnímu aplikování, a to za použití hospodářského, sociálního a mezinárodního posuzování dopadů, tedy nástroje speciálně vytvořeného Evropskou komisí,²⁶ který by měl vysokou měrou přispívat ke zlepšování právních předpisů. K podpoření tohoto nástroje byl založen nezávislý Výbor pro posouzení dopadů, jehož primárním úkolem se stalo systematické a organizované posuzování dopadů unijních právních předpisů, čímž byl dále podpořen proces zjednodušování *acquis* Unie.²⁷

Ve sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě Evropské unie, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů s podtitulem *Druhý strategický přezkum – lepší právní předpisy v Evropské unii* ze dne 30. ledna 2008 Evropská komise zejména zdůraznila, že je nutné pečlivě rozdělovat jak již přijaté, tak i přijímané unijní právní předpisy do jednotlivých strategických kategorií, díky čemuž dojde ke zjednodušení procesu jejich kodifikace.²⁸ V okamžiku, kdy dojde k vytvoření seznamu všech právních předpisů Evropské unie rozdělených do jednotlivých kategorií

---

²⁴ Ibid, s. 8 a 10.

²⁵ *Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému výboru a Výboru regionů: Lepší právní předpisy v Evropské unii – strategický přezkum* [online]. Brusel: Komise Evropských společenství 14. 11. 2006. KOM(2006) 689 v konečném znění [cit. 26/9/2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2006:0689:FIN:CS:PDF>.

²⁶ Ibid, s. 8.

²⁷ Ibid, s. 11.

²⁸ *Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Druhý strategický přezkum – lepší právní předpisy v Evropské unii* [online]. Brusel: Komise Evropských společenství 30. 1. 2008. KOM(2008) 32 v konečném znění [cit. 26/9/2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2008:0032:FIN:CS:PDF>.

a k následnému posouzení dopadů, bude pro unijní legislativce snazší rozhodnout, jaké právní předpisy by měly být zrušeny, změněny, spojovány, nahrazovány či nově přijímány. Kategorizace unijních právních předpisů tak přispěje k urychlení procesu zjednodušování *acquis* Unie a k jeho následnému udržení i v případě přijímání nových unijních právních aktů, které budou vždy cíleně kategorizovány, což umožní velice rychle identifikovat potenciální skupinu jiných unijních právních aktů případně vyžadujících rekonfiguraci právě v důsledku přijetí nového právního aktu. Na základě kategorizace tak dojde k zabránění vzniku nadměrného množství unijních právních předpisů upravujících stejnou oblast či obsahující zcela totožná nebo naopak protichůdná ustanovení.

Mezi lety 2009 a 2011 Evropská komise sdělení adresované orgánům Evropské unie nevypracovala. Až dne 12. prosince 2012 přijala Evropská komise sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě Evropské unie, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů s podtitulem *Účelnost právních předpisů EU*.²⁹ V tomto sdělení Evropská komise opětovně vyzdvihla potřebnost dalšího zlepšení a zjednodušení unijních právních předpisů, a to i s ohledem na proběhlou hospodářskou a finanční krizi. Pouze srozumitelné, jednoduché a přehledné unijní právní předpisy umožní efektivní uplatňování a vymáhání práva a přispějí ke snížení administrativní a regulační zátěže pro podniky, občany a další subjekty působící na volném trhu Evropské unie. Evropská komise dále představila Program pro účelnost a účinnost právních předpisů (REFIT), skrze který bude hodnotit, posuzovat, určovat a přijímat iniciativy od zainteresovaných subjektů s cílem zjednodušit unijní právní předpisy právě na základě hodnocení jejich účelnosti a účinnosti.³⁰ V neposlední řadě Evropská komise vyzvala členské státy

---

²⁹ *Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Účelnost právních předpisů EU* [online]. Brusel: Evropská komise 12. 12. 2012. KOM(2012) 764 v konečném znění [cit. 26/9/2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/ALL/?uri=CELEX:52012DC0746>.

³⁰ K podpoře celkového zlepšování *acquis* Unie a k podpoře nastaveného procesu zjednodušování Evropská komise rozhodla dne 19. května 2015 o zřízení Regulatory Fitness and Performance Platform neboli Programu pro účelnost a účinnost právních předpisů (REFIT). V rámci REFIT platformy spolupracovali zástupci Evropské komise, vnitrostátních správních orgánů a další zainteresované třetí subjekty (zástupci obchodní sféry, sociálních partnerů, občanské společnosti), kteří na pravidelných zasedáních navrhovali instrumenty ke zlepšování stávajících právních předpisů Evropské unie. Platforma REFIT a Evropská komise úzce spolupracovaly, kdy platforma REFIT navrhovala Evropské komisi skrze dokumenty *Lighten the load* právní předpisy vhodné k úpravě, a naopak, Evropská komise předkládala relevantní předpisy platformě REFIT k jejím připomínkám. Dne 31. října 2019 skončil mandát platformy

k jasnějšímu a přístupnějšímu provádění právních předpisů Evropské unie do vnitrostátních právních řádů společně se zintenzivněním dozoru nad dodržováním takových přijímaných národních předpisů.

Další sdělení Evropská komise vypracovala v roce 2015, a to s podtitulem Zlepšování právní úpravy k dosažení lepších výsledků – agenda EU.³¹ V tomto sdělení Evropská komise vyzvala jak unijní orgány, tak i členské státy, k dalšímu zlepšení unijních právních předpisů, které poté poskytnou pevný základ pro další ekonomickou, politickou, hospodářskou či jinou unijní činnost, kdy pouze na takovém základu lze stavět úspěšnost Evropské unie a jejích politik. Vedle již dobře fungujících, komplexních a více jak deset let zavedených procesů a postupů zlepšování a zjednodušování unijních právních předpisů Evropské komise stanovila cíl představit další nástroje přispívající ke zlepšení *acquis* Unie a více zintenzivnit proces veřejných komunikací s těmi, kdo unijní předpisy provádějí i využívají. Nadále bude docházet k neustálému hodnocení a kategorizaci jednotlivých unijních aktů, a to s ohledem na skutečnost, že každé jednotlivé opatření v souboru právních předpisů Evropské unie musí být vhodné k naplnění zamýšleného účelu, musí být moderní, účinné, přiměřené, praktické, co nejjednodušší, snadno proveditelné a předvídatelné a musí zamezovat zbytečné zátěži na jeho adresáty.³² V této souvislosti však Evropská komise zdůraznila, že zlepšování právní úpravy neznamená „více“ nebo „méně“ evropské legislativy, ale znamená dbání na to, aby byly skutečně plněny stanovené ambiciózní politické cíle.³³ Dále Evropská komise stanovila, že je nezbytné aktualizovat stávající právní předpisy, které v případě, kdy zestárnou a stanou se neúčinnými nebo obsoletními, pouze způsobují větší zátěž a komplikace při jejich uplatňování. V závěru svého sdělení Evropská komise vyzvala všechny orgány Evropské unie, členské státy a další zainteresované subjekty k tomu, aby se zavázaly zapojit nebo nadále zůstaly zapojeny do procesu zjednodušování právních předpisů Evropské unie.

REFIT, s tím, že nová, odborně složená platforma Fit for Future by měla začít fungovat v nejbližší budoucnosti.

³¹ *Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Zlepšování právní úpravy k dosažení lepších výsledků – agenda EU* [online]. Brusel: Evropská komise 19. 5. 2015. KOM(2015) 215 v konečném znění [cit. 26/9/2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A52015DC0215>.

³² *Ibid*, s. 3.

³³ *Ibid*, s. 3.

Dne 13. dubna 2016 byla Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Evropskou komisí přijata prozatím poslední interinstitucionální dohoda o lepší tvorbě právních předpisů,³⁴ která nahradila Dohodu o společných pokynech z roku 2003. Opětovně byla deklarována politická vůle zjednodušovat a zlepšovat unijní právní předpisy na nejvyšší unijní úrovni. V této dohodě se všechny tři vrcholné legislativní orgány Evropské unie zavázaly nadále zlepšovat a zjednodušovat tvorbu unijních právních předpisů skrze sérii iniciativ a procesů s cílem, aby unijní akty byly srozumitelné a jasné všem subjektům, kterých se týkají a aby nedocházelo k přehnané přeregulaci v oblastech, kde to není nezbytně nutné. Hlavním nástrojem pro hodnocení stávajících i nově přijímaných právních předpisů bude nadále kategorizace a posuzování dopadů ve spojitosti se zpětným hodnocením již přijaté legislativy.

Další sdělení Evropské Komise Evropskému parlamentu, Radě Evropské unie, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů s podtitulem Zlepšování právní úpravy – hodnocení a potvrzení závazků, bylo přijato dne 15. dubna 2019.³⁵ Vzhledem k tomu, že v letech 2016, 2017 a 2018 žádné sdělení vypracováno nebylo, Evropská komise v něm kriticky hodnotila funkčnost různých postupů a nástrojů sloužících ke zjednodušení a zlepšování unijní právní úpravy v uplynulých třech letech. Obecně došla k uspokojivému výsledku, s tím, že *„panuje obecná shoda na tom, že od roku 2015 bylo dosaženo pokroku v různých aspektech. Rovněž se všeobecně vyžaduje, aby zlepšování právní úpravy bylo i nadále nedílnou součástí způsobu práce [Evropské] komise, a to s pokračujícím úsilím dosahovat v budoucnu dalších zlepšení.“*³⁶ V samotném závěru Evropská komise konstatovala, že zlepšování a zjednodušení unijní právní úpravy je čím dál tím více nedílnou a samozřejmou součástí politiky i kultury Evropské unie a je hojně podporováno a dodržováno všemi zúčastněnými stranami. I tak nadále existuje velké množství oblastí, které je nutno zlepšit, díky čemuž je nezbytné, aby proces zjednodušení a zlepšování práva EU pokračoval

---

³⁴ Interinstitutional agreement of 13 April 2016 on better law-making [online]. In: *Úřední věstník Evropské unie* 12. 5. 2016, roč. 2016, L 123/1 [cit. 26/9/2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32016Q0512%2801%29>.

³⁵ *Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Zlepšování právní úpravy – hodnocení a potvrzení závazků* [online]. Brusel: Evropská komise 19. 4. 2019. KOM(2019) 178 v konečném znění [cit. 26/9/2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX:52019DC0178>.

³⁶ *Ibid.*, s. 4.

ve stejném rozsahu a se stejně přiznanou důležitostí jako tomu bylo v uplynulých dvou desetiletích.

V prozatím posledním sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě Evropské unie, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů ze dne 29. ledna 2020 s podtitulem Unie, která si klade vyšší cíle,³⁷ konkrétně v jeho bodu 4, bylo opětovně stanoveno, že zdokonalení tvorby právních předpisů, provádění a prosazování práva EU je nadále středobodem tvorby unijních politik. S cílem podpořit tuto tvorbu Evropská komise vypracuje a předloží sdělení o zdokonalení tvorby právních předpisů, které bude zejména obsahovat podrobnější popis a využití nově vytvořeného nástroje „jeden přijmout – jeden zrušit“, neboli nástroje, jehož cílem je ještě více zjednodušit právo EU a snížit celkový objem unijních právních předpisů dopadajících na koncové subjekty.³⁸

2.2 Sekundární právo EU a jeho změny

Právo EU se obecně dělí na právo primární, sekundární a terciární (nebo také subsidiární).³⁹ Velké množství práv a povinností adresátů práva EU je upravena sekundárním právem přijímaným na základě primárního práva, a to zejména sekundárním právem přijímaného ve formě směrnic nebo nařízení.

Legislativní orgány Evropské unie mohou sekundární právní akty přijímat pouze tehdy, mají-li k tomu v konkrétní oblasti pravomoc stanovenou v unijních smlouvách, a to zejména ve Smlouvě o EU a ve Smlouvě o fungování EU (dále jen „**Smlouvy EU**“). Tyto Smlouvy EU v některých případech jasně stanoví formu sekundárního právního aktu. Příkladem úpravy obligatorně stanovené ve formě nařízení je článek 15 odstavec 3 věta druhá SFEU, který stanoví, že obecné zásady a omezení z důvodu veřejného nebo soukromého zájmu, které upravují výkon práva na přístup k dokumentům orgánů, institucí a jiných subjektů Unie, stanoví Evropský parlament a Rada formou nařízení

---

³⁷ *Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Unie, která si klade vyšší cíle* [online]. Brusel: Evropská komise 29. 1. 2020. KOM(2020) 37 v konečném znění [cit. 11/7/2020]. Dostupné z: <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/7ae642ea-4340-11ea-b81b-01aa75ed71a1/language-cs/format-PDF/source-116783707>.

³⁸ *Ibid*, bod 4.

³⁹ SVOBODA, Pavel. *Úvod do evropského práva*. Praha: C.H.Beck, 2019. 465 s. ISBN: 978-80-7400-752-1 (s. 101).

řádným legislativním postupem, nebo dále článek 85 odstavec 1 věta druhá SFEU, který stanoví, že Evropský parlament a Rada vymezí řádným legislativním postupem formou nařízení strukturu, fungování, oblast činnosti a úkolů Eurojustu. Formou směrnice poté může Rada zvláštním legislativním postupem po konzultaci s Evropským parlamentem přijímat opatření v oblasti koordinace a spolupráce nezbytných pro usnadnění diplomatické nebo konzulární ochrany⁴⁰ nebo může Evropský parlament a Rada řádným legislativním postupem upravit vzájemné uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o kvalifikaci.⁴¹ Ve většině případů však Smlouvy EU konkrétní formu aktu nestanoví, a v takové situaci formu volí dle článku 296 věty první SFEU unijní legislativní orgány v souladu s platnými postupy a zásadou proporcionality.⁴² Zásada proporcionality a její používání je blíže popsána v protokolu č. 2 o používání zásad subsidiarity a proporcionality, který je součástí Smlouvy o fungování EU, a to konkrétně v článku 5 tohoto protokolu. Všechny návrhy legislativních unijních aktů musí vždy kalkulovat s tím, aby každá finanční nebo správní zátěž dopadající na Evropskou unii, vlády členských států, regionální nebo místní orgány, hospodářské subjekty a občany, byla co nejmenší a přiměřená cíli, jehož má být dosaženo.⁴³

2.2.1 Charakteristika směrnic

Směrnice jsou dle článku 288 věty třetí SFEU takové právní akty, které jsou závazné pro každý stát, kterému jsou určeny, a to pokud jde o výsledek, kterého má být dosaženo, přičemž volba formy a prostředků se přenechávají vnitrostátním orgánům.⁴⁴ Dle prof. Richarda Krále lze poté směrnici blíže charakterizovat jako „*v zásadě přímo neaplikovatelný unijní akt, který je primárně určen členským státům EU, pro které je, až na výjimky, závazný, pokud jde o výsledek, jehož dosažení tento akt požaduje, s tím, že tyto [členské] státy mají určitou volnost volby forem a prostředků dosažení tohoto výsledku.*“⁴⁵ Směrnice členské státy zavazují ve vztahu k cíli, tedy ve vztahu k dosažení,

---

⁴⁰ Článek 23 Smlouvy o fungování Evropské unie.

⁴¹ Článek 53 odstavec 1 Smlouvy o fungování Evropské unie.

⁴² Článek 296 Smlouvy o fungování Evropské unie.

⁴³ Článek 5 Protokolu č. 2 o používání zásad subsidiarity a proporcionality.

⁴⁴ Článek 288 Smlouvy o fungování Evropské unie.

⁴⁵ KRÁL, Richard. Směrnice EU z pohledu jejich transpozice a vnitrostátních účinků. Praha: C.H.Beck, 2014. 327 s. ISBN: 978-80-7400-282-3 (s. 5).

popřípadě změně nebo odstranění, určitých právních, hospodářských, sociálních nebo politických následků.⁴⁶

Obecně lze směrnice definovat za použití následujících tří znaků. V první řadě se jedná o takové právní akty, jejichž adresáty jsou (ne však výlučně) členské státy, a to buď pouze některé z nich, nebo obecně všechny členské státy EU. Vzhledem ke skutečnosti, že obsahem směrnic je povinnost členských států harmonizovat vnitrostátní legislativu, žádný jiný subjekt než členské státy nemůže být v první řadě adresátem směrnic (takovým adresátem se jednotlivci, popřípadě orgány EU, stávají až v okamžiku, kdy členský stát nesplní svou povinnost včasné a řádně směrnici transponovat).⁴⁷ Členské státy coby adresáti směrnic jsou poté povinny dosáhnout výsledku, který je v konkrétní směrnici uveden. Obsah stanovený ve směrnicích je více či méně podrobný, přičemž členské státy jsou vždy povinny respektovat rámec stanovený směrnicí, a to zejména (ne však výlučně) v okamžiku, kdy jim konkrétní směrnice umožňuje stanovit bližší podrobnosti.⁴⁸ Vzhledem k tomu, že legislativní, procesní a další postupy jsou v každém členském státu odlišné, směrnice nestanoví, jakým postupem má být výsledku dosaženo. Dle rozhodnutí Soudního dvora ve věci C-14/83 je všem orgánům členských států v rozsahu jejich pravomocí, a to včetně soudních orgánů, uložena povinnost dosáhnout sledovaného výsledku ve směrnici stanoveného, a to za použití veškerých vhodných obecných i zvláštních opatření k zajištění splnění takové povinnosti.⁴⁹ Členský stát splní povinnost harmonizovat vnitrostátní legislativu tehdy, kdy zajistí řádnou transpozici, neboli včasné a správné promítnutí obsahu směrnice do vnitrostátního transpozičního opatření, a dále zajistí řádnou aplikaci a vymahatelnost takového vnitrostátního transpozičního opatření.⁵⁰ Posledním obecným charakteristickým znakem směrnic je důsledek jejich úplného nebo částečného neprovedení ze strany členských států. V takovém případě mohou ustanovení

---

⁴⁶ TICHÝ, Luboš, RAINER, Arnold, ZEMÁNEK, Jiří, KRÁL, Richard, DUMBROVSKÝ, Tomáš. Evropské právo. Praha: C.H.Beck, 2014, 758 s. ISBN: 978-80-7400-546-6 (s. 203).

⁴⁷ SVOBODA, Pavel. *Úvod do evropského práva*. Praha: C.H.Beck, 2019. 472 s. ISBN: 978-80-7400-752-1 (s. 126).

⁴⁸ TICHÝ, Luboš, RAINER, Arnold, ZEMÁNEK, Jiří, KRÁL, Richard, DUMBROVSKÝ, Tomáš. Evropské právo. Praha: C.H.Beck, 2014, 758 s. ISBN: 978-80-7400-546-6 (s. 202).

⁴⁹ Rozsudek Soudního dvora ze dne 10. dubna 1984 ve věci C-14/83 Von Colson and Kamann proti Land Nordrhein-Westfalen, ECLI:EU:C:1984:153.

⁵⁰ SVOBODA, Pavel. *Úvod do evropského práva*. Praha: C.H.Beck, 2019. 472 s. ISBN: 978-80-7400-752-1 (s. 127).

ve směrnících vyvolat přímý nebo nepřímý účinek ve vztahu k jejich adresátům, popřípadě jejich adresáti coby jednotlivci mohou proti danému členskému státu podat žalobu na náhradu škody, nebo zde vzniká možnost podat vůči danému členskému státu žalobu na porušení unijních smluv.⁵¹

Promítnutí obsahu směrnice do vnitrostátního transpozičního opatření je velice složitý proces, v jehož důsledku mnohdy dochází k opožděné či nevhodné transpozici. Tento složitý proces lze demonstrovat na základě dokumentu Metodické pokyny pro zajišťování prací při plnění legislativních závazků vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii přijatého Vládou České republiky po vstupu do Evropské unie (dále jen „**Metodické pokyny**“).⁵² Dle postupu popsaného v Metodických pokynech za správnost výsledné transpozice a jednotlivých implementačních kroků odpovídá vždy jeden gestor (s možnou podporou jím určeného spolugestora) vybraný odborem kompatibility z orgánů státní správy České republiky. Gestor je nejprve povinen provést analýzu dopadů unijního předpisu na právní řád České republiky a na mezinárodní dohody uzavřené se třetími státy nebo mezinárodními organizacemi. V rámci analýzy dopadů gestor posuzuje, zda z přijatého unijního předpisu vyplývají povinnosti České republiky, jaký je pravděpodobný dopad na závazky České republiky, zda je implementační lhůta dostačující, jaké právní předpisy bude nutné upravit, změnit či nově přijmout a v jakých lhůtách bude nutno implementační předpisy přijímat tak, aby byl dodržen stanovený termín povinné transpozice. Implementační legislativa je poté zpracovávána do Plánu legislativních prací vlády na příslušný kalendářní rok tak, aby byla řádně a včas přijata.⁵³ Ačkoliv je tedy u každého unijního právního předpisu v rámci procesu implementace stanoven termín přijetí vnitrostátního předpisu, je velice obtížné tento termín dodržet, jelikož k finálnímu přijímání vnitrostátních předpisů dochází jednak poté, co proběhne celý proces analýzy dopadů, ale ke zpoždění dochází nejčastěji v rámci řádného legislativního procesu, jehož průměrná délka pouze

---

⁵¹ Ibid, s. 128.

⁵² *Metodické pokyny pro zajišťování prací při plnění legislativních závazků vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii. Usnesení Vlády České republiky ze dne 12. října 2005 č. 1304 a změněné usnesením vlády ze dne 26. října 2009 č. 1344, usnesením vlády ze dne 3. ledna 2018 č. 19 a usnesením vlády ze dne 27. února 2018 č. 138 [online].* Praha: Vláda České republiky 12. 10. 2005, 26. 10. 2009, 3. 1. 2018 a 27. 2. 2018, č. 1304, 1344, 19 a 138 [cit. 11/7/2020]. Dostupné z: Dostupné z https://www.vlada.cz/assets/jednani-vlady/kompatibilita-s-pravem-es/Metodicke_pokyny_UZ.pdf.

⁵³ Ibid.

v Poslanecké sněmovně je přibližně sto padesát dnů.⁵⁴ Nejen, že samotný legislativní proces je časově velice náročný, ale včasné transpozici v mnoha případech brání odkládání projednání předkládaných implementačních návrhů z důvodu jejich vnitrostátní nedůležitosti, nebo naopak zdlouhavé projednávání s mnoha připomínkami v případech, kdy transponovaná úprava dopadá na politicky či jinak významné oblasti.

2.2.2 Charakteristika nařízení

Dle článku 288 věty druhé SFEU jsou nařízení právními akty Unie mající obecnou působnost, závaznost v celém rozsahu a přímou použitelnost ve všech členských státech. Nařízení jsou obecně takové právní akty, které jsou platné, účinné a zcela závazné ve všech členských státech Evropské unie, a to ode dne nabytí své účinnosti. Díky přímé použitelnosti nařízení ve všech členských státech od okamžiku jejich přijetí se práv a povinností v nich obsažených mohou dovolávat všechny subjekty působící na území Evropské unie, jichž se dané nařízení týká nebo kterým je určeno, díky čemuž je jejich prostřednictvím zabezpečována stejná úroveň práv a povinností těchto subjektů v rámci celé Evropské unie.

Přímou aplikovatelnost nařízení lze vnímat ze dvou úhlů pohledu. Za první se jedná o schopnost nařízení být vnitrostátně aplikovatelné bez vnitrostátní implementace, přičemž tento charakter mají všechna nařízení.⁵⁵ Za druhé se jedná o schopnost nařízení být vnitrostátně aplikovatelnými bez své vnitrostátní či komunitární implementační konkretizace nebo doplnění, přičemž tuto vlastnost všechna nařízení nemají, jelikož mnohá z nich vyžadují k vnitrostátní aplikovatelnosti vnitrostátní nebo komunitární implementační konkretizaci nebo doplnění.⁵⁶ Ze strany členských států tak není v určitých případech vyžadována jejich implementace, kdežto v některých případech nařízení členským státům nařizuje nebo do jisté míry umožňuje přijmout doprovodnou dílčí národní legislativu, a to zejména v oblasti sankcí, kontrolních mechanismů či jiných procesních nebo správních otázek.

---

⁵⁴ ZBÍRAL, Robert. Které české zákony jsou nejdůležitější? Hledání objektivních metod výběru. *Správní právo*. Praha: Ministerstvo vnitra České republiky, 2015, 4-5, s. 256.

⁵⁵ KRÁL, Richard. *Nařízení ES z pohledu jejich vnitrostátní aplikace a implementace*. Praha: C.H.Beck, 2006, 136 s. ISBN: 80-7179-548-8 (s. 5).

⁵⁶ Ibid.

Při přijímání doprovodné implementační národní legislativy často dochází ke schválení zákonů „torzovitého“ charakteru, přičemž adresáti jsou následně nuceni zorientovat se jak v úpravě v nařízeních na unijní úrovni, tak i v dílčích vnitrostátních úpravách jednotlivých členských států.⁵⁷ Ke vzniku komplikované právní úpravy na základě přijímaných nařízení přispívá i čím dál tím častěji se vyskytující směrnicev charakter nařízení, díky kterému se nařízení stávají jakýmsi hybridním právním aktem na pomezí mezi nařízením a směrnicemi. Přijímaná nařízení v současné době obsahují čím dál tím více takzvaných směrnicevých ustanovení, která vyžadují od členských států přijetí konkretizující nebo doplňující implementační národní legislativy, přičemž tato ustanovení velice často obsahují pouze zevrubné mantinely, jak by národní legislativa měla vypadat.

2.2.3 Nahrazování směrnic nařízením – důvody a problematické aspekty

S cílem využívat co nejúčinněji výhod založených na rozdílech mezi směrnicemi a nařízením Evropská komise v rámci procesu zjednodušování práva EU přistoupila k důkladnému posuzování jak již přijatých směrnic a nařízení, tak i těch v budoucnu přijímaných. Primárním cílem posuzování bylo (a nadále je) stanovit, zda daný právní nástroj je vhodný, a to právě i na základě jeho povahy. S ohledem na doporučení v dokumentech uvedených v kapitole 2.1, tedy systematicky a pečlivě zvážit správný výběr použitého právního nástroje, došlo v letech 1987 až 2020 ve více než osmdesáti případech k nahrazení nebo upravení směrnic odpovídajícími nařízením (seznam všech takto přijatých platných nařízení tvoří přílohu č. 1 této diplomové práce),⁵⁸ a to právě na základě vyhodnocení rozdílů mezi právními dopady směrnic a nařízení v daných oblastech.

Jedním z důvodů pro nahrazování směrnic nařízením byla „problematická“ povaha směrnic spočívající v jejich zprostředkovaném uplatňování a rozdílném implementování do vnitrostátních právních předpisů jednotlivých členských států, čímž následně dochází k jejich obtížnému a ve většině případů nesprávnému

---

⁵⁷ SVOBODOVÁ, Magdaléna. Několik poznámek k nahrazování směrnic nařízením v Evropské unii. *Správní právo*. Praha: Ministerstvo vnitra České republiky, 2020, 3, s. 40.

⁵⁸ Autorka této diplomové práce provedla podrobný výzkum jednotlivých směrnic, které byly nahrazeny nařízením, a to na základě dokumentu poskytnutého Ministerstvem zahraničních věcí ve spojitosti s internetovou unijní databází všech přijímaných unijních právních předpisů v konkrétních letech dostupnou na internetové adrese eur-lex.europa.eu.

nebo neúplnému používání.⁵⁹ Nařízení tak byla vybrána v rámci procesu nahrazování z důvodu jejich přímého účinku ve všech členských státech ode dne jejich účinnosti a přednosti před neslučitelnými vnitrostátními právními předpisy, díky čemuž jsou v mnoha oblastech, a to dle názoru zastávaného Evropskou komisí, praktičtější než do té doby přijímané směrnice, a svou povahou přispívají k celkovému zjednodušení a zpřehlednění unijní normotvorby (jak bude popsáno dále, ani v případě nařízení se nejedná o zcela bezproblémovou úpravu). To by v samotném důsledku mělo vést k vytvoření souboru jasných a jednotných unijních právních předpisů, které ve všech členských státech poskytují stejná práva a zavádí stejná pravidla pro všechny jejich adresáty. Díky nařízením by tak mělo dojít k vytvoření jednoho unijního právního rámce, který odstraňuje vedle sebe mnoho stojících národních legislativ.

Proces nahrazování směrnic nařízením je třeba vnímat i z historické perspektivy tvorby vnitřního trhu a jeho jednotlivých politik, kdy unijní normotvůrci byli konfrontováni s mnoha individuálními právními úpravami a režimy jednotlivých členských států. Ke sblížení odlišných právních úprav tak bylo zpočátku více využíváno směrnic, na základě jejichž přijímání docházelo k postupné harmonizaci vnitrostátních právních řádů členských států. Po důkladné analýze harmonizačních procesů Evropská komise s cílem posunout evropskou integraci a unifikaci ještě dále v současné době přijímá několikanásobně více nařízení oproti směrnicím.⁶⁰

I když se přijímání nařízení jeví jako ideální řešení k zavádění jednotných pravidel ve všech členských státech, i to má svá určitá omezení, a i nadále je vyžadována spolupráce ze strany členských států, a to hned z několika důvodů. Jedním z důvodů je případná kolize s ustanoveními vnitrostátních právních předpisů, které v důsledku přijetí nařízení musí být upraveny a s přijatým nařízením uvedeny v soulad. V takových případech by členské státy měly zodpovědně a systematicky zanalyzovat, do jaké míry je zapotřebí vnitrostátní právní předpisy upravit a následně je novelizovat.

---

⁵⁹ KŘEPELKA, Filip. Nahrazování směrnic nařízením (důvody, skutečnost, možnosti). *Právník*. Praha: Ústav státu a práva Akademie věd České republiky, 2017, 3, 213-234. ISSN 0231-6625.

⁶⁰ SVOBODOVÁ, Magdaléna. Několik poznámek k nahrazování směrnic nařízením v Evropské unii. *Správní právo*. Praha: Ministerstvo vnitra České republiky, 2020, 3, s. 37.

Přijímání prováděcích vnitrostátních právních předpisů má však za následek v některých případech úplný přepis částí nařízení do národní legislativy, a to zejména tehdy, kdy je směrnice doplňována či měněna nařízením pouze ve velice malém rozsahu, například je měněno pouze jedno ustanovení v její příloze, a z toho důvodu je zapotřebí vnitrostátní implementaci provést úplným přepisem textu nařízení tak, aby se národní právní úprava nestala zmatečnou a nepřehlednou.⁶¹ Tento doslovný přepis je i navzdory principu přímé použitelnosti nařízení povolen na základě rozhodnutí Soudního dvora C-272/83 ze dne 28. března 1985, ovšem za podmínky, že takovýto přepis nařízení do vnitrostátní legislativy je pouze částečný a celkově přispěje k zachování koherence a srozumitelnosti ve vztahu k osobám, kterým je dané nařízení určeno.⁶² V konečném důsledku však včleňování částí nařízení do národních právních předpisů může činit značné obtíže a zmatečnost.⁶³ A to zejména tehdy, kdy je použita jiná terminologie či jazyková úprava v přešpaném nařízení oproti textu vnitrostátního předpisu. Ke zjednodušení implementačního procesu a vyhnutí se přepisování částí nařízení do národní legislativy je využíváno odkazů nebo poznámek pod čarou přímo v textech vnitrostátních norem, jež odkazují na unijní právní úpravu.⁶⁴ Používání pouhých odkazů nebo poznámek pod čarou však vyžaduje další orientaci v odkazovaných předpisech a je sporné, zda lze takovou úpravu považovat za správné provedení nařízení do vnitrostátní legislativy. Jisté však je, že taková úprava procesu zjednodušování nenapomáhá, spíše naopak.

Druhý důvod vyplývá z počtu subjektů, na které každé nařízení v členských státech dopadá. Právě z důvodu vysokého počtu takových subjektů není v možnostech unijních orgánů a dalších jejich institucích celounijně kontrolovat a regulovat uplatňování daných nařízení. S ohledem na tuto skutečnost tak jednotlivá nařízení obsahují zmocňovací ustanovení, kterými se výkon kontroly a regulace přenáší ve většině případů na vnitrostátní orgány, instituce a úřady. Poté je vždy na rozhodnutí daného členského státu, aby v souladu s jeho vnitrostátními pravidly tyto kontrolující a regulující subjekty

---

⁶¹ WHELANOVÁ, Markéta. Implementace přímo použitelných nařízení EU do českého právního řádu. *Správní právo*. Praha: Ministerstvo vnitra České republiky, 2019, 6, s. 7.

⁶² Rozsudek Soudního dvora ze dne 28. března 1985 ve věci C-272/83 Komise Evropských společenství proti Italské republice, ECLI:EU:C:1985:147.

⁶³ WHELANOVÁ, Markéta. Implementace přímo použitelných nařízení EU do českého právního řádu. *Správní právo*. Praha: Ministerstvo vnitra České republiky, 2019, 6, s. 8.

⁶⁴ *Ibid*, s. 9.

určil a nadal je potřebnými pravomocemi k výkonu všech jejich nezbytných funkcí. Problematická situace nastává v okamžiku, kdy členský stát nenadá vnitrostátní regulující orgán všemi potřebnými pravomoci ke kontrole uplatňování nařízení, a zároveň na úrovni Evropské unie není stanoven kontrolní mechanismus. Konkrétní zmocňovací ustanovení pro vnitrostátní orgány, instituce a úřady je v textech nařízení formulováno dvěma způsoby, a to jako dobrovolné (fakultativní) nebo jako povinné (obligatorní). Příkladem dobrovolného zmocňovacího ustanovení je nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 ze dne 9. března 2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterými se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS, a to konkrétně jeho článek 29 odstavec 1, který stanoví, že členské státy mohou určit subjekty pro technické posuzování stavebních výrobků na svých územích. Povinné zmocňovací ustanovení je například v článku 51 odstavci 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), který nařizuje členským státům stanovit jeden nebo více nezávislých orgánů veřejné moci pověřené monitorováním uplatňování daného nařízení.

Třetí důvod vychází z rozdělení kompetencí mezi Evropskou unií a členskými státy, kdy v kompetenci členských států zůstává jak oblast trestního práva, tak i konkrétní správní a soudní procesy, díky čemuž stanovení postihů za porušování nařízení a bližší procesní nebo správní postupy jsou nadále ponechávány v kompetenci členských států.⁶⁵ Je však obvyklé, že nařízení stanoví určité mantinely, ve kterých se poté členské státy mohou pohybovat, ovšem tak, aby byly dodrženy v nařízení upravené základní zásady a cíle, a to ve všech členských státech obdobně. Opět, jako v předchozím případě stanovení vnitrostátních kompetentních subjektů, i v tomto případě nařízení členským státům buď přijetí vlastních trestních, procesních nebo správních úprav umožňuje nebo jim to přímo nařizuje. Příkladem dobrovolné správní úpravy je oprávnění členských států požadovat předložení vzorků nebo modelů obalů a návrhů označení a příbalových informací před udělením povolení k uvedení přípravku na ochranu rostlin na trh, a to dle článku 65 odstavce 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne

---

⁶⁵ KŘEPELKA, Filip. Nahrazování směrnic nařízeními (důvody, skutečnost, možnosti). *Právník*. Praha: Ústav státu a práva Akademie věd České republiky, 2017, 3, 213-234. ISSN 0231-6625.

21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS. Obligatorní úpravu lze nalézt v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 167/2013 ze dne 5. února 2013 o schvalování zemědělských a lesnických vozidel a dozoru nad trhem s těmito vozidly, a to v článku 72 odstavci 1, který členskými státy ukládá povinnost stanovit sankce za porušení nařízení a zároveň učinit všechna nezbytná opatření k tomu, aby bylo zajištěno uplatňování takových stanovených sankcí.

Jak výše uvedené příklady ukazují, spolupráce členských států a unijních orgánů při uplatňování nařízení je nadále velice důležitá, a to i navzdory principu přímé použitelnosti nařízení. Z toho důvodu je tato spolupráce vyzdvihována jako jedna z priorit při tvorbě unijních právních předpisů ve všech sděleních Evropské komise uvedených v kapitole 2.1. V textu přijímaných nařízení lze poté najít velké množství článků, které členskými státy umožňují nebo nařizují (jak bylo uvedeno na příkladech výše) do jaké míry a v jakých oblastech mohou přijímat svá vlastní, modifikovaná vnitrostátní pravidla. Tím se do textů nařízení čím dál tím více dostávají takzvané směrnice prvky, které v určitých vymezených hranicích dávají členským státům možnost text nařízení přizpůsobit svým vnitrostátním poměrům. Je otázkou, zda při častějším výskytu nařízení se směrnice prvky nedojde k opětovnému vzniku několika vedle sebe stojících právních úprav vně jedné zastřešující právní úpravy, anebo nabourání jednotné aplikace přímo použitelných předpisů Evropské unie.⁶⁶ Tuto hypotézu však v současné chvíli nelze ani potvrdit ani vyvrátit, jelikož neexistují žádné studie, které by se zabývaly komparací jednotlivých vnitrostátních právních úprav přijímaných na základě směrnice prvků v nařízení nebo obecnému dopadu přijímání nařízení se směrnice prvky.

Dále lze mezi problematické aspekty nahrazování směrnic nařízeními zařadit používání širokých zmocnění obsažených v nařízení pro v budoucnu přijímané odvozené akty Evropské unie. V důsledku využívání těchto zmocňovacích ustanovení dochází k tvorbě blanketních nebo vyprázdňených nařízení, jejichž ustanovení od samého počátku vycházejí z toho, že dojde k přijetí odvozeného aktu, jež blíže stanoví konkrétní podmínky či požadavky. K přijetí takového odvozeného aktu však dochází velice často

---

⁶⁶ WHELANOVÁ, Markéta. Implementace přímo použitelných nařízení EU do českého právního řádu. *Správní právo*. Praha: Ministerstvo vnitra České republiky, 2019, 6, s. 7.

poté, co samotné nařízení je již určitou dobu platné a účinné.⁶⁷ Nejen že na samotném počátku tedy stojí neúplná právní úprava, ale členské státy jsou poté vystaveny riziku nevčasné, neúplné nebo nesprávné implementace takových aktů z důvodu přehlédnutí či opomenutí prováděcích aktů. Opět zde tedy nastává riziko, že úprava obsažená v takovémto typu nařízení se stane zcela nepřehlednou a pro své adresáty nesrozumitelnou.

2.2.4 Dílčí nahrazování směrnic nařízením

Od konce 90. let 20. století, tedy od okamžiku, kdy Evropské společenství, respektive Evropská unie, začalo intenzivně pracovat na výše popsaném programu zjednodušování *acquis* Unie, lze úplné nahrazení nebo částečná úprava směrnic nařízením vystopovat ve více než osmdesáti případech.⁶⁸ Tento celkový počet nařízení lze rozdělit do dvou hlavních skupin dle povahy přijímaného textu, a to na (i) nařízení obsahující ustanovení, která upravují nebo mění pouze část problematiky, přičemž zbylou úpravu ponechávají v již přijaté směrnici; nebo (ii) nařízení upravující komplexním způsobem danou problematiku za současného zrušení předchozí směrnice nebo více směrnic.

Mezi příklady nařízení, která pouze v určité dílčí části změnila či upravila již dříve přijaté směrnice, je nařízení Rady (EHS) č. 3805/87 ze dne 15. prosince 1987, kterým se mění zkratka pro Řecko v právních předpisech z oblasti zemědělství, a to konkrétně z písmene „E“ na písmena „GR“ nebo „EL“, nebo nařízení Komise (ES) č. 3199/93 ze dne 4. prosince 1990, kterým se v důsledku sjednocení Německa mění některé směrnice, rozhodnutí a nařízení v oblasti silniční, železniční a vnitrozemské vodní dopravy, stanovující, že ode dne sjednocení Německa jsou na území bývalé Německé demokratické republiky plně použitelné právní předpisy Evropské unie.

Dalším příkladem je nařízení Rady (ES) č. 1756/2002 ze dne 23. září 2002, kterým se mění směrnice 70/524/EHS o doplňkových látkách v krmivech s ohledem na odnětí povolení doplňkové látky, a kterým se mění nařízení Komise (ES) č. 2430/1999, které restriktivně zakazuje používání uvedených látek ve směrnici, konkrétně látky

---

⁶⁷ Ibid, s. 21-22.

⁶⁸ Způsob určení celkového počtu případů byl popsán v poznámce pod čarou číslo 36.

Nifursol, a to díky tomu, že nové vědecké poznatky ukázaly, že tato látka může způsobovat genotoxické a karcinogenní účinky, které se mohou dále projevat i prostřednictvím jejich reziduí v živočišných produktech.⁶⁹ Z toho důvodu není vědecky zaručeno, že látka Nifursol nepředstavuje nebezpečí pro lidské zdraví, a díky tomu bylo její další používání na území celé Evropské unie zakázáno. Ve všech výše uvedených příkladech přijímaná nařízení pouze dílčím způsobem měnila či doplňovala texty stávajících směrnic bez toho, aniž by došlo k jejich úplnému nahrazení, a to buď z důvodu změny pouhého označení nebo historického a vědeckého vývoje. Tyto dílčí změny byly přijaty ve formě nařízení nejspíše z důvodu přijetí rychlé a jednotné úpravy nevyžadující zásah do samotných textů směrnic. Zde však opět vyvstává otázka, zda na základě přijetí dílčích změn ve formě nařízení členské státy i tak nebyly nuceny přijmout doprovodnou vnitrostátní legislativu upravující změny v rámci národních předpisů.

Dalším častým příkladem částečného nahrazování směrnic nařízeními je vypracovávání nových příloh ke stávajícím směrnicím, a to převážně z důvodu vědeckého a technického vývoje v dané oblasti. V takových případech nedochází k nahrazení celé směrnice, ale pouze ke změně jejích příloh. Konkrétními příklady jsou nařízení Komise (ES) č. 535/2002 ze dne 21. března 2002, kterým se mění příloha C směrnice Rady 64/432/EHS a rozhodnutí 2000/330/ES, nebo nařízení Komise (ES) č. 1226/2002 ze dne 8. července 2002, kterým se mění příloha B směrnice Rady 64/432/EHS. V obou dvou uvedených příkladech došlo k nahrazení příloh z důvodu turbulentního vědeckého vývoje v oblasti tuberkulózy, brucelózy a enzootické leukózy skotu a souvisejících změn testování a vyšetřovacích metod těchto nemocí, kdy bylo velice důležité, aby konkrétní změny byly přijaty rychle a ve všech členských státech byly uplatňovány jednotně. Stejným způsobem došlo k nahrazení příloh A, C a E ve směrnici Rady 92/65/EHS ze dne 13. července 1992 o veterinárních předpisech pro obchod se zvířaty, spermatem, vajíčky a embryi uvnitř Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní veterinární předpisy Společenství uvedené v příloze A oddíle I směrnice 90/425/EHS přílohami v nařízení Komise (ES) č. 1282/2002, kterým se mění přílohy směrnice Rady 92/65/EHS. Avšak i v případě nahrazování příloh směrnic ve formě nařízení mající přímý účinek jsou členské státy často nuceny upravit své vnitrostátní

---

⁶⁹ Průmyslová krmiva [online]. Praha: Ministerstvo zemědělství České republiky, ©2003 [cit. 10.9.2019]. Dostupné z: http://eagri.cz/public/web/file/3027/svz_07_03_krmiva.pdf

předpisy, a to zejména s ohledem na konkrétní národní předpisy obsahující buď přepis dané přílohy, nebo odkaz na směrnici, v níž je daná příloha obsažena.

Dílčí nahrazování směrnic nařízeními se může jevit jako ideální nástroj ve výše uvedených příkladech, kdy dochází pouze ke změně velice specifické části směrnice nebo jejích celých příloh, a to z důvodu zavedení rychlé a celounijně účinné úpravy. Ovšem ačkoliv je úprava obsažena v přijímaném nařízení na základě přímé použitelnosti teoreticky účinná ve všech členských státech, v praxi je často vyžadováno přijetí národní úpravy, která onu specifickou část vnitrostátně implementuje. Tento požadavek vychází z toho, že právní základ dané oblasti je stále ve směrnici, kterou členské státy byly povinny transponovat, díky čemuž jsou daná ustanovení výslovně obsažena v jednotlivých národních normách. V okamžiku, kdy by národní legislativa nebyla měněna s ohledem na přímý účinek nařízení, celá právní úprava na unijní i národních úrovních by byla velice zmatečná, nepřehledná a pro adresáty zcela právně nesrozumitelná.

Dílčí nahrazování směrnic nařízeními tak vyžaduje od členských států zvýšenou legislativní pozornost a následnou legislativní činnost, což však je v rozporu s principem přímého účinku takových nařízení, který však bývá uváděn jako primární důvod pro přijímání dílčí úpravy ve formě nařízení. Z výše uvedených důvodů se autorka této diplomové práce domnívá, že pouhé dílčí nahrazování směrnic není zcela vhodné, a to zejména s ohledem na zachování právní jistoty a důvěry jak v unijní, tak národní legislativu. Odlišný závěr lze konstatovat v případě příloh směrnic, které jsou nahrazovány nařízeními. Vzhledem k tomu, že obecný text směrnic zůstává ve většině případů nadále zachován beze změn, a je měněna pouze jejich zvláštní část, tj. přílohy, vnitrostátním legislativním řešením by mohlo být pouhé zrušení prováděcího předpisu upravujícího obsah příloh a v zákoně, který transponuje konkrétní směrnici, pouze doplnit odkaz na nově přijaté nařízení. Tak by nebylo nutné přepisovat dané nařízení do vnitrostátní úpravy a zároveň by byla zachována přehlednost a srozumitelnost právní úpravy.

2.2.5 Komplexní nahrazování směrnic nařízeními

V případě komplexního nahrazování směrnic nařízeními lze na základě analýzy textů důvodových zpráv i preambulí takových nařízení identifikovat hlavní

důvody, pro které ke komplexnímu nahrazení došlo. Na základě výsledků analýzy více než čtyřiceti stále platných nařízení, která komplexně nahradila směrnice, a která byla přijata od roku 2003 do roku 2020, lze důvody ke komplexnímu nahrazení rozdělit do následujících pěti velkých skupin:⁷⁰

- (i) zjednodušení stávajícího právního rámce, odstranění zastaralých právních nástrojů a jejich celková revize;
- (ii) odstranění rozdílů mezi vnitrostátními právními předpisy a jejich harmonizace;
- (iii) snížení administrativní zátěže a regulačního procesu;
- (iv) zajištění fungování vnitřního trhu Evropské unie a zabránění jeho fragmentace;
a
- (v) podstatný vývoj vědy, techniky a institucionálního rámce Evropské unie.

Jednotlivé skupiny důvodů budou dále popsány s uvedením příkladů konkrétních nařízení, jejichž důvodové zprávy nebo preambule tyto důvody uváděly. Ačkoliv byly vymezované důvody rozděleny do pěti skupin, nejedná se o kompletní výčet všech v důvodových zprávách a preambulích uváděných důvodů, ale pouze o ty, které byly v jednotlivých nařízeních zmiňované nejčastěji. Zároveň je nutno konstatovat, že jednotlivé návrhy nařízení ve všech případech uváděly kombinaci několika důvodů a nikoliv pouze jeden dále specifikovaný. Na uvádění několika důvodů vedoucí ke komplexní rekodifikaci stávajícího právního rámce v jednom návrhu nařízení lze demonstrovat skutečnost, jak jsou jednotlivé důvody úzce provázány a navzájem spolu souvisí nebo vyplývají jeden z druhého. Tak například zjednodušením stávajícího právního rámce dojde k odstranění rozdílů mezi vnitrostátními právními předpisy, což v důsledku nutně přinese snížení administrativní zátěže a jiných regulačních překážek. Tím bude celkově zajištěno řádné fungování vnitřního trhu Evropské unie bez dílčích fragmentací. Vedle toho prostřednictvím odstraňování zastaralých právních

---

⁷⁰ Jednotlivé skupiny důvodů, na základě kterých došlo ke komplexnímu nahrazení směrnice nařízením, byly vytvořeny autorkou této diplomové práce po bližší analýze vybraných nařízení. Odborná literatura se prozatím tímto tématem nezabývá, díky čemuž nemohlo být přežato a více rozpracováno již zavedené dělení. Seznam konkrétních příkladů nařízení, ve kterých byly specifikované důvody uvedeny, tvoří přílohu č. 2 této diplomové práce.

nástrojů obsahujících neaktuální a překonané požadavky a postupy na základě vývoje vědy a techniky dochází k neustálé modernizaci celé Evropské unie. Zapracovávání aktuálních poznatků z oblasti vědy a techniky do unijních právních předpisů má v konečném důsledku opět pozitivní dopad jak na vysokou úroveň vnitřního trhu Evropské unie, ale i na celkovou konkurenceschopnost unijních výrobků a služeb v globalizovaném světě.

Mezi další důvody, které se vyskytovaly v analyzovaných nařízeních, ovšem s menší frekvencí, a které souvisí s důvodem uvedeným pod písmenem (i) výše, spadá chybějící celková strategie při prosazování určité unijní politiky, a s tím související nadměrná složitost právních předpisů tuto politiku upravujících. Tento důvod se objevil například v návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 ze dne 15. března 2017 o úředních kontrolách a jiných úředních činnostech prováděných s cílem zajistit uplatňování potravinového a krmivového práva a pravidel týkajících se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat, zdraví rostlin a přípravků na ochranu rostlin, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, (ES) č. 396/2005, (ES) č. 1069/2009, (ES) č. 1107/2009, (EU) č. 1151/2012, (EU) č. 652/2014, (EU) 2016/429 a (EU) 2016/2031, nařízení Rady (ES) č. 1/2005 a (ES) č. 1099/2009 a směrnic Rady 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES a 2008/120/ES a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004, směrnic Rady 89/608/EHS, 89/662/EHS, 90/425/EHS, 91/496/EHS, 96/23/ES, 96/93/ES a 97/78/ES a rozhodnutí Rady 92/438/EHS (nařízení o úředních kontrolách).

Na základě rozboru všech právních předpisů upravujících oblast úředních kontrol týkajících se potravinového a krmivového práva ve vztahu ke zdraví zvířat a rostlin bylo v návrhu výše uvedeného nařízení dospěno k závěru, že ačkoliv je daná oblast upravená ve více jak padesáti právních předpisech, tyto předpisy postrádají společnou strategii a koordinaci. V mnoha z těchto právních předpisech docházelo k opakování již stejné úpravy bez ohledu na dříve přijatý právní akt, v horších případech poté jednotlivé právní předpisy upravovaly dílčí oblasti zcela protichůdně. S cílem zajistit vysokou ochranu veřejného zdraví, bezpečnosti a fungování vnitřního trhu bylo tedy nezbytné přijmout

jednotnou strategii se systematicky stanovenými cíli a oblastmi regulace a odstranit protichůdné či duplicitní právní úpravy.⁷¹

2.2.5.1 Zjednodušení stávajícího právního rámce, odstranění zastaralých právních nástrojů a jejich celková revize

Zjednodušení stávajícího právního rámce a jeho harmonizace v souladu s cíli unijní politiky zjednodušování práva Unie byl nejčastější důvod, pro který došlo ke komplexnímu nahrazení směrnice nařízením. Tento důvod byl uváděn ve třiceti případech z celkového počtu analyzovaných nařízeních. Na základě výsledků hodnocení jednotlivých unijních právních předpisů bylo ve většině případů konstatováno, že s ohledem na skutečnost, že tyto unijní právní předpisy byly přijímány v osmdesátých a devadesátých letech dvacátého století je v nich obsažená úprava již zastaralá a vyžaduje si přijetí nového právního nástroje. Přijetí takového nového právního nástroje by mělo zajistit vytvoření jednotného, zjednodušeného, transparentního a jasného právního rámce, který systematicky stanoví cíle, oblasti působnosti, obecné zastřešující zásady a celkový soulad s politikami Evropské unie.⁷²

Zároveň velice často vedle sebe existuje několik desítek až stovek základních směrnic, nařízeních a další doprovodné legislativy, která sice upravuje totožnou oblast či politiku, ale navzájem se nedoplňuje, nemění, neruší či obecně nereflektuje. Tak jedním z důvodů pro přijetí nařízeních Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 167/2013 ze dne 5. února 2013 o schvalování zemědělských a lesnických vozidel a dozoru nad trhem s těmito vozidly, byla právě existence dvaceti čtyř základních směrnic z oblasti technických požadavků na tato vozidla.⁷³ Přijaté nařízení všech dvacet čtyři směrnic kompletně zrušilo a nahradilo je jediným nařízením. Slučování více právních předpisů do jednoho jediného nařízení umožňuje maximálně využívat součinnost pravidel

---

⁷¹ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o úředních kontrolách a jiných úředních činnostech prováděných s cílem zajistit uplatňování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel týkajících se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat, zdraví rostlin, rozmnožovacího materiálu rostlin a přípravků na ochranu rostlin a o změně nařízení (ES) č. 999/2001, 1829/2003, 1831/2003, 1/2005, 396/2005, 834/2007, 1099/2009, 1069/2009, 1107/2009, nařízení 1151/2012, [...]/2013, 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES, 2008/120/ES a 2009/128/ES. Brusel 6.5.2013, KOM(2013) 265 v konečném znění.

⁷² Ibid.

⁷³ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady (eu) č. .../... o schvalování zemědělských a lesnických vozidel, Brusel 23.7.2010, KOM(2010) 395 v konečném znění.

Evropské unie, a tím přispívat ke zvýšení jejich konzistence, přehlednosti a soudržnosti mezi vertikálními a horizontálními pravidly.⁷⁴

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 ze dne 21. října 2009, kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání provozovatele v silniční dopravě a zrušuje směrnice Rady 96/26/ES, jako další důvod nutnosti zjednodušení stávajícího právního rámce zdůraznil související potřebnost aktualizovat obsah *acquis* Unie dle požadavků Evropské komise obsažených v jednotlivých sdělení uvedených v kapitole 2.1, což v důsledku bude přispívat k větší právní srozumitelnosti a jednoznačnosti unijních právních předpisů, k lepší kontrole ustanoveních umožňujících členským státům účinné provádění těchto unijních právních aktů a k většímu celkovému souladu s ustanoveními obsaženými v nařízeních.⁷⁵

Návrhy na zjednodušení právních předpisů v určité oblasti nevypracovávala pouze Evropská komise a její doprovodný aparát, ale v některých případech k nim vyzývaly i jiné subjekty, a to například vědecké instituce. Tak například v letech 2004 a 2006 vyzval Evropský úřad pro bezpečnost potravin prostřednictvím svých vědeckých stanovisek, a v souladu s pokyny Světové organizace pro zdraví zvířat, Evropskou komisi k revizi směrnic v oblasti ochrany zvířat při usmrcování z důvodu používání nových technologií a humánních postupů v této oblasti.⁷⁶ Na základě těchto výzev bylo přijato nařízení Rady (ES) č. 1099/2009 ze dne 24. září 2009 o ochraně zvířat při usmrcování, které nahradilo směrnicí 93/119/ES ze dne 22. prosince 1993 o ochraně zvířat při porážení nebo usmrcování.

V neposlední řadě zjednodušení unijní legislativy přispívá k jejímu přizpůsobování se novým potřebám Evropské unie.⁷⁷ V rámci zjednodušovacího procesu lze zhodnotit jednotlivá ustanovení ve všech již přijatých a navzájem souvisejících právních aktech, a ty poté upravit tak, aby reagovaly na současný stav i možný budoucí

---

⁷⁴ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, Brusel 30.1.2008, KOM(2008) 40 v konečném znění.

⁷⁵ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání provozovatele silniční dopravy, Brusel 23.5.2007, KOM(2007) 263 v konečném znění.

⁷⁶ Návrh nařízení Rady o ochraně zvířat při usmrcování, Brusel 18.9.2008, KOM(2008) 553 v konečném znění.

⁷⁷ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o statistice v oblasti masa a chovu hospodářských zvířat, Brusel 22.3.2007, KOM(2007) 129 v konečném znění.

vývoj, čímž bude zajištěno, že nebude nutné opětovně přistupovat k jejich celkové revizi. Tím budou v celé Evropské unii zavedeny moderní právní předpisy schopné reagovat na vývoj a potřeby v daných oblastech nejen v době jejich přijetí, ale nadále i v budoucnu.

2.2.5.2 Odstranění rozdílů mezi vnitrostátními právními předpisy a jejich harmonizace

S výše uvedeným procesem zjednodušování unijní legislativy souvisí i požadavek na odstraňování rozdílů mezi vnitrostátními právními předpisy a jejich celkovou harmonizaci. Rozdíly nejčastěji vznikají v důsledku transpozice směrnic členskými státy, které v národních legislativách rozdílným způsobem upravují požadavky uvedené ve směrnicích. Následkem rozdílných transpozičních procesů došlo ke vzniku několika vedle sebe stojících právních řádů upravujících totožnou oblast. Z toho důvodu návrhy přijímaných nařízení často uvádějí jako jeden z důvodů nahrazování směrnic nařízeními tvorbu jednotného souboru pravidel aplikovatelných totožně na všechny subjekty Evropské unie, čímž dojde k odstranění rozdílů mezi vnitrostátními právními předpisy a k jejich harmonizaci.

Příkladem odstraňování rozdílů mezi vnitrostátními právními předpisy je návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnic Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004, který uvádí obecně několik negativních důsledků roztržitého právního předpisů. Mezi tyto negativní důsledky návrh uvádí například skutečnost, že roztržitá a zmatečná pravidla narušují účinné provádění právních předpisů, což dále znemožňuje jejich možnost přizpůsobit se měnícím se trhům a oprávněným požadavkům jejich adresátů. Nekonzistentní přístup z hlediska obsahu a dostupnosti informací má poté za následek tvorbu překážek na vnitřním trhu Evropské unie, narušení spravedlivé hospodářské soutěže a vznik různé úrovně ochrany pro občany Evropské unie v jednotlivých členských státech.

Dále například návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 609/2013 ze dne 12. června 2013 o potravinách určených pro kojence a malé děti, potravinách

pro zvláštní účely a náhradě celodenní stravy pro regulaci hmotnosti a o zrušení směrnice Rady 92/52/EHS, směrnic Komise 96/8/ES, 1999/21/ES, 2006/125/ES a 2006/141/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/39/ES a nařízení Komise (ES) č. 41/2009 a (ES) č. 953/2009 stanovil, že jednotná harmonizovaná pravidla povedou k odstranění současné nejasné právní situace, k zavedení jednoznačné a vymezené oblasti působnosti Evropské unie i členských států, ke zrušení zbytečných, rozdílných a protichůdných pravidel a k odstranění rozdílů ve výkladu mnoha právních aktů. V důsledku přijetí jednoho nařízení dojde k výrazné eliminaci problémů členských států, hospodářských a dalších subjektů při uplatňování různých právních předpisů, které byly přijaty v důsledku nevhodné nebo nesprávné implementace směrnic.⁷⁸

Další příklad přijetí nařízení odstraňujícího rozdíly mezi vnitrostátními právními předpisy lze najít v návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 ze dne 25. října 2012 o evropské normalizaci, změně směrnic Rady 89/686/EHS a 93/15/EHS a směrnic Evropského parlamentu a Rady 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES a 2009/105/ES, a kterým se ruší rozhodnutí Rady 87/95/EHS a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1673/2006/ES. Cílem tohoto nařízení bylo obecně zlepšit způsob tvorby a používání norem Evropské unie, čímž by došlo k dlouhodobému zvyšování konkurenceschopnosti a dosahování důležitých politických cílů. Unijní normy jsou velmi účinným právním nástrojem, který má zajišťovat fungování jednotného vnitřního trhu, přinášet více inovací a garantovat vysokou úroveň ochrany spotřebitele, životního prostředí a dalších důležitých oblastí. Takové unijní normy by měly nahrazovat normy vnitrostátní, které jsou často protichůdné, a jako takové mohou tvořit technické překážky pro vstup na vnitrostátní trh. Obecně lze v neharmonizovaném prostředí identifikovat dva hlavní problémy související s existencí protichůdných vnitrostátních norem, a to (i) tvorbu překážek pro obchod, slouží-li vnitrostátní normy jako protekcionistický nástroj, a (ii) vznik vyšších transakčních a administrativních nákladů způsobených potřebou přizpůsobovat se odlišným požadavkům v jednotlivých členských státech.

---

⁷⁸ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o potravinách určených pro kojence a malé děti a o potravinách pro zvláštní léčebné účely. Brusel 20.6.2011, KOM/2011/353/v konečném znění.

Výše nastíněné problémy lze vyřešit pouze skrze komplexní, jednotný, harmonizovaný, účinný a technicky vyspělý evropský systém právních předpisů.⁷⁹

Jak uvádí návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1334/2008 ze dne 16. prosince 2008 o látkách určených k aromatizaci a některých složkách potravin vyznačujících se aromatem pro použití v potravinách nebo na jejich povrchu a o změně nařízení Rady (EHS) č. 1601/91, nařízení (ES) č. 2232/96 a č. 110/2008 a směrnice 2000/13/ES, rozdílné vnitrostátní právní úpravy jsou pro subjekty, například spotřebitele, velice matoucí a vedou ke vzniku různé úrovně jejich ochrany a ztráty důvěry v některé členské státy i samotný jednotný vnitřní trh. Konkrétně v případě látek určených k aromatizaci je důvěra v unijní ochranu lidského zdraví a ve fungující vnitřní trh velice důležitá. Opatření se týkají více jak dva tisíce šest seti látek a bez jednotného systému jejich evidence či centralizovaného povolovacího řízení není Evropská unie schopna poskytnout základ k zajištění vysoké úrovně ochrany lidského zdraví a zájmů spotřebitelů a dalších subjektů.⁸⁰ Pouze na základě přijetí jednoho nařízení, které bude obsahovat jasná pravidla jednotného systému evidence látek určených k aromatizaci, centralizovaného povolovacího řízení a dalších klíčových oblastí lze zajistit celounijní vysokou úroveň ochrany lidského zdraví a bezproblémové fungování vnitřního trhu s těmito látkami.

2.2.5.3 Snížení administrativní zátěže a regulačního procesu

Výše uvedené odstraňování rozdílů mezi vnitrostátními právními předpisy a jejich celková harmonizace povede k odstranění odlišných interpretací vznikajících na úrovni členských států, a tím ke vzniku souboru jednotných, stejně aplikovatelných pravidel pro všechny dotčené subjekty v Evropské unii. Tím se automaticky sníží administrativní a regulační zátěž, které jsou jednotlivé subjekty vystaveny v okamžiku, kdy pro totožnou oblast existuje více odlišných vedle sebe stojících národních úprav, byť založených na jedné unijní právní úpravě. V případě více vedle sebe stojících národních úprav dotčené subjekty musí vynakládat značné prostředky k tomu, aby monitorovaly národní

---

⁷⁹ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o evropské normalizaci a změně směrnic Rady 89/686/EHS a 93/15/EHS a směrnic Evropského parlamentu a Rady 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/105/ES a 2009/23/ES. Brusel 1.6.2011, KOM/2011/315/v konečném znění.

⁸⁰ Návrh nařízení Evropského Parlamentu a Rady o látkách určených k aromatizaci a některých složkách potravin vyznačujících se aromatem pro použití v potravinách nebo na jejich povrchu a o změně nařízení Rady (EHS) č. 1576/89, nařízení Rady (EHS) č. 1601/91, nařízení (ES) č. 2232/96 a směrnice 2000/13/ES. Brusel 28.7.2006, KOM(2006) 427 v konečném znění.

odlišnosti a těmto odlišnostem dále přizpůsobovaly své výrobky či služby. Vedle toho zrušením zbytečných, rozdílných a protichůdných pravidel dojde k nastolení systému, ve kterém bude se všemi subjekty, výrobky a službami v rámci celé Evropské unie a jednotného vnitřního trhu zacházeno stejně.⁸¹

Po zjednodušení regulačního procesu, tedy po odstranění odlišných národních úprav a zavedení jedné unifikované unijní úpravy obsahující všechna klíčová pravidla, dojde ke snížení administrativní zátěže a tím i zvýšení konkurenceschopnosti evropského průmyslu, jehož subjekty nebudou nuceni vynakládat zbytečné náklady na přizpůsobování se národním odlišnostem a takto ušetřené prostředky budou moci dále investovat do svého rozvoje a zlepšování.⁸² Nejen že unijní subjekty budou konkurenceschopnější, ale zaváděné inovace a rozvoj budou přispívat k celkovému zkvalitňování unijního průmyslu a k neustálému zlepšování úrovně ochrany základních hodnot, jako jsou zdraví, životní prostředí či život.

Také návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnic Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004 stanoví, že zjednodušení regulativního procesu bude mít za následek snížení administrativní zátěže, zlepšení konkurenceschopnosti, udržení vysoké úrovně veřejného zdraví, zohlednění globálních aspektů a zajištění shodné úrovně ochrany pro občany Evropské unie. Jednotné opatření zjednoduší administrativní zátěž a zajistí minimální shodné unijní standardy, a tím se sníží nerovné poskytování informací o potravinách adresované subjektům napříč celou Evropskou unií.⁸³

---

⁸¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 609/2013 ze dne 12. června 2013 o potravinách určených pro kojence a malé děti, potravinách pro zvláštní účely a náhradě celodenní stravy pro regulaci hmotnosti a o zrušení směrnice Rady 92/52/EHS, směrnic Komise 96/8/ES, 1999/21/ES, 2006/125/ES a 2006/141/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/39/ES a nařízení Komise (ES) č. 41/2009 a (ES) č. 953/2009.

⁸² Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o potravinách určených pro kojence a malé děti a o potravinách pro zvláštní léčebné účely. Brusel 20.6.2011, KOM/2011/353/v konečném znění.

⁸³ Návrh nařízení Evropského Parlamentu a Rady o poskytování informací o potravinách spotřebitelům. Brusel 30.1.2008, KOM(2008) 40 v konečném znění.

Přijetím jednoho nařízení, které reviduje směrnice i národní legislativy, dojde ke snížení administrativní zátěže jak na úrovni koncových subjektů, kterých se jednotlivá opatření přímo týkají, tak i na úrovni samotných členských států. Dle návrhu nařízení Rady (ES) č. 1099/2009 ze dne 24. září 2009 o ochraně zvířat při usmrcování, nařízení umožní jednotné a současné použití v něm obsažených ustanovení ve všech členských státech, čímž přispěje k odstranění zátěže spojené s prováděním směrnice do vnitrostátního práva.⁸⁴ Administrativní zátěž členských států při provádění směrnic je značně vysoká, a to vzhledem k tomu, že musí nejen podrobně analyzovat, zda a do jaké míry musí jednotlivá ustanovení směrnice transponovat do vlastního právního řádu, ale poté musí samotnou transpozici provést, což znamená ve většině případů přijmout novou právní úpravu. Jednotlivé kroky vedoucí k transpozici směrnic si tak vyžadují mnoho administrativních kroků, které jsou však v případě nařízení značně omezeny nebo nejsou vyžadovány vůbec.

2.2.5.4 Zajištění fungování vnitřního trhu Evropské unie a zabránění jeho fragmentace

Společné stanovení závazných požadavků přímo účinných ve všech členských státech pomůže zabránit fragmentaci vnitřního trhu Evropské unie, ke které dochází skrze rozdílné normy a požadavky v jednotlivých členských státech. Unijní harmonizace v určitých oblastech, jako například v oblasti výroby zemědělských a lesnických vozidel, je nezbytná, jelikož samostatné kroky členských států vedly k tvorbě překážek na jednotném vnitřním trhu Evropské unie.⁸⁵ Jak uvádí návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 609/2013 ze dne 12. června 2013 o potravinách určených pro kojence a malé děti, potravinách pro zvláštní lékařské účely a náhradě celodenní stravy pro regulaci hmotnosti a o zrušení směrnice Rady 92/52/EHS, směrnic Komise 96/8/ES, 1999/21/ES, 2006/125/ES a 2006/141/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/39/ES a nařízení Komise (ES) č. 41/2009 a (ES) č. 953/2009, nejasná právní situace způsobená odlišnými vnitrostátními právními předpisy, rozdílným výkladem a prosazováním směrnic vede k narušení obchodu na unijním vnitřním trhu. Zrušení těchto zbytečných, rozdílných a protichůdných pravidel povede k vytvoření funkčního

---

⁸⁴ Návrh nařízení Rady o ochraně zvířat při usmrcování. Brusel 18.9.2008, KOM(2008) 553 v konečném znění.

⁸⁵ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. .../... o schvalování zemědělských a lesnických vozidel, Brusel 23.7.2010, KOM(2010) 395 v konečném znění.

konkurenčního vnitřního trhu, který bude poskytovat vysokou úroveň ochrany veřejného zdraví.⁸⁶

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1007/2011 ze dne 27. září 2011 o názvech textilních vláken a souvisejícím označení materiálového složení textilních výrobků a o zrušení směrnice Rady 73/44/EHS a směrnic Evropského parlamentu a Rady 96/73/ES a 2008/121/ES, uvádí, že neharmonizované unijní právní předpisy také často představují důvod, na základě kterého na vnitřním trhu dochází ke vzniku technických překážek obchodu. Ty samy o sobě jsou schopny podstatným způsobem narušit fungování vnitřního trhu Evropské unie a dále přispívat k jeho fragmentaci. V okamžiku, kdy budou technické překážky odstraněny, dojde k ustanovení plynulého obchodu mezi členskými státy a díky stejným informacím a technickým specifikacím výrobků v rámci unijního vnitřního trhu bude možné lépe chránit zájmy spotřebitelů.⁸⁷

Fragmentovaný vnitřní trh může negativně ovlivnit chování subjektů, které na něm působí, a to ve smyslu ztráty důvěry ve fungování vnitřního trhu Evropské unie. Jak uvádí návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1331/2008 ze dne 16. prosince 2008, kterým se stanoví jednotné povolovací řízení pro potravinářské přídatné látky, potravinářské enzymy a látky určené k aromatizaci potravin, v okamžiku, kdy vedle sebe existuje více vnitrostátních pravidel upravující totožnou oblast, jsou tato pravidla pro koncové subjekty, například spotřebitele, velice matoucí. Na jednu stranu jsou tyto subjekty přesvědčovány, že v rámci Evropské unie existuje jeden vnitřní trh se stejnými pravidly pro všechny, v praxi se však setkávají s odlišnými národními úpravami, které existenci jednotného vnitřního trhu brání. Tím dochází ke ztrátě důvěry jak v trhy členských států, tak i v unijní vnitřní trh.⁸⁸

Vedle nedůvěry ve vnitřní trh Evropské unie jsou nesrovnalosti v používání směrnic a jejich odlišné transpozice příčinou narušování korektní hospodářské soutěže

---

⁸⁶ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o potravinách určených pro kojence a malé děti a o potravinách pro zvláštní léčebné účely. Brusel 20.6.2011, KOM(2011) 353 v konečném znění.

⁸⁷ Návrh nařízení Evropského Parlamentu a Rady .../.../ES ze dne [...] o názvech textilií a souvisejícím označování textilních výrobků etiketami. Brusel 30.1.2009, KOM(2009) 31 v konečném znění.

⁸⁸ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví jednotné povolovací řízení pro potravinářské přídatné látky, potravinářské enzymy a látky určené k aromatizaci potravin. Brusel 28.7.2006, KOM(2006) 423 v konečném znění.

mezi členskými státy. Dle návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 ze dne 21. října 2009, kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě a zrušuje směrnice Rady 9626/ES, v okamžiku, kdy podniky v jednotlivých členských státech nepodléhají ve stejné míře dohledu a kontrolám, dochází ke vzniku velice rozdílné úrovně odborné způsobilosti a finanční stability, což je příčinou nekorektní hospodářské soutěže mezi členskými státy a dále překážkou plnému využívání výhod vnitřního trhu Evropské unie. Přijetím výše uvedeného nařízení dojde k tvorbě rovnějších podmínek hospodářské soutěže, která se v samotném důsledku stane transparentní a korektní, a tím dojde k posílení celého unijního vnitřního trhu.⁸⁹

Jak uvádí návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 ze dne 15. března 2017 o úředních kontrolách a jiných úředních činnostech prováděných s cílem zajistit uplatňování potravinového a krmivového práva a pravidel týkajících se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat, zdraví rostlin a přípravků na ochranu rostlin, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, (ES) č. 396/2005, (ES) č. 1069/2009, (ES) č. 1107/2009, (EU) č. 1151/2012, (EU) č. 652/2014, (EU) 2016/429 a (EU) 2016/2031, nařízení Rady (ES) č. 1/2005 a (ES) č. 1099/2009 a směrnic Rady 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES a 2008/120/ES a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004, směrnic Rady 89/608/EHS, 89/662/EHS, 90/425/EHS, 91/496/EHS, 96/23/ES, 96/93/ES a 97/78/ES a rozhodnutí Rady 92/438/EHS (nařízení o úředních kontrolách), v okamžiku, kdy bude zajištěn jednotný a fungující vnitřní trh skrze přijetí jednoho nařízení, dojde ke zvýšení hospodářského růstu, soudržnosti a konkurenceschopnosti skrze zajištění volného pohybu zboží. Na vnitřním trhu pak v tomto konkrétním případě budou vytvořena jednotná, zjednodušená, transparentní a jasná právní pravidla, která systematicky stanoví cíle a působnosti, a tím přispějí k bezproblémovému fungování vnitřního trhu.⁹⁰

---

⁸⁹ Návrh nařízení Evropského Parlamentu a Rady, kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání provozovatele silniční dopravy. Brusel 23.5.2007, KOM(2007) 263 v konečném znění.

⁹⁰ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o úředních kontrolách a jiných úředních činnostech prováděných s cílem zajistit uplatňování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel týkajících se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat, zdraví rostlin, rozmnožovacího materiálu

2.2.5.5 Podstatný vývoj vědy, techniky a institucionálního rámce EU

Důsledkem zastaralých právních norem je i jejich neschopnost reagovat na nové úkoly a podmínky, které s sebou přinesl a neustále přináší technologický, vědecký, ekonomický, sociální, hospodářský a politický vývoj. Tak například návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 661/2009 ze dne 13. července 2009 o požadavcích pro schvalování typu motorových vozidel, jejich přípojných vozidel a systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla, z hlediska obecné bezpečnosti uvedl, že předchozí právní úprava bezpečnosti motorových vozidel vznikala v 70. a 80. letech 20. století. Od té doby tato úprava nebyla komplexně novelizována, byť jsou k dispozici nové technologie, jejichž zavedení jako tržního standardu by bylo více než přínosné. Tyto nové technologické standardy by tak lépe odpovídaly požadavkům na bezpečnost, lidské zdraví a ochranu životního prostředí.⁹¹

Podpůrným argumentem pro přijímání nařízení nahrazující směrnice z důvodu nutnosti zohlednění technologického a vědeckého vývoje bylo poskytnutí účinné, rovnocenné a vysoké ochrany lidského zdraví, bezpečnosti a dalších zájmů spotřebitelů. Pouze výrobky splňující obligatorně nejvyšší možná kritéria jsou vhodné k uvádění a cirkulaci na vnitřním trhu Evropské unie.⁹² V případě, že v rámci Evropské unie nebudou prosazovány výsledky vědeckého a technického výzkumu uniformně a tento vědecký a technický výzkum nebude zohledněn v rámci Evropské unie jednotně, tedy prostřednictvím nařízení, členské státy mohou vycházet z různých vědeckých a technických předpokladů a údajů. Díky tomu ovšem dojde ke vzniku různé ochrany lidského zdraví a dalších zájmů, a to na základě výběru vědeckého přístupu daného členského státu. Taková situace je velice nežádoucí, jelikož napříč Evropskou unií

---

roślin a přípravků na ochranu rostlin a o změně nařízení (ES) č. 999/2001, 1829/2003, 1831/2003, 1/2005, 396/2005, 834/2007, 1099/2009, 1069/2009, 1107/2009, nařízení 1151/2012, [...]/2013. Brusel 6.5.2013, KOM(2013) 265 v konečném znění.

⁹¹ Návrh nařízení Evropského Parlamentu a Rady o požadavcích pro schvalování typu motorových vozidel ohledně obecné bezpečnosti. Brusel 23.5.2008, KOM(2008) 316 v konečném znění.

⁹² Návrh nařízení Evropského Parlamentu a Rady o látkách určených k aromatizaci a některých složkách potravin vyznačujících se aromatem pro použití v potravinách nebo na jejich povrchu a o změně nařízení Rady (EHS) č. 1576/89, nařízení Rady (EHS) č. 1601/91, nařízení (ES) č. 2232/96 a směrnice 2000/13/ES. Brusel 28.7.2006, KOM(2006) 427 v konečném znění.

by měla být zajištěna nejvyšší možná ochrana lidského zdraví i dalších zájmů podpořená opatřeními založenými na nejmodernějších vědeckých a technologických výstupech.⁹³

2.3 Shrnutí důvodů, pro které byl zvolen právní nástroj nařízení

Vedle výše uvedených důvodů, pro které jsou jednotlivá nařízení přijímána, lze v jejich textech velice často identifikovat i důvody, proč nebyl z důvodu přiměřenosti vybrán nebo zachován jiný druh právního nástroje, například právě směrnice. Nejčastěji uváděným důvodem bylo zajištění souladu unijních a národních právních úprav bez toho, aniž by bylo nutné provedení do právních předpisů členských států.⁹⁴ Nařízení tak bylo zvoleno s ohledem na jeho přímou použitelnost a přímý účinek, kdy po jeho přijetí platí v celé Evropské unii stejná pravidla pro všechny subjekty. Tento důvod je zcela v souladu s procesem zjednodušování práva EU i snahou Evropské unie nevytvářet vedle sebe více stojících právních předpisů a řádů. Výše uvedený důvod je doplněn o druhý důvod, tedy, že směrnice by měla za následek další nejednotný přístup v jednotlivých členských státech Evropské unie.⁹⁵ Nařízení tak v ideálním případě stanoví totožnou právní úpravu po celé Evropské unii a zároveň členským státům neponechává pravomoc používat jej neúplně nebo selektivně nebo jej nesprávně provádět do vnitrostátních právních předpisů. Ovšem vzhledem k tomu, že velké množství směrnicových prvků v nařízení narušuje tuto jednotnost a přehlednost, je velice sporné, zda tento Evropskou komisí uváděný důvod má v praxi své opodstatnění. S předchozími dvěma důvody souvisí i ten další, a to ten, že nařízení zajišťuje jednotný přístup a snižuje administrativní zátěž ve všech členských státech.⁹⁶ Jednotný přístup je zajišťován zejména konsolidováním více směrnic a dalších doprovodných aktů do jednoho nařízení, kdy v průběhu legislativního procesu dochází k podrobnému posouzení jednotlivých ustanovení a nutnosti jejich zachování. Důsledkem přijetí pouze jednoho nařízení obsahující na jednom místě dostupně všechna

---

⁹³ Návrh nařízení Evropského Parlamentu a Rady o potravinářských enzýmech a o změně směrnice Rady 83/417/EHS, nařízení Rady (ES) č. 1493/1999, směrnice 2000/13/ES a směrnice Rady 2001/112/ES. Brusel 28.7.2006, KOM(2006) 425 v konečném znění.

⁹⁴ Tento důvod byl uveden například v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1223/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o kosmetických přípravcích či v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 996/2010 ze dne 20. října 2010 o šetření a prevenci nehod a incidentů v civilním letectví a o zrušení směrnice 94/56/ES.

⁹⁵ Druhý důvod byl stanoven například v nařízení Rady (ES) č. 1099/2009 ze dne 24. září 2009 o ochraně zvířat při usmrcování.

⁹⁶ Jak je uvedeno například v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských přídatných látkách.

práva a povinnosti je snížení administrativních nákladů pro jeho adresáty, kteří nemusí vynakládat finanční ani jiné prostředky k tomu, aby podrobně monitorovaly právní předpisy jednotlivých členských států a těm dále individuálně přizpůsobovaly svá další opatření a jednání.

Jednotný přístup je součástí i dalšího důvodu k výběru nařízení coby vhodného nástroje, a to díky tomu, že neharmonizované podmínky obsažené ve směrnici způsobují tvorbu překážek na unijním vnitřním trhu.⁹⁷ Na základě odlišných vnitrostátních provedení směrnic velice často dochází ke vzniku několika vedle sebe stojících řádů, kdy jejich adresáti jsou nuceni svou aktivitu přizpůsobovat odlišným požadavkům v různých členských státech. Tím je bráněno realizaci harmonizovaného společného trhu, kdy následkem může být vznik překážek zabraňujících volnému pohybu na vnitřním trhu Evropské unie, ale také ovlivňování vzájemné konkurenceschopnosti jednotlivých členských států. Ty mohou skrze implementaci směrnic do svých právních řádů volit v určité oblasti mírnější úpravu a tím ovlivňovat rozhodování adresátů takové úpravy při výběru trhu, na kterém budou působit. V neposlední řadě neharmonizovaná pravidla mohou v určitých oblastech přispívat ke vzniku různé úrovně bezpečnosti či ochrany základních hodnot, jakými je zdraví nebo život.

V návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 ze dne 9. března 2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterým se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS, je blíže popsána obecná zásada „obdobných forem“ uplatňovaná obvykle v případě rušení právního předpisu. Tato zásada znamená, že zrušení směrnice by se uskutečnilo prostřednictvím nahrazující směrnice. V případě rušení směrnic a jejich nahrazování nařízeními se tato obecná zásada neuplatní s přihlédnutím ke zvláštním okolnostem, kterými jsou zejména důvody související s přímou účinností nařízení, díky které jsou lépe plněny cíle vnitřního trhu. V případech, kde se ukázalo, že směrnice vytvářejí důležité rozdíly v obsahu a rozvrhu jejich provádění členskými státy mající nepříznivé důsledky pro fungování vnitřního trhu a dále přispívají k praktickým obtížím způsobeným jejich rozdílným prováděním

---

⁹⁷ Jak je uvedeno například v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009 ze dne 13. července 2009 o uvádění na trh a používání krmiv, o změně nařízení (ES) č. 1831/2003 a o zrušení směrnice Rady 79/373/EHS, směrnice Komise 80/511/EHS, směrnice Rady 82/471/EHS, 83/228/EHS, 93/74/EHS, 93/113/ES a 96/25/ES a rozhodnutí Komise 2004/217/ES.

v jednotlivých členských státech, je jako nejúčinnější nástroj při nahrazování směrnic navrhováno nařízení bez užití obecné zásady „obdobných forem“.⁹⁸

V neposlední řadě je nařízení preferováno v těch oblastech, které jsou ovlivňované rychle se měnícím vědeckým nebo technickým vývojem. V takových případech směrnice není ideálním právním nástrojem, protože nedokáže dostatečně rychle a efektivně reagovat na probíhající vývoj a změny. Naopak nařízení je právním nástrojem ideálním, jelikož je schopno velice rychle zajistit jednotnou a včasnou aplikaci nových technologických nebo vědeckých požadavků, z čehož budou těžit všechny dotčené subjekty.⁹⁹

2.4 Dílčí shrnutí

Od konce 90. let 20. století dochází v Evropské unii k postupnému procesu zjednodušování a zlepšování práva EU. Tento proces probíhá v několika rovinách a za použití několika metod, přičemž jednou metodou je i komplexní hodnocení platné právní úpravy ve směrnici a následné nahrazení směrnice nařízením. V každém individuálním případě, ve kterém dochází k nahrazení, Evropská komise analyzuje důvody, pro které k onomu nahrazení dochází a zároveň analyzuje vhodnost přijímané právní formy, tj. nařízení. Ačkoliv lze v důvodových zprávách jednotlivých přijímaných nařízení vždy pozorovat snahu uvádět relevantní důvody (jež byly podrobněji popsány výše), pro které jsou směrnice nařízením nahrazovány, po prostudování desítek těchto důvodových zpráv je zcela zřejmé, že se uváděné důvody opakují a je otázkou, zda Evropská komise dostatečně analyzuje a následně odůvodňuje nutnost směrnice měnit a nezbytnost úpravu obsaženou ve směrnici nově upravovat v nařízení.

Tyto pochybnosti vyvstávají i s ohledem na množství směrniceových prvků v nařízeních, které vyžadují přijetí vnitrostátní implementační legislativy, bez které by nebyla právní úprava kompletní a v praxi aplikovatelná. Zároveň tato směrniceová ustanovení vyžadují v mnoha případech přijetí národních implementačních předpisů,

---

⁹⁸ Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh. Brusel 23.5.2008, KOM(2008) 311 v konečném znění.

⁹⁹ *Proposal for a Regulation of the European Parliament and of the Council on materials and articles intended to come into contact with food* [online]. Brussels: European Commission 17. 11. 2003, COM(2003) 689 final [cit. 11/7/2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/TXT/?uri=CELEX%3A52003PC0689>.

díky čemuž dochází do jisté míry k narušení vyzdvihovaného přímého účinku nařízení a k možnému opětovnému vzniku několika vedle sebe stojících právních režimů. Díky tomu si autorka této diplomové práce klade obtížnou otázku, z jakého důvodu unijní legislativci přistupují k čím dál tím častějšímu přijímání nahrazujících nařízení, která stejně zcela nevyužívají svůj potenciál daný jim jejich charakteristickými rysy, a naopak do nich začleňují velké množství směrnicových prvků. Vzhledem k tomu, že na toto téma je odborná literatura či výzkum velice omezený, respektive téměř nulový, nelze na tuto otázku v tuto chvíli odpovědět. Podrobná analýza a výzkum celkového přínosu nahrazování směrnic nařízeními, dostatečnost odůvodňování takového nahrazování ze strany Evropské komise a procentuální užívání směrnicových prvků v nařízení je však zcela nad rámec této diplomové práce.

3. Nahrazování směrnic nařízenými na příkladu obecného nařízení o ochraně osobních údajů – zvláštní část

3.1 Geneze práva na soukromí a práva na ochranu osobních údajů

Soukromí je mnohovýznamovým konceptem, který je chápán v různé době, na odlišných místech a jinými jednotlivci či společnostmi zcela rozdílně. Zároveň se jedná o koncept, který se neustále vyvíjí, díky čemuž je prakticky nemožné jej definovat.¹⁰⁰ Idea soukromí coby právní hodnoty byla poprvé použita a definována v roce 1890 v článku Právo na soukromí (The Right to Privacy), který napsali američtí profesori Louis D. Brandeise a Samuel L. Warren, a který vyšel v časopise Harvard Law Review. Profesori Brandeise a Warren v článku vyšli zejména z následujícího konceptu: „*Poslední vynálezy a obchodní metody varují v tom smyslu, že musí být učiněn další krok k ochraně osobnosti a k zabezpečení jednotlivci toho, co soudce Cooley nazývá právem být o samotě.*“¹⁰¹

Od okamžiku vydání výše uvedeného článku akademici a zákonodárci ochranu soukromí začali pojímat jako právní cestu, která kreslí hranici, kam až může společnost a ostatní jednotlivci zasahovat do záležitostí jiného jednotlivce. Soukromí se tak stalo výrazem svobody a integrity jednotlivce, skládající se ze čtyř samostatných, ale souvisejících práv. Těmito právy jsou (i) právo na informační soukromí neboli soukromí coby vlastní určení osobních údajů a nakládání s nimi, tj. právo na kontrolu a ochranu osobních údajů; (ii) právo na fyzické soukromí neboli tělesnou integritu; (iii) právo na soukromí komunikace neboli právo na bezpečnost a důvěrnost veškeré používané komunikace, která může znamenat např. telefonické rozhovory, e-mailovou poštu, listovní poštu, fax a další prostředky; a (iv) právo na územní soukromí neboli prostor každého jednotlivce.¹⁰²

---

¹⁰⁰ JAY, Rosemary a Hamilton, Angus. *Data Protection Law and Practice*. 4th ed. London: Thomson Sweet & Maxwell, 2012. 1008 s. ISBN 978-0414024960.

¹⁰¹ WARREN, D. Samuel a BRANDEIS, D. Louis. *The Right to Privacy*. Harvard Law Review. 1890, 4(5), 193-220 [cit. 15.5.2019]. Dostupné z JSTOR: https://www.jstor.org/stable/1321160?seq=1#metadata_info_tab_contents.

¹⁰² FERRETTI, Avv. Federico. *The 'Credit Scoring Pandemic' and the European Vaccine: Making Sense of EU Data Protection Legislation*. Journal of Information, Law & Technology. 2009(1), 1-24 [cit. 15.5.2019]. Dostupné z JILT: http://go.warwick.ac.uk/jilt/2009_1/ferretti.

Jednotlivá práva i jejich ochrana byla na počátku 20. století rozvíjena nejprve pomalu a obezřetně. Státy se legislativně touto problematikou příliš nezabývaly, na mezinárodní úrovni nebyl stav o tolik odlišný.¹⁰³ Situace se změnila v 50. letech 20. století, kdy si západní státy, a to zejména Velká Británie, Německo, Francie, Spojené státy americké, pod vlivem prožitých hrůz nacistického, fašistického či komunistického režimu, uvědomily, jak lehce může být soukromí zneužito a jaké nepředstavitelné a dalekosáhlé následky může takové porušení představovat. Díky tomu bylo právo na soukromí brzy zakotveno jako jedno ze základních lidských práv do legislativy na národní i mezinárodní úrovni.

Univerzalita a mezinárodní přesah práva na soukromí byl potvrzen jeho začleněním do Všeobecné deklarace lidských práv schválené Valným shromážděním Organizace spojených národů dne 10. prosince 1948, a to konkrétně do článku 12 Právo na soukromí.¹⁰⁴ V Evropě bylo právo na soukromí a jeho ochrana univerzálně zakotvena poprvé v Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, která byla přijata Radou Evropy 4. listopadu 1950, a to konkrétně v článku 8 Právo na respektování rodinného a soukromého života.¹⁰⁵

3.2 Vývoj ochrany osobních údajů v Evropské unii před přijetím GDPR¹⁰⁶

Ochrana osobních údajů coby jedna ze složek práva na soukromí datuje počátek svého vývoje na území Evropského společenství do 60. let 20. století, a to díky rozvoji projektů, do kterých byly čím dál více zapojovány osobní počítače. Díky jejich použití došlo k rapidnímu zrychlení sběru údajů o jednotlivcích, což vedlo k nárůstu poptávky po těchto údajích jak ze strany vlád, tak ze strany hospodářských soukromých subjektů. Zvýšená poptávka po osobních údajích vedla ke znepokojení, co vše může být s těmito údaji prováděno a zdali to nepředstavuje zásah do práv na soukromí dotčených

---

¹⁰³ MITTELSTADT, Brent. *Personal Data Protection*. The Observatory 2013 [cit. 17.5.2019]. Dostupné z ResearchGate: https://www.researchgate.net/publication/275891791_Personal_Data_Protection.

¹⁰⁴ Usnesení č. DE01/48 ze dne 10.12.1948, Všeobecná deklarace lidských práv. In: *Vybrané Deklarace Valného shromáždění OSN* 10.12.1948, č. 1/1948.

¹⁰⁵ Rada Evropy. *Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod* ze dne 4.11.1950.

¹⁰⁶ V následujícím textu bude sledován pouze vývoj první ze složek práva na soukromí, kterou je ochrana osobních údajů, a to navíc pouze na území Evropské unie. Historickým exkurzem do vývoje ochrany soukromí a obecné geneze dalších složek práva na soukromí by tato diplomová práce byla nedůvodně rozšiřována do oblastí, které s ochranou osobních údajů nemají nezbytnou souvislost.

jednotlivců.¹⁰⁷ I přes nárůst veřejných diskuzí o této problematice nedošlo v jednotlivých členských státech Evropské unie ke vzniku konkrétních legislativních opatření. Situace se změnila v 70. letech 20. století, kdy Spolková republika Německo, Francie a Lucembursko přijaly první legislativní akty týkající se ochrany osobních údajů. V těchto legislativních aktech bylo zakotveno například ustanovení obecně definující osobní údaje, jakým způsobem mohou být takové osobní údaje zpracovávány nebo ustavení národních nezávislých úřadů dozorujících zpracovávání osobních údajů s oprávněním udělovat pokuty v případě rozporu zpracovávání se zákonnými požadavky.¹⁰⁸

Zbylé státy Evropského společenství však obdobnou legislativu na ochranu osobních údajů v 70. letech 20. století nepřijaly. To vedlo k situaci, kdy podniky umísťovaly svá datová centra do států, které žádnou legislativu na ochranu osobních údajů nepřijaly, přičemž ale zpracovávaly osobní údaje jednotlivců žijících v zemích s příslušnou legislativou.¹⁰⁹ První kroky vedoucí k odstranění disproporčnosti mezi jednotlivými státy byly podniknuty na půdě Rady Evropy, a to skrze Úmluvu č. 108 o ochraně jednotlivců se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat přijatou dne 28. ledna 1981 (dále jen „**Úmluva č. 108**“).¹¹⁰ Úmluva č. 108 stanovila, že všechny její smluvní strany jsou povinny přijmout nezbytná vnitrostátní opatření aplikující základní principy ochrany osobních údajů s možností odchýlení v případě ochrany státní bezpečnosti, veřejné bezpečnosti, peněžních zájmů státu nebo odstraňování kriminality.¹¹¹ Ačkoliv si Úmluva č. 108 kladla vysoké cíle sjednocení právní ochrany osobních údajů napříč Evropou, nepodařilo se jí je naplnit. Důvodem byl zejména její právní režim, který vyžadoval, aby smluvní strany přijaly vnitrostátní legislativu, která

---

¹⁰⁷ KOSTELNY, Albert J. *Emerging Data Protection in Europe; Community Law Through the Cases*. Fordham International Law Journal. 1977(71) [cit. 15.5.2019]. Dostupné z IR.LAWNET: <https://ir.lawnet.fordham.edu/ilj/vol1/iss1/4>.

¹⁰⁸ NEWMAN, Abraham L. *Building Transnational Civil Liberties: Transgovernmental Entrepreneurs and the European Data Privacy Directive*. Cambridge University Press. 2008, **62**(1), 103-130 [cit. 21.5.2019]. Dostupné z Cambridge Core: <https://doi.org/10.1017/S0020818308080041>.

¹⁰⁹ AKMAN, Sertaç. *Personal Data Protection and EU's Endeavor Towards Adequate Protection*. Research Paper final 21343, POLS-592 [cit. 21.5.2019]. Dostupné z https://www.academia.edu/22357013/Personal_Data_Protection_and_the_EUs_endeavor_towards_adequate_protection.

¹¹⁰ *Rada Evropy* [online]. Praha: Úřad pro ochranu osobních údajů, ©2019 [cit. 23.5.2019]. Dostupné z: <https://www.uouu.cz/rada-evropy/ds-1797/archiv=0&p1=1659>.

¹¹¹ Rada Evropy. *Úmluva o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat* (ETS 108) ze dne 28.1.1981.

by Úmluvu č. 108 implementovala, ovšem bez toho, aniž by bylo sankcionováno nepřijetí takové národní legislativy. Zároveň Úmluva č. 108 neustanovila žádná pravidla, kterými by se řídil přeshraniční tok dat a dále upřednostňovala obchod namísto ochrany soukromí a osobních údajů.¹¹²

V Evropském společenství se až do konce 80. let 20. století nediskutovalo o přijetí celounijní legislativy na ochranu osobních údajů, a to zejména z důvodu nezájmu jednotlivých členských států. Do roku 1988 pouze sedm členských států zavedlo právní rámec ochrany osobních údajů. Situace se začala měnit pod tlakem stále se zvětšujícího objemu cirkulovaných osobních údajů a vzrůstajícím množstvím sporů mezi členskými státy, které legislativu na ochranu osobních údajů přijaly a těmi státy, které tak neučinily. Tak například francouzský Úřad na ochranu osobních údajů hrozil, že zablokuje přenos osobních údajů mezi kanceláři společnosti Fiat, které byly umístěny ve Francii a Itálii, a to právě z důvodu nezavedené legislativy na ochranu osobních údajů Itálií. Další spor vznikl mezi Belgií, Lucemburskem, Německem a Francií o sdílení citlivých osobních údajů s belgickou policií. V tomto případě lucemburský, německý a francouzský Úřad na ochranu osobních údajů vyhodnotil, že citlivé údaje nelze belgické policii předat, a to z důvodu neadekvátnosti národní belgické právní úpravy oproti úpravě lucemburské, německé a francouzské.¹¹³

Východiskem zklidnění sporů mezi jednotlivými členskými státy bylo vypracování směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů, která byla přijata dne 24. října 1995 (dále jen „**Směrnice 95/46**“). Z jednotlivých aliněí preambule Směrnice 95/46 vyplývá, že byla přijata především s ohledem na dodržování základních svobod a práv fyzických osob, a to zejména práva na soukromí, které je uznáno jak v článku 8 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, tak i v obecných zásadách práva Evropské unie. Dále se v aliněích uvádí, že jednotný právní rámec přispěje k lepšímu fungování vnitřního trhu založenému na volném pohybu

---

¹¹² NEWMAN, Abraham L. *Building Transnational Civil Liberties: Transgovernmental Entrepreneurs and the European Data Privacy Directive*. Cambridge University Press. 2008, **62**(1), 103-130 [cit. 21.5.2019]. Dostupné z Cambridge Core: <https://doi.org/10.1017/S0020818308080041>.

¹¹³ NEWMAN, Abraham L. *Building Transnational Civil Liberties: Transgovernmental Entrepreneurs and the European Data Privacy Directive*. Cambridge University Press. 2008, **62**(1), 103-130 [cit. 21.5.2019]. Dostupné z Cambridge Core: <https://doi.org/10.1017/S0020818308080041>.

zboží, osob, služeb a kapitálu, což vyžaduje nejen možnost volného pohybu osobních údajů z jednoho členského státu do druhého, ale rovněž ochranu základních práv jednotlivců.¹¹⁴ Článek 1 Směrnice 95/46 poté stanovil, že „členské státy zajišťují v souladu s touto směrnicí ochranu základních práv a svobod fyzických osob, zejména jejich soukromí, v souvislosti se zpracováním osobních údajů.“

Na základě Směrnice 95/46 došlo k vytvoření jednotného rámce zpracovávání osobních údajů v Evropské unii, který se stal vzorem pro legislativu ostatních států nejen v Evropě, ale i ve světě. Význam dodržování ochrany osobních údajů a jejich zpracovávání lze spatřovat jednak v ustanovení dozorových úřadů na ochranu osobních údajů v každém z členského státu Evropské unie, tak i ve vytvoření pracovní skupiny pro ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů dle článku 29 Směrnice 95/46, dále všeobecně nazývané Pracovní skupina 29. Pracovní skupina 29 byla tvořena zástupci orgánů dozoru každého členského státu a jejím úkolem bylo zejména nezávisle posuzovat veškeré otázky týkající se uplatňování vnitrostátních předpisů přijatých k provedení Směrnice 95/46 a tím přispívat k jejich jednotnému uplatňování a dále poskytovat poradenství o všech návrzích změn Směrnice 95/46.¹¹⁵

Směrnice 95/46 byla velice významným legislativním opatřením, na jehož základě se dále rozvíjela ochrana osobních údajů v Evropské unii a byla přijímána další unijní legislativa. Tou bylo například nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (dále jen „**Nařízení 45/2001**“). Toto Nařízení 45/2001 vedle zavedení povinností správců v rámci orgánů a institucí Evropské unie zřídilo také nezávislý orgán pověřený dohledem nad zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Evropské unie, kterým se stal evropský inspektor ochrany údajů (European Data Protection Supervisor, EDPS).¹¹⁶ Dle článku 1 odstavce 2 Nařízení 45/2001 „evropský inspektor ochrany údajů dohlíží na uplatňování tohoto nařízení na všechna zpracování prováděná orgánem nebo institucí Unie.“ Evropský inspektor ochrany údajů se stal první supranacionální autoritou, která dohlížela a vyhodnocovala zákonnost zpracovávání v Evropské unii.

---

¹¹⁴ Alinea 1, 2 a 10 Směrnice 95/46.

¹¹⁵ Článek 29 a 30 Směrnice 95/46.

¹¹⁶ Alinea 5 nařízení 45/2001.

Další související legislativou byla například směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací či směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/24/ES ze dne 15. března 2006 o uchovávání údajů vytvářených nebo zpracovávaných v souvislosti s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo veřejných komunikačních sítí.¹¹⁷

Význam Směrnice 95/46, respektive jejího důrazu na ochranu osobních údajů, potvrdila i Listina základních práv Evropské unie v článku 8 Ochrana osobních údajů, která stanoví, že „každý má právo na ochranu osobních údajů, které se ho týkají.“ Potvrzení ochrany osobních údajů jakožto jednoho ze základních práv každého jednotlivce členskými státy a institucemi Evropské unie jednoznačně indikuje význam tohoto práva, které je nutné vymáhat všemi dostupnými prostředky na všech úrovních.¹¹⁸

3.3 Důvody a proces přijímání GDPR

Směrnice 95/46 se stala nejvýznamnějším právním nástrojem upravujícím základní principy ochrany osobních údajů v Evropské unii i mimo ni. Další přijímané unijní akty, jejichž předmětem byla ochrana osobních údajů, na ni a její principy bez rozdílu odkazovaly jako na svůj výchozí text. I právní akty přijímané na národní a mezinárodní úrovni ze Směrnice 95/46 přímo či nepřímo vycházely. V praxi se Směrnice 95/46 stala mezinárodním metrem, vůči kterému byla poměřována úroveň ochrany osobních údajů v jednotlivých státech či mezinárodních organizacích.¹¹⁹

Ačkoliv se Směrnice 95/46 stala základem, na kterém jednotlivé národní legislativy přijímaly své vnitrostátní předpisy týkající se ochrany osobních údajů, postupně se začaly objevovat pochybnosti o tom, zdali nastavený právní rámec odpovídá

---

¹¹⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/24/ES byla Soudním dvorem Evropské unie prohlášena za neplatnou z důvodu rozporu s Listinou základních práv Evropské unie a z důvodu své neuskutečnitelnosti, a to ve spojených rozhodnutích C-293/12 a C-594/12 z 8. dubna 2014.

¹¹⁸ FERRETTI, Avv. Federico. *The 'Credit Scoring Pandemic' and the European Vaccine: Making Sense of EU Data Protection Legislation*. Journal of Information, Law & Technology. 2009(1), 1-24 [cit. 15.5.2019]. Dostupné z JILT: http://go.warwick.ac.uk/jilt/2009_1/ferretti.

¹¹⁹ DE HERT, Paul a PAPAKONSTANTINO, Vagelis. *The Proposed Data Protection Regulation Replacing Directive 95/46/EC: A Sound System for the Protection of Individuals*. Computer Law & Security Review. 2012(28), 130-142 [cit. 28.5.2019]. Dostupné z ResearchGate: https://www.researchgate.net/publication/257101611_The_proposed_data_protection_Regulation_replacing_Directive_9546EC_A_sound_system_for_the_protection_of_individuals.

turbulentnímu technologickému vývoji a potřebám společnosti. V důsledku technologického vývoje došlo k rapidní modernizaci telekomunikačních technologií a jejich globalizaci vedoucí ke změně rozsahu a způsobu sběru, zpracování a uchovávání osobních údajů způsoby, se kterými Směrnice 95/46 nepočítala.

S rozvojem užívání moderních technologií se změnil i přístup jednotlivců k osobním údajům. V roce 2015 více než 71 % respondentů uvedlo, že poskytování osobních údajů patří čím dál tím více k modernímu životu a oni jsou tak smířeni s tím,¹²⁰ že pokud chtějí některé výrobky a služby, musí k tomu poskytnout své osobní údaje, bez toho, aniž by nad jejich dalším užíváním či uchováváním měli jakoukoliv kontrolu.¹²¹

Vedle nezohlednění technologického pokroku bylo Směrnici 95/46 vytýkáno, že ne zcela naplnila svůj hlavní cíl, a to unifikaci právního rámce ochrany osobních údajů napříč členskými státy, kdy na základě jejího přijetí mělo dojít k vytvoření rovnocenné právní ochrany práva na soukromí, což by dále přispělo k odstranění překážek jednotnému digitálnímu trhu Evropské unie. V důsledku národních implementací, v rámci kterých jednotlivé členské státy využily možnosti upravit si jednotlivé oblasti s menšími či většími odchylkami, vznikl systém několika vedle sebe stojících právních režimů ochrany osobních údajů s velice odlišnou úrovní.¹²²

Reakcí na vzrůstající kritiku nastalého několika kolejniho režimu ochrany osobních údajů v Evropské unii a souvisejícího technologického pokroku bylo uspořádání konference pod záštitou Evropské komise v květnu 2009, na které byl stanoven cíl přezkoumat stávající rámec unijní ochrany osobních údajů. Po květnové konferenci následovaly otevřené diskuze, konference, semináře a další akce, kterých se účastnila široká odborná veřejnost, zástupci unijních orgánů, výborů a další zainteresované strany, a které byly koordinované Evropskou komisí s cílem podrobně

---

¹²⁰ Data pochází ze zvláštního průzkumu mezi občany Evropské unie, který byl proveden v červnu 2015 a vyhodnocen coby Eurobarometr č. 431.

¹²¹ JOUROVÁ, Věra. *Jak reforma EU přizpůsobí pravidla pro ochranu osobních údajů novému technologickému vývoji?*. Evropská komise: Informační přehled, 2016 [cit. 28.5.2019]. Dostupné z: <file:///C:/Users/jindr/Downloads/PP-2016-02548-00-08-CS-TRA-00.pdf>.

¹²² DE HERT, Paul a PAPAKONSTANTINO, Vagelis. *The Proposed Data Protection Regulation Replacing Directive 95/46/EC: A Sound System for the Protection of Individuals*. Computer Law & Security Review. 2012(28), 130-142 [cit. 28.5.2019]. Dostupné z ResearchGate: https://www.researchgate.net/publication/257101611_The_proposed_data_protection_Regulation_replacing_Directive_9546EC_A_sound_system_for_the_protection_of_individuals.

zanalyzovat stávající stav z pohledu legislativy i praxe, a pokusit se nastítnit možná řešení výše uvedených problémů. I Evropský parlament ve svém Usnesení ze dne 25. listopadu 2009 o sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě o prostoru svobody, bezpečnosti a práva ve službách občanům – Stockholmský program¹²³ (dále jen „**Usnesení o Stockholmském programu**“) jasně pozitivně vymezil k nutnosti dodržovat práva občanů EU a k zajišťování jejich ochrany, a to zejména pokud jde o osobní údaje. Evropský parlament v Usnesení o Stockholmském programu vyzdvihl stále vzrůstající význam internetu, stejně jako jeho otevřený a světový charakter a vyzval Evropskou komisi a Radu Evropské unie k vytvoření globálních norem, které by zajistily ochranu osobních údajů, bezpečnost a svobodu projevu. Tato ochrana osobních údajů a práva na soukromí by měla směřovat vůči všem aktérům, ať už v soukromém nebo veřejném sektoru, a měla by být součástí všech politik EU.¹²⁴

Dne 2. prosince 2009 byl Radou Evropské unie přijat dokument s názvem Stockholmský program – Otevřená a bezpečná Evropa sloužící a chránící občany¹²⁵ (dále jen „**Stockholmský program**“), který zdůraznil, že oblasti svobody, bezpečnosti a spravedlnosti musí být těmi oblastmi, ve kterých jsou základní práva a svobody chráněny a dodržovány vždy. Bod 2.5 Ochrana práv občanů v informační společnosti Stockholmského programu vyzval obecně EU, aby odpověděla na výzvy představované využíváním a výměnou osobních údajů a zajistila jejich adekvátní ochranu skrze komplexní unijní strategii stvrzenou uceleným souborem norem. Rada Evropské unie konkrétně stanovila Evropské komisi, aby zhodnotila rozličné instrumenty používané k ochraně osobních údajů v EU a představila dle nezbytnosti nové legislativní i nelegislativní iniciativy. Dále Rada Evropské unie Evropskou komisi vyzvala, aby navrhla způsob předávání osobních údajů a zajištění jejich ochrany se třetími státy, a to zejména se Spojenými státy americkými, a tím se celkově Evropská unie stala

---

¹²³ *Usnesení Evropského parlamentu ze dne 25. listopadu 2009 o sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě o prostoru svobody, bezpečnosti a práva ve službách občanům – Stockholmský program* [online]. Brussels: European Parliament 25. 11. 2009, CE 285/12 [cit. 11/5/2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A52009IP0090%2801%29>.

¹²⁴ *Ibid.*

¹²⁵ *Stockholmský program – otevřená a bezpečná Evropa, která slouží svým občanům a chrání je* [online]. Brussels: Council of the European Union 2. 12. 2009, C 115/1 [cit. 11/5/2019]. Dostupné z: <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/feda3799-4900-4f31-8218-fd9589cd073f/language-cs>.

primární globální silou za vývojem a zlepšením standardů pro ochranu osobních údajů.¹²⁶ Akční plán implementující Stockholmský program stanovil, že je zapotřebí zajistit nový komplexní právní rámec ochrany osobních údajů k zajištění ochrany lidských práv v informační společnosti, a to do roku 2010.¹²⁷

Na výzvy Evropského parlamentu a Rady Evropské unie Evropská komise zareagovala v dokumentu Evropa 2020 – Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění ze dne 3. března 2010.¹²⁸ V tomto dokumentu bylo představeno sedm iniciativ, přičemž jednou z nich se stal i Digitální program pro Evropu, který byl následně podrobněji rozpracován v dokumentu Digitální program pro Evropu ze dne 19. května 2010,¹²⁹ a který mimo jiné uložil Evropské komisi povinnost do konce roku 2010 přezkoumat regulační rámec EU upravující ochranu osobních údajů za účelem posílení důvěry jednotlivců a jejich práv.

Dne 16. září 2010 Viviane Reding, místopředsedkyně Evropské komise odpovědná za spravedlnost, základní práva a občanství v letech 2010 až 2014,¹³⁰ ve své řeči přednesené v Lisabonu vyzdvihla nutnost existence jednotného unijního digitálního trhu doprovázeného posílenou ochranou osobních údajů, jehož důsledkem bude nárůst ekonomických příležitostí a zvýšení bezpečnosti pro všechny zúčastněné subjekty. Vzniku takového trhu ovšem stojí v cestě dvacet sedm individuálních digitálních trhů s vlastními pravidly, které se vůči sobě navzájem chovají spíše nepřátelsky a konkurenčně. Po důsledné analýze Reding doporučila několik řešení, na základě kterých by mohlo dojít k tvorbě jednoho soutěžního unijního digitálního trhu. V souvislosti s ochranou osobních údajů uvedla, že „*aby došlo k posílení práv jednotlivců*

---

¹²⁶ Ibid.

¹²⁷ *Action plan on the Stockholm programme* [online]. Brussels: European Commission 20. 4. 2010, COM(2010) 171 final [cit. 11/5/2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/HTML/?uri=LEGISSUM:jl0036>.

¹²⁸ *Evropa 2020 – Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění* [online]. Brussels: European Commission 3. 3. 2010, COM(2010) 2020 final [cit. 11/5/2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=LEGISSUM%3Aem0028>.

¹²⁹ *Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů - Digitální program pro Evropu* [online]. Brussels: European Commission 19. 5. 2010, COM(2010) 2020 final [cit. 11/5/2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:0245:FIN:CS:PDF>.

¹³⁰ *Biography - Viviane Reding, Vice-President of the European Commission*. European Ombudsman, duben 2013 [cit. 16.6.2019]. Dostupné z: <http://www.ombudsman.europa.eu/en/event-document/en/49688>.

*a ochrany osobních údajů na vnitřním trhu, představí [Evropská komise] v říjnu [2010] nástin revize současné Směrnice 95/46 ... protože Evropská komise cílí na to, aby došlo ke zrušení překážek v online světě a zvýšení vzájemné důvěry mezi jednotlivými subjekty, protože to vše povede k rozvoji jednotného digitálního trhu na území Evropské unie.*¹³¹

Dne 4. listopadu 2010 Reding potvrdila strategii Evropské komise spočívající v „revizi Směrnice 95/46 a v legislativních změnách navržených Evropskou komisí v roce 2011.“¹³² Reding v této řeči dále zdůraznila, že „ochrana osobních údajů je základním právem ... k zajištění tohoto práva je zapotřebí jasných a konzistentních pravidel na ochranu osobních údajů. Zároveň je zapotřebí, aby zákony byly modernizovány tak, aby odolaly výzvam ze strany nových technologií i globalizace. Evropská komise v příštím roce [2011] představí legislativu posilující práva jednotlivců a odstraňující překážky toku dat vně unijního vnitřního trhu.“ Po patnáctiletém období rapidní technologický vývoj a globalizace citelně změnila každodenní svět a přinesly s sebou nové výzvy na ochranu osobních údajů, kterým je zapotřebí se postavit.¹³³

Ve své strategii Evropská komise určila pět klíčových oblastí, kterých by se plánované změny měly především týkat. Konkrétně se jednalo o posílení práv jednotlivců založené na minimálním sběru a užívání osobních údajům, kdy jednotlivci by měli být vždy jasně informováni jak, proč, kým a po jakou dobu budou jejich osobní údaje sbírány a používány. Zároveň by jednotlivci měli mít možnost udělit souhlas se zpracováním jejich osobních údajů, např. při online surfování, a k tomu by měli mít právo být zapomenuti v situacích, kdy jejich osobní údaje nejsou nadále k zapotřebí nebo v okamžiku, kdy si oni sami přejí, aby jejich osobní údaje byly vymazány. Dále se jedná o posílení jednotného trhu skrze snížení administrativních překážek, kterým jsou společnosti vystavovány v důsledku rozdílných národních požadavků. Tím by mělo dojít k vytvoření jediného trhu se stejnými povinnostmi a právy pro všechny

---

¹³¹ REDING, Viviane. *Doing the Single Market Justice* [online]. Brussels: European Commission 16. září 2010, SPEECH/10/441 [cit. 16.6.2019]. Dostupné z: http://europa.eu/rapid/press-release_SPEECH-10-441_en.htm.

¹³² REDING, Viviane. *European Commission Sets Out Strategy to Strengthen EU Data Protection Rules* [online]. Brussels: European Commission 4. listopad 2010, IP/10/1462 [cit. 16.6.2019]. Dostupné z: http://europa.eu/rapid/press-release_IP-10-1462_en.htm?locale=en.

¹³³ *Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů - Komplexní přístup k ochraně osobních údajů v Evropské unii* [online]. Brussels: European Commission 4. 11. 2010, KOM/2010/0609 v konečném znění [cit. 11/5/2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A52010DC0609>.

jeho účastníky. Současná odlišná implementace unijních pravidel na ochranu osobních údajů a nejasná situace, jaká pravidla jaké členské země budou aplikovatelná, škodí volnému toku osobních údajů vně Evropské unie a zvyšuje jejich cenu. Třetí oblastí byla revize pravidel ochrany osobních údajů v oblasti policie a trestní spravedlnosti. Osobní údaje zpracovávané v souvislosti s vymáháním práva by měly být také upraveny v rámci nového legislativního rámce. Čtvrtou oblastí bylo zajištění vysoké úrovně ochrany osobních údajů předávaných mimo území Evropské unie. V této souvislosti by Evropská unie měla především trvat na vytvoření globálního prostoru, ve kterém bude zaručena stejná ochrana osobních údajů jako na úrovni unijní. Poslední klíčovou oblastí se stalo efektivnější vymáhání pravidel, posílení a další harmonizace rolí a oprávnění jednotlivých úřadů na ochranu osobních údajů jdoucí ruku v ruce se zlepšením jejich vzájemné spolupráce a koordinace.¹³⁴

Výsledkem intenzivní práce Evropské komise ve spolupráci s veřejností, odborníky z oboru a praxe a dalšími subjekty¹³⁵ byl návrh komplexní reformy pravidel ochrany osobních údajů upravených ve Směrnici 95/46 představený dne 25. ledna 2012. Navrhovaná reforma spočívala v přijetí dvou zcela nových právních aktů, a to nařízení Evropského parlamentu a Rady o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (dále jen „**Návrh nařízení**“), jehož cílem bylo upravit všeobecný unijní rámec ochrany osobních údajů, a dále směrnice na ochranu osobních údajů v souvislosti s prevencí, odhalováním, vyšetřováním a stíháním trestných činů a souvisejících soudních aktivit, jejímž cílem bylo posílení online osobnostních práv při předávání a zpracování osobních údajů v průběhu trestního vyšetřování a soudnictví.

Při zpracovávání Návrhu nařízení byla dlouze diskutována forma legislativního aktu, na základě kterého by mělo dojít k tak obsáhlé reformě práva na ochranu osobních údajů. Některé zúčastněné subjekty navrhovaly pouze dílčí reformu Směrnice 95/46, která by pouze upravovala nejvíce kritizovaná ustanovení, v důsledku čehož by došlo

---

¹³⁴ REDING, Viviane. *European Commission Sets Out Strategy to Strengthen EU Data Protection Rules* [online]. Brussels: European Commission 4. listopad 2010, IP/10/1462 [cit. 16.6.2019]. Dostupné z: http://europa.eu/rapid/press-release_IP-10-1462_en.htm?locale=en.

¹³⁵ Mezi lety 2009 a 2011 proběhly dvě veřejné diskuze týkající se právního rámce základního práva na ochranu osobních údajů, kterých se zúčastnilo 473 subjektů zahrnující jednotlivce, obchodní společnosti a veřejné orgány. Vedle toho probíhala série konzultací s vybranými zainteresovanými subjekty, organizacemi zabývajícími se ochranou osobních údajů a úřady na ochranu osobních údajů jednotlivých členských států.

k přizpůsobení jejího textu technologickému vývoji. Větší podpory se však dostalo návrhu přijmout zcela nový legislativní akt, konkrétně v podobě nařízení, který by zcela nahradil Směrnicí 95/46, a případně i další související právní akty. Forma nařízení převážila zejména díky tomu, že v důsledku jejího přijetí dojde ke zrušení roztržitosti unijní právní ochrany osobních údajů vzniklé v důsledku přijatých odlišných národních legislativ na základě jediného právního nástroje Evropské unie, a to díky jeho přímé účinnosti a vymahatelnosti ve všech členských státech. Slovy komisařky Reding „ochrana osobních údajů je základním právem všech Evropanů ... Pevný, jasný a jednotný právní rámec na úrovni Evropské unie napomůže mobilizaci potenciálu jednotného trhu online a podpoří hospodářský růst, inovaci i tvorbu pracovních míst.“¹³⁶ Pouze nařízení přímo použitelné ve všech členských státech EU zaručí vyšší právní jistotu občanů ve vztahu k ochraně osobních údajů, rovnou ochranu fyzických osob napříč EU, a prohloubení nezávislosti a posílení pravomocí a spolupráce dozorových orgánů. Dále omezí byrokracii a formalismus, čímž zároveň přispěje k tvorbě úspor pro jednotlivé společnosti ve vztahu k administrativní zátěži.¹³⁷

Návrh nařízení byl založen na článku 16 Smlouvy o fungování Evropské unie, jež stanoví, že „každý má právo na ochranu osobních údajů, které se ho týkají. Evropský parlament a Rada přijmou řádným legislativním postupem pravidla o ochraně fyzických osob při zpracovávání osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a členskými státy, pokud vykonávají činnosti spadající do oblasti působnosti práva Unie, a pravidla o volném pohybu těchto údajů. Dodržování těchto pravidel podléhá kontrole nezávislými orgány.“ S ohledem na článek 5 odstavec 3 Smlouvy o Evropské unii Evropská komise došla k závěru, že ochrany osobních údajů nebude dostatečně dosaženo na úrovni členských států, a to zejména díky tomu, že právo na ochranu osobních údajů zakotvené v článku 8 Úmluvy o základních právech vyžaduje stejnou úroveň ochrany v celé Evropské unii. Pouze centralizovaná pravidla zajistí jednotlivcům shodnou

---

¹³⁶ REDING, Viviane. *Komise navrhuje komplexní reformu předpisů o ochraně údajů, která má zvýšit kontrolu uživatelů nad jejich údaji a snížit náklady pro podniky* [online]. Brusel: Evropská komise, 25. 1. 2012 [cit.19.6.2019]. Dostupné z: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/cs/IP_12_46.

¹³⁷ *Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Ochrana soukromí v propojeném světě Evropský rámec pro ochranu údajů pro 21. století* [online]. Brussels: European Commission 25. 1. 2012, KOM/2012/09 v konečném znění [cit. 19.6.2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX:52012DC0009>.

ochranu při zpracovávání osobních údajů v i mimo Evropskou unii a pouze skrze nařízení lze těchto cílů dosáhnout.¹³⁸

Irské předsednictví, které započalo v lednu 2013, podpořilo důležitost přijetí nového právního rámce ochrany osobních údajů tím, že si ochranu osobních údajů určilo jako svou prioritu s cílem dosáhnout politické dohody o reformě ochrany osobních údajů ke konci svého předsednictví, tj. v červnu 2013.¹³⁹

Ve svém dopise ze dne 27. září 2013 adresovaném jednotlivým hlavám členských států a předsedům vlád v Evropské radě také předseda Evropské komise José Manuel Barroso zdůraznil význam reformy ochrany osobních údajů jak pro unijní občany, tak i pro vybudování důvěry společností v jednotný digitální trh. Ačkoliv je ochrana osobních údajů pouze jednou z několika složek budoucího jednotného digitálního trhu, Barroso vyzval ostatní členy Evropské rady k podpoření návrhu reformy představené Evropskou komisí, a to v podobě přijetí nového právního aktu, tj. nařízení.¹⁴⁰ Vrcholní představitelé jednotlivých členských států na Barrosovu výzvu reagovali velice pozitivně a na svém říjnovém summitu se zavázali včasně přijmout novou legislativu týkající se ochrany osobních údajů.¹⁴¹

Po finalizaci Návrh nařízení na půdě Evropské komise byl dokument dále postoupen Evropskému parlamentu a Radě Evropské unie, neboli dvěma hlavními unijními legislativními orgánům. Dne 22. října 2013 Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (LIBE) Evropského parlamentu (dále jen „Výbor“) majoritně podpořil postoupený návrh Evropské komise, a to čtyřiceti devíti kladně hlasujícími hlasy

---

¹³⁸ *Proposal for a regulation of the European Parliament and of the Council on the protection of individuals with regard to the processing of personal data and on the free movement of such data (General Data Protection Regulation)* [online]. Brussels: European Parliament and the Council, 25. 1. 2012, COM/2012/011 final, s. 5-6 [cit. 19.6.2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A52012PC0011>.

¹³⁹ *The data protection reform – one year on* [online]. Brussels: European Commission 28. 1. 2013, MEMO/2013/39 final [cit. 19.6.2019]. Dostupné z: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/MEMO_13_39.

¹⁴⁰ *Dopis prezidenta Evropské komise Josého Manuela Barrosy ze dne 27. září 2013* [online]. Brussels, 27. 9. 2013 [cit. 19.6.2019]. Dostupné z http://ec.europa.eu/archives/commission_2010-2014/president/news/archives/2013/09/pdf/letter_en.pdf.

¹⁴¹ *Conclusions of the European Council dated 24 and 25 October 2013* [online]. Brussels: European Council 24. a 25. 10. 2013, CO EUR 13 CONCL 7 [cit. 19.6.2019]. Dostupné z: https://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/139197.pdf.

proti jednomu nesouhlasnému a třem nepřítomným hlasům.¹⁴² Viviane Reding komentovala výsledek hlasování ve Výboru následovně: „*Hlasování vedoucího výboru Evropského parlamentu je silným signálem pro Evropu. Dláždí tím cestu jednotné a silné ochraně evropského práva osobních údajů, která sníží náklady společností a posílí ochranu našich občanů: jeden kontinent, jedno právo ... Evropský parlament ukázal, že excesivní lobbying může být protiproduktivní. ... Toto je demokracie ve své nejlepší podobě. Díky oddané a neúnavné práci členů Evropského parlamentu pana Jana-Philippa Albrechta, pana Axela Vosse a pana Dimitriose Droutsase Evropský parlament uspěl ve snaze konsolidovat tři tisíce devět set devadesát devět do pouhých sto čtyřech kompromisních dodatků. Výsledkem je solidní text. Nyní je na řadě Rada Evropské unie, druhá legislativní komora, aby se stejným způsobem chopila této výzvy.*“¹⁴³ Od tohoto okamžiku byl Návrh nařízení diskutován v jednotlivých parlamentních výborech, jež byly oprávněny přijímat k němu další připomínky.

Po úspěšném hlasování o podpoře reformy ochrany osobních údajů v Evropském parlamentu se Návrh nařízení přesunul do Rady Evropské unie, a to zejména k ministrům spravedlnosti jednotlivých členských států. Ti se nejprve na své schůzce 7. a 8. října 2013 shodli na hlavních principech mechanismu „one-stop shop“¹⁴⁴ navrhovaných Evropskou komisí.¹⁴⁵ Další schůze ministrů spravedlnosti v Radě Evropské unie s cílem projednat reformu ochrany osobních údajů proběhla ve dnech 5. a 6. prosince 2013. Viviane Reding popsala tuto schůzi na rozdíl od té říjnové jako velké zklamání vzhledem k tomu, že se ministrům nepodařilo žádným způsobem posunout diskuzi o klíčových oblastech Návrhu nařízení, ani projednat finální podobu mechanismu jediného kontaktního místa.¹⁴⁶ Nejen, že se ministři v rámci Rady Evropské unie nebyli schopni domluvit

---

¹⁴² LIBE Committee vote backs new EU data protection rules [online]. Brussels: LIBE Committee 22. 10. 2013, MEMO/13/923 [cit. 19.6.2019]. Dostupné z http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-13-923_en.htm.

¹⁴³ Ibid.

¹⁴⁴ Mechanismus „one-stop shop“ neboli mechanismus jediného kontaktního místa byl do Návrhu nařízení včleněn coby záruka, že společnost, u které probíhá vyšetřování porušení osobních údajů, je podrobena tomuto šetření pouze jednou a jediným dozorovým orgánem, a to i tehdy, pokud tato společnost působí ve více jurisdikcích.

¹⁴⁵ Press release from 3260th Council meeting Justice and Home Affairs [online]. Brussels: Council of the European Union 7. a 8. 10. 2013, PRESSE 393 PR CO 46 [cit. 19.6.2019]. Dostupné z https://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/jha/138925.pdf.

¹⁴⁶ REDING, Viviane. *We need a simple solution for citizens and business on data protection* [online]. Brussels: European Commission 6. prosince 2013, SPEECH/13/1029 [cit. 16.6.2019]. Dostupné z: http://europa.eu/rapid/press-release_SPEECH-13-1029_en.htm.

na principech stěžejních bodů Návrhu nařízení, problém jim činilo i určení mandátu, na základě kterého začnou vyjednávání se zpravodaji Evropského parlamentu s cílem společně formulovat finální znění Návrhu nařízení. I přes tyto dílčí neúspěchy pokračovaly na ministerské úrovni diskuze o cílové podobě Návrhu nařízení. V průběhu roku 2014 byly přijaty tři dílčí dohody o klíčových aspektech Návrhu nařízení, a to konkrétně červnová dohoda o předávání osobních údajů do zemí mimo Evropskou unii a o místní působnosti Návrhu nařízení, říjnová dohoda o pravidlech řídicích zpracovávání osobních údajů společnostmi, vládami a dalšími organizacemi, a prosincová dohoda týkající se flexibility zpracovávání osobních údajů veřejnými orgány a institucemi.¹⁴⁷

Na prioritní oblast ochrany osobních údajů stanovenou irským předsednictvím v Radě Evropské unie navázalo i předsednictví litevské¹⁴⁸ a řecké.¹⁴⁹ Na schůzi v Athénách, která proběhla 22. ledna 2014, a jíž se zúčastnili zástupci Evropské komise, zpravodajové Evropského parlamentu, zástupci Řecka a zástupci Itálie coby dalšího předsednického státu Rady Evropské unie, byl vytyčen pracovní plán, který stanovoval postupy, procesy a milníky vedoucí k úspěšnému a rychlému přijetí Návrhu nařízení, a to ještě v roce 2014.¹⁵⁰

Dalším významným impulsem pro přijetí Návrhu nařízení a celkově pro reformu ochrany osobních údajů v Evropské unii bylo hlasování v Evropském parlamentu dne 12. března 2014. Tímto hlasováním Evropský parlament coby celek šest set dvaceti jedním hlasem vyslovil podporu přijetí Návrhu nařízení, a to poté, co obdobnou podporu vyjádřil Výbor v roce 2013. Unijní poslanci svým hlasováním utvrdili pozici Evropského parlamentu ve vztahu k reformě ochrany osobních údajů, která se od tohoto okamžiku

---

¹⁴⁷ *Data Protection Day 2015: Concluding the EU Data Protection Reform essential for the Digital Single Market* [online]. Brussels: European Commission 28. 1. 2015, MEMO/15/3802 [cit. 19.6.2019]. Dostupné z http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-15-3802_en.htm.

¹⁴⁸ Litva předsedala Radě Evropské unie v období od července do prosince 2013.

¹⁴⁹ Řecko předsedalo Radě Evropské unie v období od ledna do června 2014.

¹⁵⁰ REDING, Viviane. *Vice-president Reding calls for a new data protection compact for Europe* [online]. Brussels: European Commission 28. ledna 2014, PRESSE/14/70 [cit. 16.6.2019]. Dostupné z http://europa.eu/rapid/press-release_IP-14-70_en.htm.

stala neměnnou, a to i za předpokladu, pokud by došlo ke změně rozložení sil po parlamentních volbách v květnu 2015.¹⁵¹

Vzhledem k tomu, že oba dva hlavní legislativní orgány, tj. Evropský parlament a Rada Evropské unie, neustále přicházely v průběhu roku 2015 s novými návrhy na úpravu Návrhu nařízení bez větší koordinace mezi sebou, bylo nutné přistoupit ke společnému projednávání textu s cílem společného přijetí výsledného kompromisního textu. Byla tak zahájena třístranná jednání mezi zástupci těchto dvou institucí a Evropské komise.¹⁵² Výsledkem intenzivních třístranných jednání byl politický text společného Návrhu nařízení představený 15. prosince 2015. Věra Jourová, komisařka pro spravedlnost, ochranu spotřebitelů a otázky rovnosti pohlaví, k přijetí společného textu Návrhu nařízení řekla: *„Dnes jsme splnili slib daný Junckerovou Komisí, a to dokončit reformu ochrany osobních údajů v roce 2015. Tato nová panevropská pravidla jsou dobrá jak pro občany, tak pro společnost.“*¹⁵³

Výsledný politický text byl následně předložen jak v Evropském parlamentu, tak v Radě Evropské unie. V té byl dne 8. dubna 2016 přijat. Evropský parlament jej následně přijal dne 14. dubna 2016. Došlo tím k ukončení více jako čtyřleté intenzivní práce reformující právní rámec ochrany osobních údajů, které se účastnil jak Evropský parlament, Rada Evropské unie, tak i společnosti, občanská společnost, spolky a další zainteresované subjekty.¹⁵⁴ Text byl následně publikován ve Sbírce listin Evropské unie coby Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném

---

¹⁵¹ *Progress on EU data protection reform now irreversible following European Parliament vote* [online]. Brussels: European Commission 12. 3. 2014, MEMO/14/186 [cit. 19.6.2019]. Dostupné z http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-14-186_cs.htm.

¹⁵² V případě, kdy je text unijního právního předpisu obtížně vyjednávan mezi Evropským parlamentem a Radou Evropské unie, lze přistoupit k tzv. třístrannému jednání. Vedle zástupců Evropského parlamentu a Rady Evropské unie se těchto jednání účastní designovaný zástupce Evropské komise působící zejména jako mediátor vzájemné diskuze. Cílem třístranného jednání je přijmout takovou podobu textu unijního právního předpisu, která je akceptovatelná pro všechny zúčastněné. Ačkoliv podoba textu přijatého v rámci třístranného jednání není závazná, velice často dochází k tomu, že takto vyjednaný text je posléze schválen bez dalších připomínek formálním procesem v Evropském parlamentu i Radě Evropské unie.

¹⁵³ *Agreement on Commission's EU data protection reform will boost Digital Single Market* [online]. Brussels: European Commission 15. 12. 2015, IP/15/6321 [cit. 29.6.2019]. Dostupné z http://europa.eu/rapid/press-release_IP-15-6321_en.htm.

¹⁵⁴ *Joint Statement on the final adoption of the new EU rules for personal data protection* [online]. Brussels: European Commission 14. 4. 2016, STATEMENT/16/1403 [cit. 29.6.2019]. Dostupné z http://europa.eu/rapid/press-release_STATEMENT-16-1403_en.htm.

pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES. Platnosti nabylo Obecné nařízení o ochraně osobních údajů dvacet dnů po publikaci ve Sběrce listin Evropské unie, tj. dne 25. května 2016. Účinnosti GDPR nabylo o dva roky později, tj. dne 25. května 2018. Dva roky mezi platností a účinností Obecného nařízení o ochraně osobních údajů měly poskytnout členským státům dostatek prostoru k tomu, aby uvedly své vnitrostátní předpisy do souladu s Obecným nařízením o ochraně osobních údajů a jeho požadavky a zároveň, aby široká veřejnost, které se reforma ochrany osobních údajů zejména týkala, měla dostatek času připravit se na změny, které GDPR přineslo a které jsou přímo a jednotně vyžadované ve všech členských státech Evropské unie.

K 25. květnu 2018 pouze devět z dvaceti osmi členských států Evropské unie však takovouto vnitrostátní úpravu nejen přijalo, ale jednotlivé akty nabyly i své účinnosti. Ve zbylých členských státech probíhal nadále legislativní proces adaptačních zákonů, a to odlišnou rychlostí. Ani dnes, ve druhé polovině roku 2020, tedy více než dva roky po nabytí účinnosti GDPR, nemají všechny členské státy adaptační zákony řádně přijaty. Posledním členským státem, ve kterém nebyl přijat adaptační zákon k GDPR je Slovinská republika. Ačkoliv slovinské ministerstvo spravedlnosti představilo návrh adaptačního zákona již dne 6. března 2019, doposud nebylo stanoveno datum jeho předpokládaného přijetí ani finální znění tohoto zákona.¹⁵⁵ Nedodržení časového harmonogramu přijetí adaptačních zákonů k GDPR v jednotlivých členských státech poukazuje na skutečnost, že ani v okamžiku, kdy je úprava založena na přímo použitelném nařízení, neodpadají problémy s opožděnou implementací členskými státy. V konečném důsledku nastává zcela srovnatelná situace jako v případě, kdyby celá úprava byla obsažena ve směrnici.

3.4 Typologie ustanovení obsahujících tzv. směrnice prvky v GDPR

Obecné nařízení o ochraně osobních údajů, i přes svou přímou použitelnost ve všech členských státech Evropské unie, poskytuje členským státům prostor ke stanovení vlastních pravidel. V tomto prostoru poté Obecné nařízení o ochraně osobních údajů nevyklučuje možnost, aby právo členských států stanovilo okolnosti konkrétních situací, při nichž dochází ke zpracování osobních údajů, včetně přísnějšího

---

¹⁵⁵ *GDPR Guide to National Implementation: Slovenia - A practical guide to national GDPR compliance requirements across the EEA* [online]. White & Case 10. 1. 2020 [cit. 29.6.2020]. Dostupné z <https://www.jdsupra.com/legalnews/gdpr-guide-to-national-implementation-35813/>.

určení podmínek.¹⁵⁶ V alinee 10 rovněž Obecné nařízení o ochraně osobních údajů stanoví, že v případě, kdy jsou osobní údaje *"zpracovávány z důvodu splnění právní povinnosti, provádění určitého úkolu ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, členské státy by měly mít možnost zachovat či zavést vnitrostátní předpisy za účelem další konkretizace uplatňování pravidel dle [Obecného] nařízení [o ochraně osobních údajů]."* S ochranou veřejného zájmu¹⁵⁷ a veřejné bezpečnosti souvisí právo členských států i samotné Evropské unie omezit určité zásady či specifická ustanovení Obecného nařízení o ochraně osobních údajů, přičemž přijatá omezení by vždy měla být v souladu s Listinou základních práv Evropské unie a s Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod.¹⁵⁸

V textu Obecného nařízení o ochraně osobních údajů lze ve vztahu k členským státům nalézt tři skupiny ustanovení s tzv. směrniovými prvky:

- (i) ustanovení, na základě kterých jsou členské státy povinny upravit svou stávající legislativu;
- (ii) ustanovení, která ponechávají na rozhodnutí členských států, zda vnitrostátní úpravu přijmou či nikoliv; a
- (iii) ustanovení, která podmiňují určitou činnost tak, aby byla v souladu s právem Unie nebo členského státu.¹⁵⁹

V případě prvního typu ustanovení se jedná o tzv. povinné směrnivé prvky, kdy Obecné nařízení o ochraně osobních údajů určitou oblast specificky neupravuje, ale členským státům nařizuje přijmout vnitrostátní úpravu. Pro tento typ ustanovené je zde typické, že k přijetí vnitrostátní úpravy jsou vydávána jednotná vodítka, která blíže specifikují hranice, ve kterých se národní úprava může pohybovat. Druhý a třetí typ

---

¹⁵⁶ Alinea 10 GDPR.

¹⁵⁷ Veřejný zájem je neurčitým právním pojmem, který není konkretizován v žádném právním předpisu České republiky ani Evropské unie. Dále v textu bude konkretizován skrze soudní rozhodnutí ať už Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu České republiky, tak Soudním dvorem Evropské unie.

¹⁵⁸ Alinea 73 GDPR.

¹⁵⁹ Vzhledem k tomu, že odborná literatura se prozatím k problematice směrnivých prvků v nařízení nevyjadřuje (s výjimkou jediného, již zmiňovaného článku [citace článku]), autorka této diplomové práce sama definovala jak tři samotné skupiny ustanovení ve vztahu k členským státům, tak i dva typy směrnivých prvků v jednotlivých ustanoveních.

ustanovení obsahuje tzv. dobrovolné směrníkové prvky, kdy je na uvážení jednotlivých členských států, zda vnitrostátní úpravu přijmou či nikoliv. V případě, že se rozhodnou ji nepřijmout, platí úprava obsažená v Obecném nařízení o ochraně osobních údajů. I v případě těchto dvou typů ustanovení jsou jasně vymezené hranice, ve kterých se národní úprava může pohybovat tak, aby nedošlo k opětovné tvorbě paralelních odlišných právních systémů.

3.4.1 Ustanovení s tzv. povinnými směrníkovými prvky

Obecné nařízení o ochraně osobních údajů obsahuje celkem deset ustanovení,¹⁶⁰ která členským státům stanoví povinnost upravit svou stávající legislativu, popřípadě přijmout zcela novou právní úpravu. Tato ustanovení se týkají vydávání osvědčení a akreditací, dozorového úřadu a sankcí udělovaných na základě GDPR.

Prvním takovým ustanovením je článek 40 odstavec 1 GDPR, který členským státům (a dále rovněž dozorovým úřadům, Evropskému sboru pro ochranu osobních údajů a Evropské komisi) ukládá povinnost podpořit vypracování kodexů chování, které mají dále přispět k řádnému uplatňování Obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Bližší specifikace kodexů chování byla vypracována Evropským sborem pro ochranu osobních údajů ve vodítkách 1/2019 o kodexech chování a dozorových úřadech dle nařízení 2016/679 ze dne 4. června 2019 (dále jen „**Vodítka 1/2019**“).¹⁶¹

Kodexem chování se rozumí nástroje a pravidla uplatňující se v rámci určitého odvětví, například v bankovním odvětví či v případě pojišťovacích kanceláří, a při zpracování osobních údajů, jejichž cílem je upřesnit dodržování jednotlivých povinností dle Obecného nařízení o ochraně osobních údajů s ohledem na specifika daného odvětví.¹⁶² V České republice byl zákonem č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, v platném znění (dále jen „**Adaptační zákon**“ nebo „**Zákon o zpracování osobních údajů**“), schvalováním kodexů chování pověřen český dozorový

---

¹⁶⁰ Konkrétně se jedná o články 40, 42, 43, 51, 52, 53, 54, 58, 84 a 85.

¹⁶¹ *Guidelines 1/2019 on Codes of Conduct and Monitoring Bodies under Regulation 2016/679* [online]. Brussels: European Data Protection Board 19. 2. 2019 [cit. 24.5.2019]. Dostupné z: https://edpb.europa.eu/sites/edpb/files/files/file1/edpb20190219_guidelines_coc_public_consultation_version_en.pdf.

¹⁶² NULÍČEK, Michal a kolektiv. *GDPR. Obecné nařízení o ochraně osobních údajů. Praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017. 544 s. ISBN 978-80-7598-068-7. (s. 354)

úřad, tj. Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“ nebo „ÚOOÚ“). Vypracování kodexů chování již započalo, kdy například Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky s účinností k 25. květnu 2018 zveřejnilo Doporučený postup č. 2/2018, kterým se v rámci metodického a koncepčního vedení MPSV vypracovává Kodex chování ve smyslu čl. 40 Obecného nařízení o ochraně osobních údajů – GDPR pro potřeby výkonu sociální politiky.¹⁶³ Dále Asociace poskytovatelů personálních služeb vydala svůj Kodex chování v oblasti osobních údajů¹⁶⁴ nebo například společnost Smartwings (dříve Travel Services) zveřejnila Kodex chování o ochraně osobních údajů určený společností zabývajících se civilní leteckou přepravou.¹⁶⁵ V České republice nebyly však žádné kodexy chování prozatím ÚOOÚ schváleny.

Dalším z těchto ustanovení je článek 42 odstavec 1 GDPR, který členským státům (a dále rovněž dozorovým úřadům, Evropskému sboru pro ochranu osobních údajů a Evropské komisi) stanoví povinnost podpořit zavedení mechanismů pro vydávání osvědčení o ochraně osobních údajů a zavedení pečeti a známek dokládajících ochranu údajů pro účely prokázání souladu s Obecným nařízením o ochraně osobních údajů. Dle recitálu 100 Obecného nařízení o ochraně osobních údajů takovýto mechanismus zvýší transparentnost a lépe zajistí soulad s GDPR skrze viditelné a pro subjekty údajů lehce zjistitelné označení. Vzhledem k tomu, že Směrnice 95/46 obdobný mechanismus osvědčení, známek a pečeti neupravovala, je nutné, aby členské státy přijaly skrze adaptační či jiné zákony danou právní úpravu. V návaznosti na tento článek poté článek 43 odstavec 1 GDPR ukládá členským státům povinnost zajistit, aby subjekty pro vydávání osvědčení byly akreditovány buď dozorovým úřadem, nebo vnitrostátním

---

¹⁶³ *Kodex chování ve smyslu čl. 40 Obecného nařízení o ochraně osobních údajů – GDPR pro potřeby výkonu sociální politiky* [online]. Praha: Ministerstvo práce a sociálních věcí únor 2018 [cit. 24.5.2019]. Dostupné z: <https://www.konecna-zacha.com/gdpr-kodex-chovani-pripraveny-ministerstvem-prace-a-socialnich-veci-ceske-republiky/>.

¹⁶⁴ *Kodex chování v oblasti osobních údajů Asociace poskytovatelů personálních služeb* [online]. Tábor: Asociace poskytovatelů sociálních služeb [cit. 26.6.2019]. Dostupné z: <https://www.acjobs.cz/data/files/filemanager/261/sme7-kodex-ochrany-osobnich-udaju-apps-1061.pdf>.

¹⁶⁵ Návrh etického kodexu chování o ochraně osobních údajů společnosti Travel Service, a.s., se sídlem Praha 6, K Letišti 1068/30, PSČ: 168 00, IČO: 25663135 a ve společnostech zabývajících se civilní leteckou přepravou a jejichž řídicí osobou je Travel Service, a.s., a to společností Travel Service, a.s., Travel Service Slovensko s.r.o., Travel Service Kft., Travel Service Polska, Sp. z o.o., Travel Service GmbH a dalších společností, které prohlásí, že k tomuto kodexu přistupují [online]. Praha: Travel Service 1. 11. 2018 [cit. 26.6.2019]. Dostupné z: <https://www.smartwings.com/images/ochrana-osobnich-udaju/navrh-etickeho-kodexu.pdf>.

akreditačním orgánem.¹⁶⁶ Tento článek umožňuje členským státům, aby si samy určily, kdo bude akreditaci udělovat, popřípadě zdali nechá v kompetenci obou dvou uvedených subjektů možnost akreditaci provádět. Ať už členské státy zvolí jakýkoliv přístup, vždy musí zajistit, aby tyto subjekty měly k dispozici dostatečné zdroje k udělování akreditace.¹⁶⁷

Dne 4. června 2019 Evropský sbor pro ochranu osobních údajů vydal vodítka 4/2018 o subjektech pro vydávání osvědčení (dále jen „**Vodítka 4/2018**“),¹⁶⁸ jejichž cílem je pomoci členským státům zavést konzistentní a harmonizovaný základ týkající se subjektů vydávajících osvědčení a dalších postupů při udělování akreditace. V České republice byl Adaptačním zákonem určen pouze jeden akreditační orgán, a tím je Český institut pro akreditaci, o.p.s., vnitrostátní akreditační orgán České republiky. Tento orgán by měl osvědčení vydávat postupem stanoveným v zákoně č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky, v platném znění. V současné době však nelze o udělení akreditace žádat a akreditační orgán není oprávněn osvědčení (certifikát) k určitému produktu, službě nebo zpracování vydávat. Je tomu z důvodu toho, že Úřad musí dodržet postup stanovený Evropskou unií, který spočívá nejprve v přijetí dvou dokumentů, kterými jsou Kritéria pro akreditaci subjektů pro vydávání osvědčení a Kritéria pro vydávání osvědčení. Tyto dva dokumenty mají blíže specifikovat požadavky a postup vydání osvědčení a budou v souladu s Vodítky 4/2018, tak aby přispívaly k jednotnému a harmonizovanému postupu všech členských států Unie. Následně oba dva dokumenty musí posoudit Evropský sbor pro ochranu osobních údajů. Dle oficiálních stránek Úřadu byly oba dva dokumenty dokončeny, byly předloženy k veřejné diskuzi a vyvěšeny na internetových stránkách Úřadu. V tuto chvíli jsou předány Evropskému sboru

---

¹⁶⁶ Tento akreditační orgán musí být dle článku 43 odstavce 2 GDPR určen v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008, v souladu s normou EN_ISO/IEC 17065/2012 a s dostatečnými požadavky stanovenými dozorovým úřadem, který je příslušný podle článku 55 a 56 GDPR.

¹⁶⁷ Tato povinnost členským státům vyplývá z článku 4 odstavce 9 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. Července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 a který stanoví, že „každý členský stát zajistí, aby jeho vnitrostátní akreditační orgán měl náležité finanční a personální zdroje pro řádné plnění svých úkolů, včetně plnění zvláštních úkolů, jakými jsou např. činnosti v rámci evropské a mezinárodní spolupráce v oblasti akreditace a činnosti nutné k podpoře veřejné politiky, které nejsou financované z vlastních zdrojů.“

¹⁶⁸ *Guidelines 4/2018 on the accreditation of certification bodies under Article 43 of the General Data Protection Regulation (2016/679)* [online]. Brussels: European Data Protection Board, 14. 12. 2018 [cit. 29.11.2019]. Dostupné z: https://edpb.europa.eu/our-work-tools/our-documents/pokyny/guidelines-42018-accreditation-certification-bodies-under_en.

pro ochranu osobních údajů k posouzení tak, aby mohly být posléze předány Českému institutu pro akreditaci, který od takového okamžiku bude moci začít vydávat příslušné osvědčení.¹⁶⁹

V článku 51 GDPR mají členské státy povinnost stanovit jeden nebo více nezávislých orgánů veřejné moci pověřené monitorováním Obecného nařízení o ochraně osobních údajů, tzv. dozorové úřady. V případě, že by v členském státu bylo stanoveno více dozorových úřadů, tento členský stát je povinen určit, který z nich je bude zastupovat v Evropském sboru pro ochranu osobních údajů. Členské státy poté mají povinnost oznámit Evropské komisi právní ustanovení, které přijmou podle kapitoly VI Obecného nařízení o ochraně osobních údajů a popřípadě jí dále bez zbytečného odkladu oznamovat jakékoliv následně změny přijaté v souvislosti s těmito ustanoveními. Adaptační zákon, stejně jako předchozí zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů (dále jen „**Zákon o ochraně osobních údajů**“), stanovil pouze jeden dozorový orgán, kterým je Úřad.¹⁷⁰

V návaznosti na určení dozorových úřadů článek 52 GDPR stanoví, že členské státy jsou povinny zajistit, aby dozorové úřady disponovaly patričními lidskými, technickými a finanční zdroji, stejně jako prostorami a infrastrukturou. V souvislosti s lidskými zdroji musí členské státy zajistit, aby si dozorové úřady samy vybíraly a následně měly své vlastní zaměstnance, kteří budou podléhat výlučně řízení členem nebo členy dozorového úřady. V souvislosti s finančními zdroji musí mít dozorové úřady samostatný veřejný roční rozpočet a celková kontrola jejich financování musí být prováděna nezávislým subjektem. V případě, že by některý z členských států nebyl schopen zajistit svému (či svým) dozorovému úřadu potřebné zdroje, díky čemuž by tento dozorový úřad nemohl vykonávat některou ze svých činností, porušoval by tento členský stát povinnosti mu dané Obecným nařízením o ochraně osobních údajů a Evropská komise by vůči němu mohla zahájit řízení pro neplnění povinností. Dle Adaptačního zákona je činnost Úřadu hrazena ze samostatné kapitoly státního rozpočtu České republiky.¹⁷¹

---

¹⁶⁹ *Certifikace, vydávání osvědčení* [online]. Praha: Úřad pro ochranu osobních údajů, ©2019 [cit. 29.11.2019]. Dostupné z: https://www.uouu.cz/vismo/dokumenty2.asp?id_org=200144&id=27300&n=certifikace%2Dvydavani%2Ddosvedceni&p1=4818

¹⁷⁰ § 50 odst. 1 Adaptačního zákona.

¹⁷¹ § 51 odst. 2 Adaptačního zákona.

Následná kontrola hospodaření je poté prováděna dle zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů, v platném znění. Oproti Zákonu o ochraně osobních údajů v Adaptačním zákonu chybí ustanovení o zaměstnancích Úřadu.¹⁷² I tak je zřejmé, že Úřad nadále personální složkou disponuje, i když zákonná úprava explicitně takové ustanovení neobsahuje.

Článek 53 GDPR dále členským státům ukládá povinnost stanovit jmenování členů jejich dozorových úřadů transparentním způsobem, a to buď parlamentem, vládou, hlavou státu nebo nezávislým subjektem, kterému toto jmenování svěří právo členského státu. Výčtem možných subjektů ponechává Obecné nařízení o ochraně osobních údajů členským státům možnost vlastního rozhodnutí, který konkrétní subjekt bude ke jmenování způsobilý, a to s ohledem na ústavní úpravu i tradici členských států. Tento článek dále stanoví další předpoklady, které každý člen dozorového úřadu musí splňovat, jako je například kvalifikace, zkušenosti a dovednosti. Zákon o zpracování osobních údajů za členy Úřadu výslovně stanovil pouze jeho předsedu a dva místopředsedy.¹⁷³ Pozice dvou místopředsedů Úřadu je Adaptačním zákonem vytvořena zcela nově, a to z důvodu zajištění plné funkčnosti Úřadu za všech předvídatelných okolností.¹⁷⁴ Předseda Úřadu je jmenován a odvoláván prezidentem České republiky na návrh Senátu České republiky, a to na funkční období pěti let, přičemž může být jmenován nejvýše na dvě po sobě jdoucí funkční období.¹⁷⁵ Místopředsedové Úřadu jsou jmenováni a odvoláváni Senátem na návrh předsedy Úřadu, a to na funkční období pěti let, přičemž mohou být jmenováni nejvýše na dvě po sobě jdoucí funkční období.¹⁷⁶ Do 31. prosince 2020 má Úřad pouze jednoho místopředsedu, přičemž druhého z nich lze jmenovat nejdříve k 1. lednu 2021.¹⁷⁷

V návaznosti na ustanovení článků 51 až 53 GDPR, článek 54 GDPR stanoví členským státům explicitní povinnost dané záležitosti upravit právními předpisy. Adaptační zákon ve spojitosti s dalšími českými právními předpisy tyto povinnosti

---

¹⁷² V § 30 odst. 1 Zákona o ochraně údajů bylo výslovně uvedeno, že „zaměstnanci Úřadu jsou předseda, inspektoři a další zaměstnanci.“

¹⁷³ § 52 a 53 Adaptačního zákona.

¹⁷⁴ Důvodová zpráva k § 51 Adaptačního zákona.

¹⁷⁵ § 52 odst. 1 a 2 Adaptačního zákona.

¹⁷⁶ § 53 odst. 1 a 3 Adaptačního zákona.

¹⁷⁷ § 66 odst. 1 Adaptačního zákona.

beze zbytku splnil. Konkrétně se tedy jedná o zřízení dozorového úřadu,¹⁷⁸ kvalifikace a podmínky způsobilosti požadované pro jmenování členem dozorového úřadu,¹⁷⁹ pravidla a postupy pro jmenování člena nebo členů dozorového řadu,¹⁸⁰ délku funkčního období člena nebo členů dozorového úřadu,¹⁸¹ zda a na kolik funkčních období mohou být členové dozorového úřadu jmenováni opětovně,¹⁸² a podmínky, jimiž se řídí povinnosti člena nebo členů a pracovníků každého dozorového úřadu a další související úprava.¹⁸³

Odstavec 5 článku 58 GDPR ukládá členským státům povinnost stanovit, že dozorové úřady mají pravomoc upozornit na porušení Obecného nařízení o ochraně osobních údajů justiční orgány, a pokud je to vhodné, zahájit soudní řízení nebo se do něj zapojit s cílem vymoci dodržování GDPR. Vzhledem k tomu, že možnost obracet se na justiční orgány je dána Úřadu skrze trestní oznámení podávané státnímu zastupitelství,¹⁸⁴ nebyla tato povinnost dále upravena v Adaptačním zákonu.¹⁸⁵ Možnost zapojovat se do soudních řízení byla provedena novelou zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění, kdy v § 114a odstavec 2 písmeno f) byla dána povinnost předsedovi senátu, aby zjistil názor Úřadu tehdy, souvisí-li předmět řízení bezprostředně s otázkou ochrany osobních údajů.

Článek 84 GDPR dále upravuje, že členské státy stanoví pravidla pro jiné sankce, které mají být ukládány za porušení GDPR, a na které se nevztahují sankce v GDPR uvedené. V případě, že členský stát přijme právní úpravu tyto sankce obsahující, je povinen Evropské komisi jejich přijetí a další případné změny oznámit bez zbytečného odkladu. Adaptační zákon z důvodu omezení nadbytečné regulatorní zátěže při implementaci práva EU neobsahuje nežádoucí zvyšování regulatorní zátěže,

---

¹⁷⁸ § 50 odst. 1 Adaptačního zákona.

¹⁷⁹ § 52 odst. 2 až 6 a § 53 odst. 3 Adaptačního zákona.

¹⁸⁰ § 52 odst. 1 a § 53 odst. 1 Adaptačního zákona.

¹⁸¹ § 52 odst. 2 a § 53 odst. 3 Adaptačního zákona.

¹⁸² Ibid.

¹⁸³ Právní úprava týkající se člena nebo členů nebo pracovníků Úřadu se řídí ustanoveními zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, v platném znění a zákonem č. 262/2006 Sb., zákoník práce, v platném znění (dále jen „**Zákoník práce**“).

¹⁸⁴ A to v souvislosti s § 180 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, v platném znění (dále jen „**Trestní zákoník**“).

¹⁸⁵ Důvodová zpráva k Adaptačnímu zákonu, k § 52.

tzv. goldplating, a díky tomu nestanoví další sankce podle článku 84 GDPR nad rámec sankcí již stanovených trestním zákoníkem.¹⁸⁶

Poslední ustanovení je obsaženo v článku 85 GDPR, který členskými státy stanoví povinnost uvést prostřednictvím právních předpisů právo na ochranu osobních údajů do souladu s právem na svobodu projevu a informací, a to včetně zpracování pro novinářské účely a pro účely akademického, uměleckého a literárního projevu. Pro tyto účely dále členské státy stanoví odchylky a výjimky z vybraných kapitol Obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Ustanovení, která členské státy dle tohoto článku přijmou, poté ohlásí Evropské komisi, stejně jako jejich případné změny. V Adaptačním zákonu je tato úprava obsažena v § 16 až 23, a dále je specifikována ve zvláštních předpisech jako např. v zákoně č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů (tiskový zákon), v platném znění, v zákoně č. 37/1995 Sb., o neperiodických publikacích, v platném znění, nebo v zákoně č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění.

3.4.2 Ustanovení s tzv. dobrovolnými směrníčovými prvky

Vedle výše uvedené skupiny ustanovení s povinnými směrníčovými prvky obsahuje Obecné nařízení o ochraně osobních údajů dvanáct ustanovení,¹⁸⁷ ve kterých je ponecháno na rozhodnutí členských států, zdali přijmou konkrétnější vnitrostátní úpravu nebo ponechají úpravu zcela v režimu GDPR. Jedná se o ustanovení s tzv. dobrovolnými směrníčovými prvky. Jak stanoví recitál 8 Obecného nařízení o ochraně osobních údajů, *"stanoví-li toto [Obecné] nařízení [o ochraně osobních údajů] upřesnění nebo omezení svých pravidel právem členského státu, mohou členské státy začlenit do svého vnitrostátního práva prvky tohoto [Obecného] nařízení [o ochraně osobních údajů], pokud je to nezbytné pro účely soudržnosti a pro učinění vnitrostátních předpisů srozumitelnými pro osoby, na něž se vztahují."* Obecné nařízení o ochraně osobních údajů tak umožňuje členským státům zohlednit ústavní a jiné tradice ovlivňující tvorbu a obsah legislativy, avšak stále vymezuje jasné hranice, kterých se členské státy musí držet. Tím Obecné nařízení o ochraně osobních údajů zabraňuje tomu, aby opět došlo

---

¹⁸⁶ Důvodová zpráva k Adaptačnímu zákonu, část E Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s právem Evropské unie.

¹⁸⁷ Konkrétně se jedná o články 6, 8, 9, 23, 36, 58, 80, 83, 87, 88, 89 a 90.

k vytvoření vedle sebe stojících dvaceti osmi odlišných právních režimů, tak jak tomu bylo za účinnosti Směrnice 95/46/ES.

Při přípravě Adaptačního zákona český zákonodárce volil cestu co nejmenšího množství upřesňujících ustanovení nad rámec Obecného nařízení o ochraně osobních údajů, a to s odůvodněním toho, aby nedošlo k nežádoucímu zvyšování regulační zátěže. Jak konstatuje v Důvodové zprávě k Adaptačnímu zákonu, Obecné nařízení o ochraně osobních údajů je přímo použitelným aktem Evropské unie, velkou většinu pravidel nemůže členský stát ovlivnit, a tam, kde je možná vlastní vnitrostátní úprava, není vždy nutné tuto úpravu přijímat, a tím adresáty této úpravy zatěžovat.¹⁸⁸

Prvním z článků, který umožňuje členským státům zachovat nebo zavést konkrétnější úpravu, je článek 6 odstavec 2 GDPR. Členské státy tak mohou přizpůsobit používání pravidel ohledně zpracování osobních údajů ke splnění právní povinnosti, která se na správce vztahuje a zpracování osobních údajů, které je nezbytné pro splnění úkolů prováděných ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterými je správce pověřen, a to tak, že přesněji určí konkrétní požadavky na zpracování a jiná opatření k zajištění zákonného a spravedlivého zpracování osobních údajů.¹⁸⁹ V České republice upravuje různé postupy a výjimky k zajištění zákonného a spravedlivého zpracování celá řada vnitrostátních předpisů, není tudíž v možnostech této diplomové práce všechny obsáhnout. V Adaptačním zákonu je příkladem § 8 týkající se informační povinnosti pro zpracování osobních údajů upravené zákonem, přičemž správce tuto informační povinnost může subjektu údajů poskytnout zveřejněním způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Dalším článkem je článek 8 GDPR týkající se podmínek použitelných na souhlas dítěte v souvislosti se službami informační společnosti. Obecné nařízení o ochraně osobních údajů uznalo naléhavost zvýšené ochrany dětí v souvislosti s využíváním služeb informačních společností a jejich celkovou zranitelnost s ohledem na jejich omezenou schopnost uvědomovat si rizika a důsledky svého jednání v informační společnosti.¹⁹⁰

---

¹⁸⁸ Důvodová zpráva k Adaptačnímu zákonu, s. 47.

¹⁸⁹ Článek 6 odst. 1 písmeno c) a f) a odst. 2 GDPR.

¹⁹⁰ NULÍČEK, Michal a kolektiv. *GDPR. Obecné nařízení o ochraně osobních údajů. Praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017. 544 s. ISBN 978-80-7598-068-7. (s. 157-158).

Z toho důvodu Obecné nařízení o ochraně osobních údajů stanovilo, že zpracování osobních údajů na základě udělení souhlasu dítětem v souvislosti se službami informačních společností je zákonné tehdy, je-li dítě ve věku nejméně šestnácti let. Zároveň umožnilo členským státům stanovit právními předpisy věk nižší, ne však nižší než třináct let.¹⁹¹ Subsidiární hranice šestnácti let byla stanovena coby kompromis při vyjednávání o textu Obecného nařízení o ochraně osobních údajů, kdy Evropská komise kalkulovala s věkovou hranicí třinácti let, kdežto některé členské státy požadovaly věkovou hranici osmnácti let z důvodu zletilosti.¹⁹²

Adaptační zákon stanovil věkovou hranici na patnáct let, ovšem pouze ve vztahu k poskytování služeb informační společnosti.¹⁹³ Zákonodárce vycházel zejména z toho, že ve spojitosti se službami informační společnosti jsou děti velice ohroženou skupinou, která je méně či více úmyslně vystavována nelegálnímu obsahu, kyberšikaně, nevhodnému obsahu apod. S tím poté souvisí i riziko zpracovávání jejich osobních údajů. Pro ostatní případy není nižší věk dítěte v Adaptačním zákonu, ani v GDPR, upraven.¹⁹⁴ V České republice se tak na ostatní případy uplatní obecná úprava svéprávnosti dle zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění, a možnost udělení samostatného souhlasu dítětem, resp. osobou nezletilou, se bude v každém jednotlivém případě posuzovat a řídit rozumovou a mravní vyspělostí daného jednotlivce.¹⁹⁵

V souvislosti se zpracováním zvláštních kategorií osobních údajů, konkrétně genetických údajů, biometrických údajů a údajů o zdravotním stavu, dle článku 9 odstavce 4 GDPR, mohou členské státy zachovat buď pouze podmínky stanovené Obecným nařízením o ochraně osobních údajů, nebo stanovit ve vnitrostátních předpisech podmínky další, a to včetně omezení. Ať už členské státy tyto další podmínky stanoví či nikoliv, vždy budou muset být splněny obecné podmínky uvedené v odstavcích 1 až 3

---

¹⁹¹ Článek 8 GDPR.

¹⁹² Důvodová zpráva k Adaptačnímu zákonu, s. 60.

¹⁹³ Službami informační společnosti se rozumí dle § 2 písm. a) zákona č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti) „*jakákoli služba poskytovaná elektronickými prostředky na individuální žádost uživatele podanou elektronickými prostředky, poskytovaná zpravidla za úplat; služba je poskytnuta elektronickými prostředky, pokud je odeslána prostřednictvím sítě elektronických komunikací a vyzvednuta uživatelem z elektronického zařízení pro ukládání dat.*“

¹⁹⁴ VLACHOVÁ, Barbora a MAISNER, Martin. *Zákon o zpracování osobních údajů. Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2019. 168 s. ISBN 978-80-7400-760-6. (s. 17)

¹⁹⁵ Ibid.

článku 9 GDPR. Případné rozšiřující podmínky v jednotlivých členských státech jsou tak speciální úpravou k podmínkám v GDPR. Adaptační zákon s ohledem na svou premisu neupravovat nadbytečně ustanovení, která jsou již v Obecném nařízení o ochraně osobních údajů upravena, tuto problematiku neobsahuje. Doplnující ustanovení lze nalézt v jiných právních předpisech, a to například v zákonu č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), v platném znění, v § 65 a následujících, kde je blíže vymezen okruh osob, které mohou nahlížet do zdravotnické dokumentace pacienta.¹⁹⁶

Článek 23 odstavec 1 GDPR umožňuje omezit rozsah práv a povinností subjektů údajů (stanovených v blíže specifikovaných ustanoveních) s cílem zajistit taxativní, relativně široký výčet oblastí zahrnující například národní bezpečnost, obranu, veřejnou bezpečnost nebo jiné důležité cíle obecného veřejného zájmu. Tuto možnost Obecné nařízení o ochraně osobních údajů dává jak Evropské unii jako takové, tak i členským státům. Vzhledem k tomu, že vymezení i přístup k zajištění daných cílů je úzce vázán na ústavní zvyklosti a tradice jednotlivých členských států, je velice důležité, že je tato možnost v Obecném nařízení o ochraně osobních údajů upravena a článek 23 GDPR se tak stal jedním z nejdůležitějších ustanovení vůbec. Úprava v tomto článku byla přijata zejména díky tomu, že o právu na ochranu osobních údajů nelze uvažovat jako o právu absolutním, ale vždy je nutné ho vyvažovat s ostatními právy nebo zájmy.

Obecné nařízení o ochraně osobních údajů tak v člancích, na které článek 23 dopadá, svou podstatou nejvíce blíží směrnicím, a to díky tomu, že přímo předpokládá různorodost následné právní úpravy v členských státech.¹⁹⁷ Adaptační zákon omezení, respektive výjimky, upravuje konkrétně pouze v souvislosti s posuzováním slučitelnosti účelů¹⁹⁸ a dále obecně v § 11 s označením omezení některých práv a povinností. Oba dva paragrafy vychází ze stejných chráněných oblastí, respektive chráněných zájmů. Těmi jsou dle odstavce 2 § 6 Adaptačního zákona obranné nebo bezpečnostní zájmy České republiky, veřejný pořádek a vnitřní bezpečnost a s nimi související aktivity, jiný důležitý cíl veřejného zájmu Evropské unie nebo členského státu Evropské unie, ochrana

---

¹⁹⁶ NULÍČEK, Michal a kolektiv. *GDPR. Obecné nařízení o ochraně osobních údajů. Praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017. 544 s. ISBN 978-80-7598-068-7. (s. 169).

¹⁹⁷ Ibid, s. 241-243.

¹⁹⁸ A to v § 6 Adaptačního zákona.

nezávislosti soudů a soudců, činnosti související s porušováním etických pravidel regulovaných povolání, činnosti spojené s výkonem veřejné moci, ochrana práv a svobod osob a vymáhání soukromoprávních nároků. Výčet chráněných zájmů kopíruje výčet uvedený v článku 23 odstavci 1 Obecného nařízení o ochraně osobních údajů s tím rozdílem, že je jazykové vymezení uzpůsobeno ustáleným českým právním pojmům. Konkrétní omezující ustanovení jsou (a budou) dále upravena v celé řadě vnitrostátních předpisů, a to i na ad hoc bázi.

V souvislosti se zpracováváním osobních údajů ve veřejném zájmu, veřejném pořádku a dále také se sociální ochranou článek 36 odstavec 5 GDPR umožňuje členským státům vyžadovat od správců předchozí konzultaci s dozorovými úřady a udělení předchozího povolení s takovýmto zpracováváním. Tato možnost je dána členským státům z důvodu ochrany těchto hodnot a kontroly nad nimi. Adaptační zákon tuto povinnost správcům osobních údajů však dle své premisy pouze účelné úpravy s omezením goldplatingu neukládá.

Pátý odstavec článku 58 GDPR upravuje možnost, aby členské státy vnitrostátní legislativou stanovily svým dozorovým úřadům další vyšetřovací, nápravné, povolovací a poradní pravomoci než ty, které vyplývají z Obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Jako v ostatních případech, ani v tomto případě Adaptační zákon další pravomoci Úřadu nepřiznal.

Článek 80 GDPR upravuje možnost subjektu údajů pověřit neziskový subjekt, organizaci nebo sdružení řádně založené dle vnitrostátních předpisů k jeho zastupování. Členské státy mohou poté stanovit, že bez ohledu na pověření od subjektu údajů může jakýkoliv výše uvedený subjekt podat v daném členském státu stížnost u dozorového úřadu a vykonávat další práva na účinnou soudní ochranu tehdy, pokud se domnívá, že v důsledku zpracování osobních údajů byla porušena práva subjektu údajů dle Obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Ani v tomto případě zákonodárce nevyužil možnosti dané mu Obecním nařízením o ochraně osobních údajů a v Adaptačním zákonu nerozšířil oprávnění neziskovým subjektům bez pověření zastupovat subjekty údajů.

Správní pokuty za porušení ustanovení Obecného nařízení o ochraně osobních údajů jsou výslovně stanoveny přímo v jeho textu. Výjimkou jsou správní pokuty ukládané orgánům veřejné moci a veřejným subjektům usazeným v členských státech, kdy každý členský stát může dle článku 83 odstavce 7 GDPR stanovit pravidla týkající se těchto správních pokut. Tato množnost však neomezuje další pravomoci, které dozorové úřady mohou vůči orgánům veřejné moci a veřejným subjektům uplatnit, a to včetně možnosti požadovat v souladu s článkem 82 GDPR náhradu újmy, která byla způsobena v důsledku porušení Obecného nařízení o ochraně osobních údajů.¹⁹⁹ Vzhledem k tomu, že případné prostředky použité k zaplacení takto udělené správní pokuty budou plynout z veřejného rozpočtu, stanovil v prvním návrhu Adaptačního zákona český zákonodárce horní limit této sankce, a to po vzoru Zákona o ochraně osobních údajů, na deset milionů korun českých. Dle Důvodové zprávy k tomuto prvnímu návrhu Adaptačního zákona nedošlo k úplnému vyloučení správní pokuty s ohledem na skutečnost, že stávající praxe nebyla zpochybněna a i v rámci jiných typů řízení je možné při porušení zákona sankce veřejnoprávním subjektům ukládat.²⁰⁰ Ve finálním textu Adaptačního zákona však došlo k úplnému upuštění možnosti udělovat správní tresty veřejnoprávním subjektům.²⁰¹ Tato změna je zdůvodněna zejména tím, že veřejnoprávní subjekty jsou primárně financovány ze státního rozpočtu, a jejich sankcionováním by pouze docházelo k *"přelévání" finančních prostředků od jednoho orgánu ke druhému.*²⁰²

Další článek, který umožňuje členským státům přijmout zvláštní podmínky, je článek 87 GDPR, který se týká zpracovávání identifikačních čísel. V České republice jsou za národní identifikační čísla považována zejména rodná čísla, jejichž úprava je obsažena v § 13 zákona č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (dále jen **„Zákon o evidenci obyvatel“**), v platném znění, který stanoví, že *"rodné číslo je identifikátorem fyzické osoby."* Novela Zákona o evidenci obyvatel, jež byla přijata v souvislosti s účinností Obecného nařízení o ochraně osobních

---

¹⁹⁹ NULÍČEK, Michal a kolektiv. *GDPR. Obecné nařízení o ochraně osobních údajů. Praktický komentář.* Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017. 544 s. ISBN 978-80-7598-068-7. (s. 489).

²⁰⁰ Strana 91 Důvodové zprávy k Adaptačnímu zákonu.

²⁰¹ § 61 odst. 3 Adaptačního zákona.

²⁰² VLACHOVÁ, Barbora a MAISNER, Martin. *Zákon o zpracování osobních údajů. Komentář.* Praha: C. H. Beck, 2019. 168 s. ISBN 978-80-7400-760-6. (s. 126-128).

údajů, upravila v § 13c odstavci 3 konkrétní opatření k ochraně práv a svobod subjektu údajů, čímž český zákonodárce využil možnosti mu dané článkem 87 Obecného nařízení o ochraně osobních údajů. Vedle této specifické úpravy se vždy na zpracovávání rodných čísel použije subsidiárně i samo Obecné nařízení o ochraně osobních údajů a úprava v Adaptačním zákonu. Další typ identifikačních čísel je obsažen například v zákonu č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, v platném znění, a to v § 2 písmena l), který stanoví, že *"identifikačním číslem osoby je číselný kód, který slouží k identifikaci ekonomického subjektu."* Na rozdíl od Zákona o evidenci obyvatel však tento zákon novelizován nebyl, díky čemuž se zcela použije úprava v Obecném nařízení o ochraně osobních údajů a Adaptačním zákonu.

Osobní údaje zaměstnanců v souvislosti se zaměstnáním jsou další kategorií osobních údajů, jejichž podmínky zpracování mohou členské státy konkretizovat právním předpisem či kolektivními smlouvami, tak jak je stanoveno v článku 88 GDPR. Osobními údaji, které budou nejčastěji zpracovávány, tak budou zejména údaje poskytnuté zaměstnancem nebo jinou osobou zaměstnavateli před vznikem pracovního poměru,²⁰³ údaje týkající se monitorování pracoviště,²⁰⁴ nebo údaje povinně vedené zaměstnavatelem o každém zaměstnanci.²⁰⁵ Konkretizace zpracování těchto osobních údajů však nebyla v Zákoníku práce ani v žádném jiném předpisu upravena, je tak nutné při zpracovávání vycházet z textu Obecného nařízení o ochraně osobních údajů a případně obecných ustanovení Adaptačního zákona.

Právo Evropské unie nebo členských států může stanovit odchylky zpracování osobních údajů pro účely archivace ve veřejném zájmu, pro účely vědeckého nebo historického výzkumu nebo pro statistické účely dle článku 89 GDPR. Archivaci ve veřejném zájmu lze chápat jako uchovávání dokumentů s politickým, hospodářským, právním, historickým, kulturním, vědeckým nebo informačním významem. Vědecký a historický výzkum lze poté chápat jako výzkumnou a publikační činnost směřující k přínosu pro určitý vědecký obor skrze činnost výzkumných institucí apod. Statistickou činnost lze poté vymezit jako získávání údajů a vytváření statistických informací

---

²⁰³ Dle § 30 odst. 2 Zákoníku práce.

²⁰⁴ Dle § 316 Zákoníku práce.

²⁰⁵ Dle § 96 Zákoníku práce.

o sociálním, ekonomickém, demografickém nebo ekologickém vývoji.²⁰⁶ Bližší úprava v českých právních předpisech není v současné chvíli specifikována.

Posledním z článků s dobrovolnými směrníčovými prvky je článek 90 GDPR. Ten umožňuje členským státům, je-li to nutné a přiměřené pro soulad práva na ochranu osobních údajů s povinností mlčenlivosti, stanovit pravomoci dozorových úřadů ve vztahu ke správcům nebo zpracovatelům, jež podléhají povinnosti zachovávat služební tajemství nebo jiným rovnocenným povinnostem mlčenlivosti. Oprávnění Úřadu seznamovat se se všemi informacemi, a to i těmi, které jsou chráněné povinností mlčenlivosti podle jiného právního předpisu je stanovena výslovně v § 58 Adaptačního zákona.

3.4.3 Ustanovení, která podmiňují určitou činnost tak, aby byla v souladu s právem Unie nebo členského státu

Poslední skupinou ustanovení Obecného nařízení o ochraně osobních údajů se směrníčovými prvky jsou ustanovení, která určitou činnost ve vztahu k osobním údajům či jejich dalšímu zpracování podmiňují právem Evropské unie nebo členských států. Jedná se tak o případy, kdy unijní či vnitrostátní právní předpisy obsahují další úpravu, která umožňuje či naopak omezuje nakládání s osobními údaji. Do jisté míry se jedná o obdobný typ ustanovení, které byly popsány v podkapitole 3.4.2 s tím rozdílem, že Obecné nařízení o ochraně osobních údajů explicitně nestanoví, že členské státy mohou odlišnou úpravu přijmout (příčemž v opačném případě by se uplatňovala pouze ustanovení GDPR). V těchto ustanoveních Obecné nařízení o ochraně osobních údajů pouze uvádí, že další podmínky zpracování či úkony ve vztahu k osobním údajům jsou založeny, stanoveny, povoleny či jsou v souladu s právem Evropské unie či členských států.

Velice často je unijní či vnitrostátní právní úprava ponechána v kompetenci Evropské unie nebo členských států z důvodu ochrany veřejného zájmu. Veřejný zájem je neurčitým právním pojmem, jenž byl blíže konkretizován v judikatuře českých i unijních soudů. Tak například v nálezů Ústavního soudu České republiky číslo I. ÚS 198/95 Ústavní soud konstatoval, že *„ne každý kolektivní zájem lze označit jako veřejný zájem společnosti ... je tak možno dovodit, že pojem veřejný zájem je třeba chápat*

---

²⁰⁶ NULÍČEK, Michal a kolektiv. *GDPR. Obecné nařízení o ochraně osobních údajů. Praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017. 544 s. ISBN 978-80-7598-068-7. (s. 504).

jako takový zájem, který by bylo možno označit za obecný či obecně prospěšný.“ Dále plénum Ústavního soudu České republiky v nálezu Pl. ÚS 24/04 stanovilo, že *„veřejný zájem v konkrétní věci je zjišťován v průběhu správního řízení na základě poměrování nejrůznějších partikulárních zájmů, a to po zvážení všech rozporů a připomínek ... veřejný zájem je tak třeba nalézt v procesu rozhodování o určité otázce a nelze jej v konkrétní věci a priori stanovit ... z těchto důvodů je zjišťování veřejného zájmu v konkrétním případě typicky pravomocí moci výkonné a nikoliv zákonodárné“.* Další objasnění veřejného zájmu stanovil Nejvyšší správní soud České republiky v rozhodnutí 6 As 65/2012, a to tak, že *„veřejný zájem musí být výslovně formulován ve vztahu ke konkrétní posuzované záležitosti a musí být přesvědčivě odlišen od zájmu soukromého či kolektivního ... formulace „soulad přijatého řešení s veřejným zájmem“ pak znamená aplikaci ustanovení zákonů vyjadřujících obecně jednotlivé veřejné zájmy v konkrétních případech.“* Na unijní úrovni byl veřejný zájem blíže vymezen v rozhodnutích Soudního dvora Evropské unie následovně: *„zájem ospravedlňující plán nebo projekt musí být jak veřejný, tak převažující, což znamená, že musí být takového významu, že může být porovnán a vyvážen vůči jiným cílům“²⁰⁷* a *„veřejný zájem je nutno posuzovat skrze balanční test, tedy jako poměr mezi naproti sobě stojícími právy a zájmy.“²⁰⁸*

Konkrétně se jedná o šestnáct ustanovení GDPR. Prvním z nich je článek 9 odstavec 2 GDPR, jež se týká případů, kdy lze zpracovávat či naopak nelze zpracovávat, a to i přes výslovný souhlas subjektů údajů, zvláštní kategorie osobních údajů neboli citlivých údajů, a to na základě práva Evropské unie nebo členských států. Příkladem možného zpracování citlivých údajů je plnění povinností a výkon zvláštních práv správce nebo subjektu údajů v oblasti pracovního práva a práva v oblasti sociálního zabezpečení a sociální ochrany za podmínky, že je takové zpracování povoleno právem Evropské unie, členského státu nebo kolektivní dohodou uzavřenou dle práva členského

---

²⁰⁷ Rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 11. září 2012 ve věci C-43/10 Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias a další proti Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias kai Dimosion ergon a další, ECLI:EU:C:2012:560.

²⁰⁸ Rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 4. května 2017 ve věci C-13/16 Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde proti Rīgas pašvaldības SIA „Rīgas satiksme“, ECLI:EU:C:2017:336.

státu a dále, že právo Evropské unie, členského státu nebo kolektivní dohoda jasně určí vhodné záruky²⁰⁹ týkající se základních práv a zájmů subjektů údajů.²¹⁰

V České republice je příkladem zpracování citlivých údajů v oblasti pracovního práva povinnost zaměstnavatele vést evidenci pracovních úrazů a nemocí z povolání, kterou stanoví Zákoník práce.²¹¹ Dále se jedná například o zpracování citlivých údajů z důvodu veřejného zájmu v oblasti veřejného zdraví, a to zejména s cílem jeho ochrany před vážnými přeshraničními zdravotními hrozbami nebo zajištění přísných norem kvality a bezpečnosti zdravotní péče a léčivých přípravků nebo zdravotnických prostředků.²¹² Veřejné zdraví je definováno jak na unijní úrovni,²¹³ tak i v zákoně č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, v platném znění (dále jen „**Zákon o ochraně veřejného zdraví**“), jako zdravotní stav obyvatelstva a jeho skupin, přičemž tento zdravotní stav je určován souhrnem přírodních, životních a pracovních podmínek a způsobem života. K zabezpečení ochrany a podpory veřejného zdraví jsou stanovené orgány oprávněny zpracovávat vedle osobních údajů i údaje citlivé, a to takové, které vypovídají o zdravotním stavu fyzických osob, včetně diagnózy onemocnění, údajů o rizikovém chování, o povinnosti podrobit se léčení atd.²¹⁴

Druhým ustanovením je článek 10 GDPR, který stanoví, že zpracování údajů o rozsudcích v trestních věcech a trestných činech musí probíhat pod dozorem orgánů veřejné moci, nebo být oprávněné podle práva Evropské unie nebo členského státu, přičemž toto oprávnění musí poskytovat vhodné záruky, pokud jde o práva a svobody subjektů údajů. Příkladem oprávněného zpracování osobních údajů o trestných činech

---

²⁰⁹ Dle článku 46 odstavce 2 GDPR mohou být vhodné záruky stanoveny za pomoci právně závazného a vymahatelného nástroje mezi orgány veřejné moci nebo veřejnými subjekty, závazných podnikových pravidel, standardních doložek o ochraně osobních údajů přijatých Evropskou komisí nebo dozorovým úřadem a schválených Evropskou komisí, schváleného kodexu chování, schváleného mechanismu pro vydání osvědčení, smluvních doložek nebo ustanovení určených k vložení do správních ujednání mezi orgány veřejné moci nebo veřejnými subjekty.

²¹⁰ Článek 9 odstavec 2 písmeno b) Obecného nařízení.

²¹¹ § 105 Zákoníku práce.

²¹² Článek 9 odstavec 2 písmeno i) Obecného nařízení.

²¹³ Jedná se o definici v článku 3 písmena c) v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1338/2008 ze dne 16. prosince 2008 o statistice Společenství v oblasti veřejného zdraví a bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, který stanoví, že veřejným zdravím se rozumí *"veškeré prvky týkající se zdraví, zejména zdravotní stav včetně nemocnosti a zdravotního postižení, determinanty ovlivňující tento zdravotní stav, potřeby zdravotní péče, prostředky přidělené na zdravotní péči, poskytování zdravotní péče a její všeobecná dostupnost, výdaje na zdravotní péči a její financování a příčiny úmrtnosti."*

²¹⁴ § 79 odstavec 1 Zákona o ochraně veřejného zdraví.

v českých právních předpisech je § 316 odstavec 4 Zákoníku práce, který umožňuje, aby zaměstnavatelé, je-li pro to dán věcný důvod spočívající v povaze práce, která má být vykonávána, vyžadovali od zaměstnanců informace o trestněprávní bezúhonnosti.

Článek 14 odstavec 5 GDPR upravuje povinnost správce údajů poskytnout subjektům údajů výčet informací v případě, že osobní údaje od nich nebyly získány přímo. Tuto povinnost správci údajů nemají v případě, že je tak výslovně stanoveno právem Evropské unie nebo členského státu za předpokladu stanovení vhodných záruk, a dále tehdy, musí-li osobní údaje zůstat důvěrné s ohledem na povinnost zachovávat služební tajemství dle práva Evropské unie nebo členského státu, a to včetně zákonné povinnosti mlčenlivosti. Konkrétním příkladem této výjimky je v České republice fungování provázanosti informačních systémů státní správy.²¹⁵

Další tři ustanovení souvisí s právy subjektů údajů, a to konkrétně s právem na výmaz dle článku 17 GDPR, právem na omezení zpracování dle článku 18 GDPR a právem nebýt předmětem automatizovaného rozhodování včetně profilování dle článku 22 GDPR. V případě práva na výmaz se toto právo neuplatní tehdy, je-li zpracování osobních údajů vyžadováno pro splnění právní povinnosti dle práva Evropské unie nebo členského státu. V České republice se tak jedná například o povinnost bank a poboček zahraničních bank evidovat doklady o uskutečněných obchodech po dobu nejméně deseti let dle § 21 odstavce 2 zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, v platném znění. Využil-li subjekt údajů svého práva na omezení zpracování svých osobních údajů, mohou být takové osobní údaje zpracovávány mimo jiné²¹⁶ z důvodů důležitého veřejného zájmu Evropské unie nebo některého členského státu. Stejně tak, ačkoliv má subjekt údajů právo nebýt předmětem automatizovaného rozhodování včetně profilování, v případě, že je rozhodnutí o takovém zpracování osobních údajů povoleno právem Evropské unie nebo členského státu včetně stanovení vhodných opatření zajišťujících ochranu práv a svobod subjektů údajů, je takový způsob zpracování osobních údajů povolen.

---

²¹⁵ NULÍČEK, Michal a kolektiv. *GDPR. Obecné nařízení o ochraně osobních údajů. Praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017. 544 s. ISBN 978-80-7598-068-7. (s. 201.)

²¹⁶ Dalším důvodem může být souhlas subjektu údajů nebo z důvodu určení, výkonu nebo obhajoby právních nároků, anebo z důvodu ochrany práv jiné fyzické nebo právnické osoby.

Článek 26 odstavec 1 GDPR stanoví, že jsou-li osobní údaje zpracovávány společnými správci, tj. dvěma nebo více správci dohromady, může být rozdělení jejich odpovědnosti za zpracovávání takových osobních údajů stanoveno přímo právem Evropské unie nebo členských států. V praxi se bude jednat zejména o případy, kdy společnými správci budou orgány veřejné správy, a právními předpisy jim bude stanoveno rozdělení odpovědnosti za zpracovávání a další využívání osobních údajů.

Zpracovávání osobních údajů by mělo být vždy založeno na právním titulu správce či zpracovatele. Takovým právním titulem může být právní akt přijatý dle práva Evropské unie nebo členského státu v souladu s článkem 28 GDPR. Na základě takového právního aktu bude určitý subjekt, typicky zpracovatel, pověřen zpracováním osobních údajů určitého okruhu subjektů osobních údajů. Tak například dle zákona č. 111/2009 Sb., o základních registrech, v platném znění, je dle § 6 a 7 zřízena Správa základních registrů, která má za úkol spravovat informační systémy základních registrů, údaje v nich obsažené a jejich vzájemnou provázanost. Dále dle článku 29 GDPR může být právním titulem pro zpracovávání osobních údajů pověření jiné osoby než správce a zpracovatele, a to na základě práva Evropské unie nebo členského státu. Tento oprávněný titul je dále potvrzen i v článku 32 GDPR.

Článek 35 GDPR souvisí se zpracováváním osobních údajů, které je obzvláště rizikové. V takovém případě je zapotřebí, aby správce osobních údajů nejprve posoudil vliv zpracovávání takových osobních údajů. V případě právního titulu plnění zákonné povinnosti nebo úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci dle článku 6 GDPR však právo Evropské unie nebo členského státu může přímo upravovat obecnou povinnost posuzovat dopad zpracovávání. Je-li taková obecná povinnost v právních předpisech stanovena, správce již nemusí provádět další posuzování vlivu dle článku 35 GDPR. Obecné zásady pro hodnocení dopadů regulací (RIA), které vydala vláda České republiky, obsahuje povinnost vždy posuzovat dopad právních regulací a v nich stanovených povinností na ochranu osobních údajů. Díky tomu, a s ohledem na článek 35 GDPR, bylo-li takové posouzení provedeno již v průběhu legislativního procesu, není nutné, aby bylo prováděno znovu konkrétními správci

osobních údajů.²¹⁷ Tento postup v důsledku šetří jak administrativní, tak i jiné náklady správců osobních údajů.

Obecné nařízení o ochraně osobních údajů zavedlo zcela nový institut, kterým je pověřenec pro ochranu osobních údajů.²¹⁸ Ten je, v souladu s právem Evropské unie nebo členských států, vázán tajemstvím nebo důvěrností při plnění svých úkolů.²¹⁹ V případě porušení této povinnosti mlčenlivosti je pověřenec pro ochranu osobních údajů trestně odpovědný dle § 180 odstavce 2 Trestního zákoníku.

Procesní právo Evropské unie nebo členských států je souborem velice specifických právních norem, jež mají základ v tradici a zvycích jednotlivých členských států. Z tohoto důvodu další dvě ustanovení Obecného nařízení o ochraně osobních údajů podmiňují určité pravomoci dozorových úřadů souladem s konkrétními procesními vnitrostátními předpisy. Tak například dle článku 58 odstavce 1 písmena f) GDPR má dozorový úřad pravomoc získat přístup do všech prostor správce či zpracovatele, a ke všem zařízením a prostředkům použitým při zpracovávání osobních údajů. Tyto jeho pravomoci jsou však limitovány procesním vnitrostátním či unijním právem. I výkon pravomocí dozorového úřadu při ukládání správních pokut dle Obecného nařízení o ochraně osobních údajů či vnitrostátních zákonů musí být v souladu s procesními pravidly daného členského státu nebo Evropské unie, a to v souladu s článkem 83 odstavcem 8 GDPR.

Posledním článkem, jenž lze zařadit typově do této podkategorie, je článek 86 GDPR. Ten umožňuje orgánům či subjektům zpřístupnit v souladu s právem Evropské unie nebo členského státu osobní údaje v úředních dokumentech, které jsou v držení orgánu veřejné moci nebo jiného, veřejného i soukromého, subjektu, v případě plnění úkolu ve veřejném zájmu. V takovém případě však dochází ke střetu dvou základních práv, a to práva na ochranu osobních údajů s právem na informace a přístupu k nim. Právo na informace je v České republice blíže upraveno v zákoně č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění. Dojde-li ke kolizi dvou výše

---

²¹⁷ NULÍČEK, Michal a kolektiv. *GDPR. Obecné nařízení o ochraně osobních údajů. Praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017. 544 s. ISBN 978-80-7598-068-7. (s. 322).

²¹⁸ Jehož bližší specifikace je obsažena v článku 37 a následujících Obecného nařízení.

²¹⁹ Článek 38 odstavce 5 Obecného nařízení.

uvedených základních práv, v praxi českých soudů spíše převažuje právo na informace a svobodný přístup k nim nad právem na ochranu osobních údajů.

Příkladem z rozhodovací praxe českých soudů je například rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 As 55/2012-62 ze dne 22. října 2014. V tomto rozsudku Nejvyšší správní soud rozhodoval o kolizi mezi svobodným přístupem k informacím dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění, a ochrannou osobních údajů jednotlivce. Konkrétně se jednalo o zpřístupnění informace o peněžité odměně ředitele Základní školy a mateřské školy Lhota u Vsetína poskytnuté z veřejných prostředků. Nejvyšší správní soud aplikoval při svém rozhodování test proporcionality, na základě kterého určil povinnost výše uvedené informace poskytnout, a zároveň stanovil, že v takovýchto případech nedochází k porušení práva subjektu na ochranu osobních údajů. Dalším příkladem je usnesení Ústavního soudu České republiky sp. zn. I. ÚS 517/10 ze dne 15. listopadu 2010. V tomto případě Ústavní soud rozhodoval o žádosti o poskytnutí informací ze strany Vrchního soudu v Olomouci o tom, který z jeho soudců byl ke dni 17. listopadu 1989 členem Komunistické strany Československa. V důsledku žádosti tak Ústavní soud rozhodoval o kolizi dvou práv, a to o právu na informace a o právu na ochranu osobních údajů. Stejně jako v předchozím uvedeném případě Ústavní soud dospěl k závěru, že právo na informace převažuje nad právem na ochranu osobních údajů, díky čemuž Vrchní soud v Olomouci musel žádosti vyhovět. Praxe Soudního dvora Evropské unie je spíše opačná, přičemž jednotlivcům přiznává více práv ve vztahu k domáhání se svých práv ze Směrnice 95/46 u vnitrostátních soudů. V rozsudku ve spojených věcech C-465/00, C-8/01 a C-139/01 ze dne 20. května 2003 Soudní dvůr Evropské unie rozhodoval o sporu mezi zveřejněním údajů o příjmech zaměstnanců subjektů, které podléhají dohledu Účetního dvora Rakouska a ochranou fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů dle Směrnice 95/46. Soudní dvůr Evropské unie dospěl sice k závěru, že dle Směrnice 95/46 je možné údaje o příjmech zaměstnanců zpřístupnit, ale zároveň přiznal fyzickým osobám právo domáhat se u vnitrostátních soudů zákazu takového zveřejnění, a to s přímým odkazem na Směrnici 95/46.²²⁰

---

²²⁰ Rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 20. května 2003 ve spojených věcech C-465/00, C-138/01 a C-139/01 Österreichischer Rundfunk a dalším a Christa Neukomm a Joseph Lauer mann proti Österreichischer Rundfunk, ECLI:EU:2003:294

3.5 Dílčí shrnutí

Ačkoliv je dva roky po nabytí účinnosti GDPR zřejmé, že jsou nadále některé oblasti, které si vyžadují budoucí zlepšení, Evropská komise vnímá jeho přijetí celkově velice pozitivně. Zároveň si však uvědomuje, stejně jako členské státy, že je předčasné v tuto chvíli vyvozovat závěry týkající se vhodnosti nahrazení směrnice nařízením, úpravy jednotlivých článků či celkové aplikace GDPR. V následujících letech se tedy Evropská komise zaměří zejména na zvýšenou podporu harmonizované a konzistentní implementace a vymáhání GDPR napříč Evropskou unií založenou na kontrole vnitrostátních předpisů, jež by měly být zcela v souladu s GDPR, monitorování aplikace GDPR na nově technologie včetně umělé inteligence a na celkové podpoře členských států a jejich národních autorit při správě osobních údajů a uplatňování GDPR.

Autorka této diplomové práce vnímá přijetí GDPR rovněž vesměs pozitivně, a to zejména s ohledem na praxi. První měsíce po nabytí účinnosti GDPR bylo dle očekávání obdobím přizpůsobování se novému právnímu předpisu, ale toto období bylo velice záhy překlenuto za velké podpory Evropské unie, která prostřednictvím Evropského sboru pro ochranu osobních údajů vydávala vodítka, pokyny a další objasňující dokumenty týkající se správné aplikace GDPR v členských státech. Vystává zde otázka, zda by celkový proces aplikace GDPR nebyl pro všechny zúčastněné subjekty přehlednější a jednodušší, kdyby více jak jednu třetinu samotného textu GDPR netvořila ustanovení s obligatorními či fakultativními směrniovými prvky (jednotlivé typy ustanovení se směrniovými prvky včetně jejich implementace do právního řádu České republiky jsou popsány výše), které od členských států vyžadovaly přijetí implementačních předpisů.

Text Obecného nařízení o ochraně osobních údajů tvoří devadesát devět článků, z nichž třicet osm vykazuje směrniové prvky. Tyto články se směrniovými prvky poté vyžadují od členských států přijetí národní implementační legislativy, což je však na úkor principu přímé použitelnosti nařízení, kterým bylo z velké části argumentováno pro nahrazení směrnice nařízením. Vzhledem k tomu, jak byl proces přijímání GDPR politicky náročný (viz výše), autorka této diplomové práce se domnívá, že směrniová ustanovení lze považovat za výsledek politického kompromisu vedoucího k přijetí výsledného textu. Zde však nastává otázka, zda tato směrniová ustanovení v samotném

důsledku nenarušují jednotnost přijaté právní úpravy v nařízení a tím zároveň neodporují předjímanému cíli zajistit osobním údajům stejnou vysokou úroveň ochrany v celé Evropské unii. A i když lze na základě formulace těchto jednotlivých směrnicevých ustanovení pozorovat snahu nastavit členským státům jisté mantinely, ve kterých se při přijímání vnitrostátních ustanovení mohou pohybovat, a tím zajistit jistou úroveň jednotnosti, stále zde vzniká potenciální prostor pro vznik odlišné a vícečetné právní úpravy napříč Evropskou unií.

4. Závěr

Tato diplomová práce se zabývá podrobným popisem procesu zjednodušování obsáhlého množství právních předpisů Evropské unie, jež jsou od samého vzniku Evropské unie (respektive Evropského hospodářského společenství a Evropského společenství) kontinuálně vytvářeny. Ačkoliv bylo vždy snahou unijních legislativních orgánů vytvářet pouze potřebné, propracované, provázané a konzistentní právní akty, docházelo v průběhu let k nadměrnému nárůstu komplikované a nepřehledné unijní legislativy. Evropská komise tak v 90. letech 20. století zahájila velice důležitý proces, a to proces zjednodušování celkové unijní legislativy. V rámci tohoto procesu Evropská komise za použití mnoha politických dokumentů a za velké podpory Rady Evropské unie a Evropského parlamentu stanovila jednotlivé kroky a nástroje, s jejichž pomocí by v rámci procesu zjednodušování mělo být dosaženo adekvátních výsledků, a to včetně určení pravidel pro přijímání nových právních předpisů. Ve spolupráci s ostatními vrcholnými orgány Evropského společenství, respektive Evropské unie, členskými státy a dalšími třetími subjekty poté Evropská komise pravidelně vyhodnocovala, a nadále vyhodnocuje, úspěšnost stanovených kroků, celkovou úspěšnost procesu zjednodušování a dále stanovuje nové cíle a postupy do dalších let. Ačkoliv proces zjednodušování *acquis communautaire*, respektive práva Unie, trvá více jak dvacet let, stále není u konce a i dle aktuálních sdělení Evropské komise je třeba v něm neustále pokračovat a v jeho důsledku právní rámec Evropské unie zlepšovat tak, aby byl řádnou oporou pro její celkový chod.

Jedním z nástrojů, které Evropská komise využívá ke zjednodušování unijních právních předpisů, je nahrazování směrnic nařízeními. Tento proces začal již na konci 90. let 20. století a do dnešní doby neustále pokračuje. V rámci procesu nahrazování dochází k podrobné analýze vybraných směrnic a dalších právních předpisů, jež mají být nahrazeny, popřípadě sloučeny v jediný legislativní text, a to ve formě nařízení. Na základě proběhlé analýzy lze poté v návrzích či v preambulích jednotlivých přijímaných nařízení identifikovat jednotlivé důvody, které vedly unijní orgány k samotnému nahrazení. V diplomové práci je uvedeno a blíže popsáno důvodů pět, a to konkrétně (i) zjednodušení stávajícího právního rámce, odstranění zastaralých právních nástrojů a jejich celková revize; (ii) odstranění rozdílů mezi vnitrostátními právními předpisy a jejich harmonizace; (iii) snížení administrativní zátěže a regulačního

procesu; (iv) zajištění fungování vnitřního trhu Evropské unie a zabránění jeho fragmentace; a (v) podstatný vývoj vědy, techniky a institucionálního rámce Evropské unie. Ačkoliv byly důvody rozděleny do pěti oblastí, v textech jednotlivých návrhů nařízení se vždy objevuje jejich kombinace, v mnoha případech jsou uváděny důvody všechny. Je tak zcela zřejmé, že jednotlivé důvody spolu úzce souvisejí, jelikož prostřednictvím zjednodušení a celkové revize právního rámce, a to zejména skrze proces nahrazování, dochází k odstraňování rozdílů mezi vnitrostátními legislativami, čímž je snižována administrativní zátěž, a v samotném důsledku je neustále zlepšováno fungování vnitřního unijního trhu.

Přijetím jednoho uceleného nařízení namísto několika (někdy i namísto desítek) směrnic by mělo dojít v konečném důsledku k tvorbě souboru jasných a jednotných unijních právních předpisů, které ve všech členských státech poskytují stejná práva a zavádí stejné povinnosti pro všechny jejich adresáty, přičemž tato práva a povinnosti jsou ve všech členských státech platná a účinná v jeden stejný okamžik. Nařízení se tak do jisté míry jeví jako ideální řešení ke sjednocení právních předpisů členských států ve vybraných oblastech. Jak lze ale v textech přijímaných nařízení vyzorovat, spolupráce členských států je v nařízeních nadále vyžadována, a to s ohledem na směrnice ustanovení, která členským státům buď umožňují přijmout v blíže určeném rozsahu vlastní vnitrostátní úpravu, nebo jim přímo nařizují vnitrostátně určitou oblast upravit. Díky směrnice ustanovením nelze zcela využívat principu přímého účinku nařízení, a členské státy jsou nuceny taková ustanovení nadále implementovat do svých národních právních řádů. Tím opětovně vznikají rozdíly mezi jednotlivými členskými státy, a to jednak rozdíly v právní úpravě, ale i časové rozdíly přijetí a účinnosti implementační doprovodné legislativy. Vyvstává tedy otázka, zda je nahrazování směrnic nařízením skutečně vhodným nástrojem ke zjednocení práva EU, nebo se pouze jedná o možnost, v rámci které lze v daný okamžik sjednotit rámcově právní úpravu v určité oblasti, a dále ponechat členským státům možnost tuto úpravu vnitrostátně individualizovat. Dle autorky této diplomové práce by orgány Evropské unie měly v tuto chvíli vyhodnotit, zda proces nahrazování přináší kýžený výsledek, kterým je sjednocení právní úpravy napříč všemi členskými státy, nebo zda pouze dochází k formálnímu přejmenování směrnic na nařízení za současného ponechání směrnice ustanovení umožňujících členským státům přijímat svou vlastní úpravu.

Vzhledem k tomu, že nebylo, s ohledem na počet zkoumaných nařízeních a v nich vyskytujících se ustanovení se směrnicovými prvky, možné podrobně prozkoumat všechna tato nařízeních, byla tato ustanovení podrobně analyzována pouze v případě GDPR upravující ochranu osobních údajů v Evropské unii. Osobní údaje se v posledních několika letech staly velice žádanou komoditou, s čímž souvisí i zvýšená snaha je chránit. Evropská komise v rámci procesu zjednodušování vyhodnotila, že právní úprava obsažená ve Směrnici 95/46 není dostačující, jelikož na jejím základě dochází k tvorbě odlišné úrovně ochrany osobních údajů napříč Evropskou unií. Z toho důvodu byl zahájen a úspěšně dokončen proces nahrazení výše uvedené směrnice nařízením GDPR. I přes legislativní snahu přijmout jednotně aplikovatelný text v rámci celé Evropské unie upravující práva a povinnosti všem dotčeným subjektům totožně, lze v něm vystopovat tři skupiny ustanovení se směrnicovými prvky. Konkrétně se jedná o (i) ustanovení, na základě kterých jsou členské státy povinny upravit svou stávající legislativu; (ii) ustanovení, která ponechávají na rozhodnutí členských států, zda vnitrostátní úpravu přijmou či nikoliv; a (iii) ustanovení, která podmiňují určitou činnost tak, aby byla v souladu s právem Evropské unie nebo členského státu. První typ ustanovení obsahuje tzv. povinné směrnicové prvky, kdy nařízení GDPR stanovilo členským státům v určité oblasti přijmout vnitrostátní úpravu. Ve druhém a třetím typu ustanovení lze nalézt tzv. dobrovolné směrnicové prvky, které členským státům pouze umožňují v určité oblasti národní úpravu přijmout. V případě, že se členský stát rozhodne vnitrostátní úpravu nepřijmout, platí úprava v nařízení GDPR. Adaptační zákon přijatý v České republice a v diplomové práci podrobně popsány jde takzvanou „zlatou střední cestou“, kdy upravil všechna ustanovení, která byl povinen přijmout, ale v případě dobrovolných ustanovení upravil pouze některá z nich. Dva roky po přijetí Obecného nařízení o ochraně osobních údajů je předčasné hodnotit úspěšnost přijaté úpravy. V tento okamžik lze však polemizovat nad tím, zda forma nařízení byla zvolena vhodně, a to zejména díky skutečnosti, že více jak třetina článků výsledného textu nařízení obsahuje směrnicové prvky vyžadující další legislativní aktivitu ze strany členských států, v rámci které může opětovně docházet ke tvorbě několika vedle sebe stojících odlišných právních úprav. Zároveň, směrnicová ustanovení vyžadující vnitrostátní adaptační zákony s sebou přinesla problematickou implementaci na úrovni členských států, kdy většina z nich vyžadovanou národní legislativu přijala až několik měsíců po účinnosti nařízení GDPR.

Ani v tomto případě tedy povaha nařízení problému při implementaci zcela nevyřešila. Závěrem lze tedy konstatovat, že i přes snahu unijních legislativců sjednotit práva a povinnosti subjektů ochrany osobních údajů napříč Evropskou unií, je zde i přes zvolení nařízení coby nástroje upravujícího danou oblast relativně veliký prostor pro opětovné vytvoření víceúrovňové ochrany tak, jak tomu bylo dříve za účinnosti příslušné směrnice.

Proces zjednodušování unijní legislativy za pomoci celé řady vybraných nástrojů je procesem velice důležitým pro tvorbu unijních právních předpisů odrážející současnou i budoucí potřebu všech jejich subjektů. V tuto chvíli však vyvstává otázka, zda je tento proces dostačující nebo zda v rámci neustále se prohlubující harmonizace na hranici federalizace nenastala doba na komplexní změnu systému unijní legislativy, jež by umožnila na úrovni Evropské unie přijímat takové předpisy, které by byly bezezbytku účinné napříč všemi členskými státy, a které by zajistily stejná práva a povinnosti všech dotčených subjektů. S ohledem na množství směrniceových prvků v nařízeních, která umožňují členským státům upravovat si dílčí oblasti v nařízeních obsažených do jisté míry individuálně, je však zřejmé, že ke změně systému unijní legislativy v tuto chvíli chybí politická vůle ze strany členských států, díky čemuž proces zjednodušování nabývá na ještě větší důležitosti.

5. Seznam použité literatury

5.1 Seznam použité literatury

AKMAN, Sertaç. *Personal Data Protection and EU's Endeavor Towards Adequate Protection*. Research Paper final 21343, POLS-592 [cit. 21.5.2019]. Dostupné z https://www.academia.edu/22357013/Personal_Data_Protection_and_the_EUs_endeavor_towards_adequate_protection

DE HERT, Paul a PAPAKONSTANTINO, Vagelis. *The Proposed Data Protection Regulation Replacing Directive 95/46/EC: A Sound System for the Protection of Individuals*. *Computer Law & Security Review*. 2012(28), 130-142 [cit. 28.5.2019]. Dostupné z ResearchGate: https://www.researchgate.net/publication/257101611_The_proposed_data_protection_Regulation_replacing_Directive_9546EC_A_sound_system_for_the_protection_of_individuals

FERRETTI, Avv. Federico. *The 'Credit Scoring Pandemic' and the European Vaccine: Making Sense of EU Data Protection Legislation*. *Journal of Information, Law & Technology*. 2009(1), 1-24 [cit. 15.5.2019]. Dostupné z JILT: http://go.warwick.ac.uk/jilt/2009_1/ferretti

JAY, Rosemary a Hamilton, Angus. *Data Protection Law and Practice*. 4th ed. London: Thomson Sweet & Maxwell, 2012. 1008 s. ISBN 978-0414024960

JOUROVÁ, Věra. *Jak reforma EU přizpůsobí pravidla pro ochranu osobních údajů novému technologickému vývoji?*. Evropská komise: Informační přehled, 2016 [cit. 28.5.2019]. Dostupné z: <file:///C:/Users/jindr/Downloads/PP-2016-02548-00-08-CS-TRA-00.pdf>

KOSTELNY, Albert J. *Emerging Data Protection in Europe; Community Law Through the Cases*. *Fordham International Law Journal*. 1977(71) [cit. 15.5.2019]. Dostupné z IR.LAWNET: <https://ir.lawnet.fordham.edu/ilj/vol1/iss1/4>

KRÁL, Richard. *Narizení ES z pohledu jejich vnitrostátní aplikace a implementace*. Praha: C.H.Beck, 2006. 136 s. ISBN: 80-7179-548-8

KRÁL, Richard. *Směrnice EU z pohledu jejich transpozice a vnitrostátních účinků*. Praha: C.H.Beck, 2014. 327 s. ISBN: 978-80-7400-282-3

KŘEPELKA, Filip. Nahrazování směrnic nařízeními (důvody, skutečnost, možnosti). *Právník*. Praha: Ústav státu a práva Akademie věd České republiky, 2017, 3, 213-234. ISSN 0231-6625

MITTELSTADT, Brent. *Personal Data Protection*. The Observatory 2013 [cit. 17.5.2019]. Dostupné z ResearchGate: https://www.researchgate.net/publication/275891791_Personal_Data_Protection

NEWMAN, Abraham L. *Building Transnational Civil Liberties: Transgovernmental Entrepreneurs and the European Data Privacy Directive*. Cambridge University Press. 2008, 62(1), 103-130 [cit. 21.5.2019]. Dostupné z Cambridge Core: <https://doi.org/10.1017/S0020818308080041>

NULÍČEK, Michal a kolektiv. *GDPR. Obecné nařízení o ochraně osobních údajů. Praktický komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2017. 544 s. ISBN 978-80-7598-068-7

SVOBODA, Pavel. *Úvod do evropského práva*. Praha: C.H.Beck, 2019. 472 s. ISBN: 978-80-7400-752-1

SVOBODOVÁ, Magdaléna. Několik poznámek k nahrazování směrnic nařízeními v Evropské unii. *Správní právo*. Praha: Ministerstvo vnitra České republiky, 2020

TICHÝ, Luboš, RAINER, Arnold, ZEMÁNEK, Jiří, KRÁL, Richard, DUMBROVSKÝ, Tomáš. *Evropské právo*. Praha: C.H.Beck, 2014, 758 s. ISBN: 978-80-7400-546-6

VLACHOVÁ, Barbora a MAISNER, Martin. *Zákon o zpracování osobních údajů. Komentář*. Praha: C. H. Beck, 2019. 168 s. ISBN 978-80-7400-760-6

WARREN, D. Samuel a BRANDEIS, D. Louis. *The Right to Privacy*. Harvard Law Review. 1890, 4(5), 193-220 [cit. 15.5.2019]. Dostupné z JSTOR: https://www.jstor.org/stable/1321160?seq=1#metadata_info_tab_contents

WHELANOVA, Markéta. Implementace přímo použitelných nařízení EU do českého právního řádu. *Správní právo*. Praha: Ministerstvo vnitra České republiky, 2019, 6

ZBÍRAL, Robert. Které české zákony jsou nejdůležitější? Hledání objektivních metod výběru. *Správní právo*. Praha: Ministerstvo vnitra České republiky, 2015, 4-5

5.2 Seznam použitých internetových a dalších zdrojů

Action plan on the Stockholm programme [online]. Brussels: European Commission 20.4.2010, COM(2010) 171 final [cit. 11/5/2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/HTML/?uri=LEGISSUM:jl0036>

Action plan 'Simplifying and improving the regulatory environment' [online]. Brusel: Komise Evropských společenství, 5.6.2002. COM(2002) 278 final. [cit. 18/7/2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?qid=1571136229002&uri=CELEX:52002DC0278>

Agreement on Commission's EU data protection reform will boost Digital Single Market [online]. Brussels: European Commission 15.12.2015, IP/15/6321 [cit. 29.6.2019]. Dostupné z http://europa.eu/rapid/press-release_IP-15-6321_en.htm

Amsterdam European Council 16 and 17 June 1997 Presidency Conclusions [online]. European Parliament: ©2019 [cit. 18/7/2019]. Dostupné z: http://www.europarl.europa.eu/summits/ams1_en.htm

Barcelona European Council 15 and 16 March 2002 Presidency conclusions [online]. European Parliament: ©2020 [cit. 18/8/2020]. Dostupné z: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/PRES_02_930

Biography - Viviane Reding, Vice-President of the European Commission. European Ombudsman: ©2013 [cit. 16.6.2019]. Dostupné z: <http://www.ombudsman.europa.eu/en/event-document/en/49688>

Certifikace, vydávání osvědčení [online]. Praha: Úřad pro ochranu osobních údajů, ©2019 [cit. 29.11.2019]. Dostupné z:

https://www.uoou.cz/vismo/dokumenty2.asp?id_org=200144&id=27300&n=certifikace%2Dvydavani%2Dosvedceni&p1=4818

Communication from the Commission to the Council, the European Parliament, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions: Updating and simplifying the Community acquis [online]. Brussels: Komise Evropských společenství, 11.2.2003. COM(2003) 71 final. [cit. 24/7/2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2003:0071:FIN:en:PDF>

Communication to the spring European Council: Working together for growth and jobs, A new start for the Lisbon Strategy [online]. Brusel: Komise Evropských společenství 2.2.2005. COM(2005) 24 final [cit. 3/8/2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52005DC0024&from=ES>

Communication from the Commission to the Council and the European Parliament: Better regulation for growth and jobs in the European Union [online]. Brussels: Komise Evropských společenství 16.3.2005. COM(2005) 97 final [cit. 3/8/2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2005:0097:FIN:EN:PDF>

Conclusions of the European Council dated 24 and 25 October 2013 [online]. Brussels: European Council 24. a 25.10.2013, CO EUR 13 CONCL 7 [cit. 19.6.2019]. Dostupné z: https://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/139197.pdf

Data Protection Day 2015: Concluding the EU Data Protection Reform essential for the Digital Single Market [online]. Brussels: European Commission 28.1.2015, MEMO/15/3802 [cit. 19.6.2019]. Dostupné z http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-15-3802_en.htm

Declaration on the quality of the drafting of Community legislation [online]. ©2019 [cit. 18/7/2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=CELEX%3A11997D%2FAFI%2FDCL%2F39>

Dopis prezidenta Evropské komise Josého Manuela Barrosoy ze dne 27. září 2013 [online]. Brussels, 27.9.2013 [cit. 19.6.2019]. Dostupné z

http://ec.europa.eu/archives/commission_2010-2014/president/news/archives/2013/09/pdf/letter_en.pdf

Evropa 2020 – Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění [online]. Brussels: European Commission 3.3.2010, COM(2010) 2020 final [cit. 11/5/2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=LEGISSUM%3Aem0028>

GDPR Guide to National Implementation: Slovenia - A practical guide to national GDPR compliance requirements across the EEA [online]. White & Case: 10.1.2020 [cit. 29.6.2020]. Dostupné z <https://www.jdsupra.com/legalnews/gdpr-guide-to-national-implementation-35813/>

Guidelines 4/2018 on the accreditation of certification bodies under Article 43 of the General Data Protection Regulation (2016/679) [online]. Brussels: European Data Protection Board, 14.12.2018 [cit. 29.11.2019]. Dostupné z: https://edpb.europa.eu/our-work-tools/our-documents/pokyny/guidelines-42018-accreditation-certification-bodies-under_en

Guidelines 1/2019 on Codes of Conduct and Monitoring Bodies under Regulation 2016/679 [online]. Brussels: European Data Protection Board 19.2.2019 [cit. 24.5.2019]. Dostupné z: https://edpb.europa.eu/sites/edpb/files/files/file1/edpb20190219_guidelines_coc_public_consultation_version_en.pdf

Interinstitutional agreement of 13 April 2016 on better law-making [online]. In: *Úřední věstník Evropské unie* 12.5.2016, roč. 2016, L 123/1 [cit. 26/9/2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32016Q0512%2801%29>

Interinstitutional agreement on better law-making [online]. Brusel: Evropský parlament, Rada, Komise, 16.12.2003. 2003/C 321/01 [cit. 29/7/2019]. Dostupné z: [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32003Q1231\(01\)&from=EN](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32003Q1231(01)&from=EN)

Joint Statement on the final adoption of the new EU rules for personal data protection [online]. Brussels: European Commission 14.4.2016, STATEMENT/16/1403 [cit. 29.6.2019]. Dostupné z http://europa.eu/rapid/press-release_STATEMENT-16-1403_en.htm

Kodex chování ve smyslu čl. 40 Obecného nařízení o ochraně osobních údajů – GDPR pro potřeby výkonu sociální politiky [online]. Praha: Ministerstvo práce a sociálních věcí, ©2018 [cit. 24.5.2019]. Dostupné z: <https://www.konecna-zacha.com/gdpr-kodex-chovani-pripraveny-ministerstvem-prace-a-socialnich-veci-ceske-republiky/>

Kodex chování v oblasti osobních údajů Asociace poskytovatelů personálních služeb [online]. Tábor: Asociace poskytovatelů sociálních služeb, ©2018 [cit. 26.6.2019]. Dostupné z: <https://www.acjobs.cz/data/files/filemanager/261/sme7-kodex-ochrany-osobnich-udaju-apps-1061.pdf>

Laeken European Council 14 and 15 December 2001 Presidency conclusions [online]. European Parliament, ©2020 [cit. 18/8/2020]. Dostupné z: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/DOC_01_18

LIBE Committee vote backs new EU data protection rules [online]. Brussels: LIBE Committee 22.10.2013, MEMO/13/923 [cit. 19.6.2019]. Dostupné z http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-13-923_en.htm

Lisbon European Council 23 and 24 March 2000 Presidency conclusions [online]. European Parliament, ©2020 [cit. 18/8/2020]. Dostupné z: https://www.europarl.europa.eu/summits/lis1_en.htm

Lighten the load [online]. Brusel: Evropská komise, ©2019 [cit. 10.11.2019]. Dostupné z: https://ec.europa.eu/info/law/law-making-process/evaluating-and-improving-existing-laws/refit-making-eu-law-simpler-and-less-costly/refit-platform/lighten-load_cs

Metodické pokyny pro zajišťování prací při plnění legislativních závazků vyplývajících z členství České republiky v Evropské unii. Usnesení vlády České republiky ze dne 12. října 2005 č. 1304 a změněné usnesením vlády ze dne 26. října 2009 č. 1344, usnesením vlády ze dne 3. ledna 2018 č. 19 a usnesením vlády ze dne 27. února 2018 č. 138 [online].

Praha: Vláda České republiky 12. 10. 2005, 26. 10. 2009, 3. 1. 2018 a 27. 2. 2018, č. 1304, 1344, 19 a 138 [cit. 11/7/2020]. Dostupné z: Dostupné z https://www.vlada.cz/assets/jednani-vlady/kompatibilita-s-pravem-es/Metodicke_pokyny_UZ.pdf

Návrh etického kodexu chování o ochraně osobních údajů společnosti Travel Service, a.s., se sídlem Praha 6, K Letišti 1068/30, PSČ: 168 00, IČO: 25663135 a ve společnostech zabývajících se civilní leteckou přepravou a jejichž řídící osobou je Travel Service, a.s., a to společností Travel Service, a.s., Travel Service Slovensko s.r.o., Travel Service Kft., Travel Service Polska, Sp. z o.o., Travel Service GmbH a dalších společností, které prohlásí, že k tomuto kodexu přistupují [online]. Praha: Travel Service 1. 11. 2018 [cit. 26.6.2019]. Dostupné z: <https://www.smartwings.com/images/ochrana-osobnich-udaju/navrh-etickeho-kodexu.pdf>

Platforma REFIT [online]. Brusel: Evropská komise, ©2019 [cit. 10.11.2019]. Dostupné z: https://ec.europa.eu/info/law/law-making-process/evaluating-and-improving-existing-laws/refit-making-eu-law-simpler-and-less-costly/refit-platform_cs

Prameny práva Evropské unie [online]. ©2019 [cit. 30/11/2019]. Dostupné z <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=LEGISSUM%3A114534>

Press release from 3260th Council meeting Justice and Home Affairs [online]. Brussels: Council of the European Union 7. a 8.10.2013, PRESSE 393 PR CO 46 [cit. 19.6.2019]. Dostupné z https://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/jha/138925.pdf

Progress on EU data protection reform now irreversible following European Parliament vote [online]. Brussels: European Commission 12.3.2014, MEMO/14/186 [cit. 19.6.2019]. Dostupné z http://europa.eu/rapid/press-release_MEMO-14-186_cs.htm.

Proposal for a regulation of the European Parliament and of the Council on materials and articles intended to come into contact with food [online]. Brussels: European Commission 17.11.2003, COM(2003) 689 final [cit. 11/7/2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/en/TXT/?uri=CELEX%3A52003PC0689>

Proposal for a regulation of the European Parliament and of the Council on the protection of individuals with regard to the processing of personal data and on the free movement of such data (General Data Protection Regulation) [online]. Brussels: European Parliament and the Council, 25.1.2012, COM/2012/011 v konečném znění, s. 5-6 [cit. 19.6.2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A52012PC0011>

Průmyslová krmiva [online]. Praha: Ministerstvo zemědělství České republiky, ©2003 [cit. 10.9.2019]. Dostupné z: http://eagri.cz/public/web/file/3027/svz_07_03_krmiva.pdf

Rada Evropy [online]. Praha: Úřad pro ochranu osobních údajů, ©2019 [cit. 23.5.2019]. Dostupné z: <https://www.uoou.cz/rada-evropy/ds-1797/archiv=0&p1=1659>

REDING, Viviane. *Doing the Single Market Justice* [online]. Brussels: European Commission 16. září 2010, SPEECH/10/441 [cit. 16.6.2019]. Dostupné z: http://europa.eu/rapid/press-release_SPEECH-10-441_en.htm

REDING, Viviane. *European Commission Sets Out Strategy to Strengthen EU Data Protection Rules* [online]. Brussels: European Commission, 4. listopad 2010, IP/10/1462 [cit. 16.6.2019]. Dostupné z: http://europa.eu/rapid/press-release_IP-10-1462_en.htm?locale=en

REDING, Viviane. *Komise navrhuje komplexní reformu předpisů o ochraně údajů, která má zvýšit kontrolu uživatelů nad jejich údaji a snížit náklady pro podniky* [online]. Brusel: Evropská komise, 25.1.2012 [cit. 19.6.2019]. Dostupné z: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/cs/IP_12_46

REDING, Viviane. *Vice-president Reding calls for a new data protection compact for Europe* [online]. Brussels: European Commission 28. ledna 2014, PRESSE/14/70 [cit. 16.6.2019]. Dostupné z http://europa.eu/rapid/press-release_IP-14-70_en.htm

REDING, Viviane. *We need a simple solution for citizens and business on data protection* [online]. Brussels: European Commission 6. prosince 2013, SPEECH/13/1029 [cit. 16.6.2019]. Dostupné z: http://europa.eu/rapid/press-release_SPEECH-13-1029_en.htm

Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Druhý strategický přezkum – lepší právní předpisy v Evropské unii [online]. Brusel: Komise Evropských společenství 30.1.2008. KOM(2008) 32 v konečném znění [cit. 26/9/2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2008:0032:FIN:CS:PDF>

Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů - Digitální program pro Evropu [online]. Brussels: European Commission 19.5.2010, COM(2010) 2020 final [cit. 11/5/2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:0245:FIN:CS:PDF>

Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů - Komplexní přístup k ochraně osobních údajů v Evropské unii [online]. Brussels: European Commission, 4.11.2010, KOM/2010/0609 v konečném znění [cit. 11/5/2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A52010DC0609>

Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému výboru a Výboru regionů: Lepší právní předpisy v Evropské unii – strategický přezkum [online]. Brusel: Komise Evropských společenství 14.11.2006. KOM(2006) 689 v konečném znění [cit. 26/9/2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2006:0689:FIN:CS:PDF>

Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Ochrana soukromí v propojeném světě Evropský rámec pro ochranu údajů pro 21. století [online]. Brussels: European Commission 25.1.2012, KOM/2012/09 v konečném znění [cit. 19.6.2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX:52012DC0009>

Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Provádění lisabonského programu Společenství: Strategie pro zjednodušení právního prostředí [online]. Brusel: Komise Evropských společenství, 25.10.2005. KOM(2005) 535 v konečném znění [cit. 3/9/2019]. Dostupné

z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:52005DC0535&from=cs>

Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Účelnost právních předpisů EU [online]. Brusel: Evropská komise, 12.12.2012. KOM(212) 764 v konečném znění [cit. 26/9/2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/ALL/?uri=CELEX:52012DC0746>

Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Unie, která si klade vyšší cíle [online]. Brusel: Evropská komise, 29.1.2020. KOM(2020) 37 v konečném znění [cit. 11/7/2020]. Dostupné z: <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/7ae642ea-4340-11ea-b81b-01aa75ed71a1/language-cs/format-PDF/source-116783707>

Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Zlepšování právní úpravy – hodnocení a potvrzení závazků [online]. Brusel: Evropská komise, 19.4.2019. KOM(2019) 178 v konečném znění [cit. 26/9/2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX:52019DC0178>

Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Zlepšování právní úpravy k dosažení lepších výsledků – agenda EU [online]. Brusel: Evropská komise, 19.5.2015. KOM(2015) 215 v konečném znění [cit. 26/9/2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A52015DC0215>

Smlouva o fungování Evropské unie [online]. In: *Úřední věstník Evropské unie*, 26.10.2012, roč. 2012, C 326/49 [cit. 26/6/2020]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:12012E/TXT&from=EN>

Stockholm European Council 23 and 24 March 2001 Presidency conclusions [online]. European Parliament: ©2020 [cit. 18/8/2020]. Dostupné z: https://www.consilium.europa.eu/ueDocs/cms_Data/docs/pressData/en/ec/00100-r1.%20ann-r1.en1.html

Stockholmský program – otevřená a bezpečná Evropa, která slouží svým občanům a chrání je [online]. Brussels: Council of the European Union, 2.12.2009, C 115/1 [cit. 11/5/2019]. Dostupné z: <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/feda3799-4900-4f31-8218-fd9589cd073f/language-cs>

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 25. listopadu 2009 o sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě o prostoru svobody, bezpečnosti a práva ve službách občanům – Stockholmský program [online]. Brussels: European Parliament, 25.11.2009, CE 285/12 [cit. 11/5/2019]. Dostupné z: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/?uri=CELEX%3A52009IP0090%2801%29>

The data protection reform – one year on [online]. Brussels: European Commission 28.1.2013, MEMO/2013/39 final [cit. 19.6.2019]. Dostupné z: https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/MEMO_13_39

Two years of the GDPR: Questions and answers [online]. Brussels: European Commission, 24.6.2020 [cit. 29.6.2020]. Dostupné z https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/qanda_20_1166

5.3 Seznam použitých pramenů práva

5.3.1 Prameny práva České republiky

Zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění

Zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, v platném znění

Zákon č. 37/1995 Sb., o neperiodických publikacích, v platném znění

Zákon č. 89/1995 Sb., o státní statistické službě, v platném znění

Zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky, v platném znění

Zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění

Zákon č. 46/2000 Sb., o právech a povinnostech při vydávání periodického tisku a o změně některých dalších zákonů (tiskový zákon), v platném znění

Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů

Zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů, v platném znění

Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, v platném znění

Zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů, v platném znění

Zákon č. 480/2004 Sb., o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti), v platném znění

Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, v platném znění

Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, v platném

Zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, v platném znění

Zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), v platném znění

Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění

Zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, v platném znění

Zákon č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, v platném znění

5.3.2 Prameny práva a další právní dokumenty Evropské unie

Interinstitutional agreement of 22 December 1998 on common guidelines for the quality of Community legislation ze dne 22. prosince 1998. In: *Úřední věstník Evropských společenství* 17.3.1999, roč. 1999, C 73/1

Narizení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů, Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s.1-11

Nariadení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 ze dne 22. září 2003 o geneticky modifikovaných potravinách a krmivech, Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 1-23

Nariadení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 ze dne 22. září 2003 o doplňkových látkách používaných ve výživě zvířat, Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 29-43

Nariadení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 ze dne 29. září 2003 o přizpůsobení ustanovení týkajících se výborů, které jsou nápomocny Komisi při výkonu jejích prováděcích pravomocí, stanovených v právních aktech Rady přijatých postupem podle článku 251 Smlouvy o ES, ustanovením rozhodnutí 1999/468/ES, Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1-53

Nariadení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2003/2003 ze dne 13. října 2003 o hnojivech, Úř. věst. L 304, 21.11.2003, s. 1-194

Nariadení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 ze dne 11. února 2004 o prekursorech drog, Úř. věst. L 47, 18.2.2004, s. 1-10

Nariadení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 552/2004 ze dne 10. března 2004 o interoperabilitě evropské sítě řízení letového provozu (nariadení o interoperabilitě), Úř. věst. L 96, 31.3.2004, s. 1-17

Nariadení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 648/2004 ze dne 31. března 2004 o detergitech, Úř. věst. L 104, 8.4.2004, s. 1-35

Nariadení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 850/2004 ze dne 29. dubna 2004 o perzistentních organických znečišťujících látkách a o změně směrnice 79/117/EHS, Úř. věst. L 229, 29.6.2004, s. 1-30

Nariadení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin, Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 1-54

Nariadení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících

se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat, Úř. věst. L 165, 30.4.2004, s. 1-141

Nariadení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 183/2005 ze dne 12. ledna 2005, kterým se stanoví požadavky na hygienu krmiv, Úř. věst. L 35, 8.2.2005, s. 1-22

Nariadení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005 ze dne 23. února 2005 o maximálních limitech reziduí pesticidů v potravinách a krmivech rostlinného a živočišného původu a na jejich povrchu a o změně směrnice Rady 91/414/EHS, Úř. věst. L 70, 16.3.2005, s. 1-16

Nariadení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 ze dne 18. ledna 2006, kterým se zřizuje evropský registr úniků a přenosů znečišťujících látek a kterým se mění směrnice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES, Úř. věst. L 33, 4.2.2006, s. 1-17

Nariadení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES, Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1-145

Nariadení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla, Úř. věst. L 171, 29.6.2007, s. 1-16

Nariadení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006, Úř. věst. L 353, 31.12.2008, s. 1-1355

Nariadení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských přídatných látkách, Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 16-33

Nariadení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1137/2008 ze dne 22. října 2008 o přizpůsobení některých aktů přijatých postupem podle článku 251 Smlouvy

regulativnímu postupu s kontrolou podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES – Přizpůsobení regulativnímu postupu s kontrolou – Část první, Úř. věst. L 311, 21.11.2008, s. 1-54

Nářízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1165/2008 ze dne 19. listopadu 2008 o statistice chovu hospodářských zvířat a produkce masa a o zrušení směrnic Rady 93/23/EHS, 93/24/EHS a 93/25/EHS, Úř. věst. L 321, 1.12.2008. s. 1-13

Nářízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1332/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských enzymech a o změně směrnice Rady 83/417/EHS, nařízení Rady (ES) č. 1493/1999, směrnice 2000/13/ES, směrnice Rady 2001/112/ES a nařízení (ES) č. 258/97, Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 1-9

Nářízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1334/2008 ze dne 16. prosince 2008 o látkách určených k aromatizaci a některých složkách potravin vyznačujících se aromatem pro použití v potravinách nebo na jejich povrchu a o změně nařízení Rady (EHS) č. 1601/91, nařízení (ES) č. 2232/96 a č. 110/2008 a směrnice 2000/13/ES, Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 1-17

Nářízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1338/2008 ze dne 16. prosince 2008 o statistice Společenství v oblasti veřejného zdraví a bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 70-81

Nářízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 219/2009 ze dne 11. března 2009 o přizpůsobení některých aktů přijatých postupem podle článku 251 Smlouvy regulativnímu postupu s kontrolou podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES – Přizpůsobení regulativnímu postupu s kontrolou – Část druhá, Úř. věst. L 87, 31.3.2009, s. 109-154

Nářízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 595/2009 ze dne 18. června 2009 o schvalování typu motorových vozidel a motorů z hlediska emisí z těžkých nákladních vozidel (Euro VI) a o přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidel, o změně nařízení (ES) č. 715/2007 a směrnice 2007/46/ES a o zrušení směrnic 80/1269/EHS, 2005/55/ES a 2005/78/ES, Úř. věst. L 188, 18.7.2009, s. 1-13

Nářízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 661/2009 ze dne 13. července 2009 o požadavcích pro schvalování typu motorových vozidel, jejich přípojných vozidel

a systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla z hlediska obecné bezpečnosti, Úř. věst. L 200, 31.7.2009, s. 1-24

Nářízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009 ze dne 13. července 2009 o uvádění na trh a používání krmiv, o změně nařízení (ES) č. 1831/2003 a o zrušení směrnice Rady 79/373/EHS, směrnice Komise 80/511/EHS, směrnic Rady 82/471/EHS, 83/228/EHS, 93/74/EHS, 93/113/ES a 96/25/ES a rozhodnutí Komise 2004/217/ES, Úř. věst. L 229, 1.9.2009, s. 1-28

Nářízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 ze dne 21. října 2009, kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě a zrušuje směrnice Rady 96/26/ES, Úř. věst. L 300, 14.11.2009, s. 51-71

Nářízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS, Úř. věst. L 309, 24.11.2009, s. 1-50

Nářízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1223/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o kosmetických přípravcích, Úř. věst. L 342, 22.12.2009, s. 59-209

Nářízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 996/2010 ze dne 20. října 2010 o šetření a prevenci nehod a incidentů v civilním letectví a o zrušení směrnice 94/56/ES, Úř. věst. L 295, 12.11.2010, s. 35-50

Nářízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 ze dne 9. března 2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterými se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS, Úř. věst. L 88, 4.4.2011, s. 5-43

Nářízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1007/2011 ze dne 27. září 2011 o názvech textilních vláken a souvisejícím označování materiálového složení textilních výrobků a o zrušení směrnice Rady 73/44/EHS a směrnic Evropského parlamentu a Rady 96/73/ES a 2008/121/ES, Úř. věst. L 272, 18.10.2011, s. 1-64

Nářízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského

parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnice Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004, Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18-63

Narřízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 ze dne 25. října 2012 o evropské normalizaci, změně směrnic Rady 89/686/EHS a 93/15/EHS a směrnic Evropského parlamentu a Rady 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES a 2009/105/ES, a kterým se ruší rozhodnutí Rady 87/95/EHS a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1673/2006/ES, Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 12-33

Narřízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 167/2013 ze dne 5. února 2013 o schvalování zemědělských a lesnických vozidel a dozoru nad trhem s těmito vozidly, Úř. věst. L 60, 2.3.2013, s. 1-51

Narřízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 609/2013 ze dne 12. června 2013 o potravinách určených pro kojence a malé děti, potravinách pro zvláštní účely a náhradě celodenní stravy pro regulaci hmotnosti a o zrušení směrnice Rady 92/52/EHS, směrnice Komise 96/8/ES, 1999/21/ES, 2006/125/ES a 2006/141/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/39/ES a nařízení Komise (ES) č. 41/2009 a (ES) č. 953/2009, Úř. věst. L 181, 29.6.2013, s. 35-56

Narřízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1350/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se mění některé legislativní akty v oblasti zemědělské statistiky a statistiky rybolovu, Úř. věst. L 351, 21.12.2013, s. 1-14

Narřízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 540/2014 ze dne 16. dubna 2014 o hladině akustického tlaku motorových vozidel a náhradních systémů tlumení hluku a o změně směrnice 2007/46/ES a o zrušení směrnice 70/157/EHS, Úř. věst. L 158, 27.5.2014, s. 1-65

Narřízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského

parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES, Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 1-61

Nariadení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 598/2014 ze dne 16. dubna 2014 o pravidlech a postupech pro zavedení provozních omezení ke snížení hluku na letištích Unie v rámci vyváženého přístupu, kterým se zrušuje směrnice 2002/30/ES, Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 65-78

Nariadení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1935/2004 ze dne 27. října 2004 o materiálech a předmětech určených pro styk s potravinami a o zrušení směrnice 80/590/EHS a 89/109/EHS, Úř. věst. L 338, 13.11.2004, s. 4-17

Nariadení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2284 ze dne 25. listopadu 2015 o zrušení směrnice Rady 76/621/EHS, kterou se stanoví nejvyšší množství kyseliny erukové v olejích a tucích, a nariadení Rady (ES) č. 320/2006, kterým se zavádí dočasný režim restrukturalizace cukrovarnického průmyslu, Úř. věst. L 327, 11.12.2015, s. 1-2

Nariadení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nariadení o ochraně osobních údajů), Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1-88

Nariadení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 ze dne 9. března 2016 o nálezích zvířat a o změně a zrušení některých aktů v oblasti zdraví zvířat („právní rámec pro zdraví zvířat“), Úř. věst. L 84, 31.3.2016, s. 1-208

Nariadení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2031 ze dne 26. října 2016 o ochranných opatřeních proti škodlivým organismům rostlin, o změně nariadení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 228/2013, (EU) č. 652/2014 a (EU) č. 1143/2014 a o zrušení směrnic Rady 69/464/EHS, 74/647/EHS, 93/85/EHS, 98/57/ES, 2000/29/ES, 2006/91/ES a 2007/33/ES, Úř. věst. L 317, 23.11.2016, s. 4-104

Nariadení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 ze dne 15. března 2017 o úředních kontrolách a jiných úředních činnostech prováděných s cílem zajistit uplatňování potravinového a krmivového práva a pravidel týkajících se zdraví zvířat

a dobrých životních podmínek zvířat, zdraví rostlin a přípravků na ochranu rostlin, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, (ES) č. 396/2005, (ES) č. 1069/2009, (ES) č. 1107/2009, (EU) č. 1151/2012, (EU) č. 652/2014, (EU) 2016/429 a (EU) 2016/2031, nařízení Rady (ES) č. 1/2005 a (ES) č. 1099/2009 a směrnic Rady 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES a 2008/120/ES a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004, směrnic Rady 89/608/EHS, 89/662/EHS, 90/425/EHS, 91/496/EHS, 96/23/ES, 96/93/ES a 97/78/ES a rozhodnutí Rady 92/438/EHS (nařízení o úředních kontrolách), Úř. věst. L 95, 7.4.2017, s. 1-142

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/746 ze dne 5. dubna 2017 o diagnostických zdravotnických prostředcích in vitro a o zrušení směrnice 98/79/ES a rozhodnutí Komise 2010/227/EU, Úř. věst. L 117, 5.5.2017, s. 176-332

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1129 ze dne 14. června 2017 o prospektu, který má být uveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování na regulovaném trhu, a o zrušení směrnice 2003/71/ES, Úř. věst. L 168, 30.6.2017, s. 12-82

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1369 ze dne 4. července 2017, kterým se stanoví rámec pro označování energetickými štítky a zrušuje směrnice 2010/30/EU, Úř. věst. L 198, 28.7.2017, s. 1-23

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2391 ze dne 12. prosince 2017, kterým se mění nařízení (ES) č. 1059/2003, pokud jde o územní typologie, Úř. věst. L 350, 29.12.2017, s. 1-6

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 ze dne 12. prosince 2017, kterým se stanoví obecný rámec pro sekuritizaci a vytváří se zvláštní rámec pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizaci a kterým se mění směrnice 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 648/2012, Úř. věst. L 347, 28.12.2017, s. 35-80

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2392 ze dne 13. prosince 2017, kterým se mění směrnice 2003/87/ES, aby nadále platila stávající omezení rozsahu

činností v oblasti letectví a aby se připravilo provádění celosvětového tržního opatření od roku 2021, Úř. věst. L 350, 29.12.2017, s. 7-14

Nariadení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/4 ze dne 11. prosince 2018 o výrobě, uvádění na trh a používání modifikovaných krmiv, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 183/2005 a o zrušení směrnice Rady 90/167/EHS, Úř. věst. L 4, 7.1.2019, s. 1-23

Nariadení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/6 ze dne 11. prosince 2018 o veterinárních léčivých přípravcích a o zrušení směrnice 2001/82/ES, Úř. věst. L 4, 7.1.2019, s. 43-167

Nariadení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/941 ze dne 5. června 2019 o rizikové připravenosti v odvětví elektroenergetiky a o zrušení směrnice 2005/89/ES, Úř. věst. L 158, 14.6.2019, s. 1-21

Nariadení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1020 ze dne 20. června 2019 o dozoru nad trhem a souladu výrobků s předpisy a o změně směrnice 2004/42/ES a nařízení (ES) č. 765/2008 a (EU) č. 305/2011, Úř. věst. L 225, 14.7.2020, s. 15-16

Nariadení Komise (ES) č. 3199/93 ze dne 4. prosince 1990, kterým se v důsledku sjednocení Německa mění některé směrnice, rozhodnutí a nařízení v oblasti silniční, železniční a vnitrozemské vodní dopravy, Úř. věst. L 288, 23.11.1993, s.12

Nariadení Komise (ES) č. 535/2002 ze dne 21. března 2002, kterým se mění příloha C směrnice Rady 64/432/EHS a rozhodnutí 2000/330/ES, Úř. věst. L 80, 23.3.2002, s. 22-28

Nariadení Komise (ES) č. 1226/2002 ze dne 8. července 2002, kterým se mění příloha B směrnice Rady 64/432/EHS, Úř. věst. L 179, 9.7.2002, s. 1-6

Nariadení Komise (ES) č. 1282/2002, kterým se mění přílohy směrnice Rady 92/65/EHS, Úř. věst. L 273, 11.10.2002, s. 21-21

Nariadení Komise (ES) č. 1802/2002 ze dne 10. října 2002, kterým se opravuje nařízení Komise (ES) č. 1282/2002, kterým se mění přílohy směrnice Rady 92/65/EHS

o veterinárních předpisech pro obchod se zvířaty, spermatem, vajíčky a embryi uvnitř Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní veterinární předpisy Společenství uvedené v příloze A oddíle I směrnice 90/425/EHS, Úř. věst. L 274, 11.10.2002, s. 21-21

Nariadení Komise (ES) č. 1398/2003 ze dne 5. srpna 2003, kterým se pozměňuje příloha A směrnice Rady 92/65/EHS tak, aby zahrnovala malého úlového brouka (*Aethina tumida*), roztoče *Tropilaelaps* (*Tropilaelaps* spp.), virus eboly a neštovice opic, Úř. věst. L 198, 6.8.2003, s. 3-6

Nariadení Komise (ES) č. 445/2004 ze dne 10. března 2004, kterým se mění příloha I směrnice Rady 92/118/EHS, pokud jde o živočišná střeva, vepřové sádlo a tavené tuky a králičí maso a maso farmové zvěře, Úř. věst. L 72, 11.3.2004, s. 60-61

Nariadení Komise (ES) č. 1289/2004 ze dne 14. července 2004 o povolení na dobu deseti let doplňkové látky Deccox®, která patří do skupiny kokcidostatik a dalších léčebných látek, v krmivech, Úř. věst. L 243, 15.7.2004, s. 15-17

Nariadení Komise (ES) č. 1356/2004 ze dne 26. července 2004, týkající se povolení na deset let pro doplňkovou látku Elancoban v krmivech, patřící ke skupině kokcidostatik a jiných léčebných látek, Úř. věst. L 251, 27.7.2004, s. 6-8

Nariadení Komise (ES) č. 1455/2004 ze dne 16. srpna 2004 o povolení přídatné látky «Avatec 15 %», která patří do skupiny kokcidostatik a jiných lékařských látek v krmivech na dobu deseti let, Úř. věst. L 269, 17.8.2004, s. 1-3

Nariadení Komise (ES) č. 1464/2004 ze dne 17. srpna 2004 o povolení přídatné látky «Monteban» v krmivech, která patří do skupiny kokcidostatik a jiných lékařských látek, na dobu deseti let, Úř. věst. L 270, 18.8.2004, s. 1-3

Nariadení Komise (ES) č. 1800/2004 ze dne 15. října 2004 o povolení na dobu deseti let doplňkové látky „Cycostat 66G“, která patří do skupiny kokcidostatik a dalších léčebných látek, v krmivech, Úř. věst. L 317, 16.10.2004, s. 37-39

Nařízení Komise (ES) č. 37/2005 ze dne 12. ledna 2005 o sledování teplot v přepravních prostředcích, úložných a skladovacích prostorech pro hluboce zmrazené potraviny určené k lidské spotřebě, Úř. věst. L 10, 13.1.2005, s. 18-19

Nařízení Komise (ES) č. 1609/2006 ze dne 27. října 2006, kterým se na období dvou let povoluje uvedení na trh počáteční kojenecké výživy na bázi hydrolyzátů syrovátkových bílkovin získaných z bílkovin kravského mléka, Úř. věst. L 299, 28.10.2006, s. 1-2

Nařízení Komise (ES) č. 1304/2007 ze dne 7. listopadu 2007, kterým se mění směrnice Rady 95/64/ES, nařízení Rady (ES) č. 1172/98 a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 91/2003 a (ES) č. 1365/2006, pokud jde o stanovení NST 2007 jakožto jediné klasifikace pro přepravované zboží/věci v některých druzích dopravy, Úř. věst. L 290, 8.11.2007, s. 1-3

Nařízení Komise (ES) č. 152/2009 ze dne 27. ledna 2009, kterým se stanoví metody odběru vzorků a laboratorního zkoušení pro úřední kontrolu krmiv, Úř. věst. L 54, 26.2.2009, s. 1-130

Nařízení Komise (EU) č. 1357/2014 ze dne 18. prosince 2014, kterým se nahrazuje příloha III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES o odpadech a o zrušení některých směrnic, Úř. věst. L 365, 19.12.2014, s. 89-96

Nařízení Komise (EU) 2015/705 ze dne 30. dubna 2015, kterým se stanoví metody odběru vzorků a pracovní charakteristiky metod analýzy pro úřední kontrolu obsahu kyseliny erukové v potravinách a kterým se zrušuje směrnice Komise 80/891/EHS, Úř. věst. L 113, 1.5.2015, 1-2

Nařízení Komise (EU) 2017/2229 ze dne 4. prosince 2017, kterým se mění příloha I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/32/ES, pokud jde o maximální obsahy olova, rtuti, melaminu a dekochinátu, Úř. věst. L 319, 5.12.2017, s. 6-9

Nařízení Komise (EU) 2017/2367 ze dne 18. prosince 2017, kterým se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/81/ES ohledně prahových hodnot používaných při postupech zadávání veřejných zakázek, Úř. věst. L 337, 19.12.2017, s. 22-23

Nařízení Komise (EU) 2017/2400 ze dne 12. prosince 2017, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 595/2009, pokud jde o stanovení emisí CO₂ a spotřeby paliva u těžkých nákladních vozidel, a o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES a nařízení Komise (EU) č. 582/2011, Úř. věst. L 349, 29.12.2017, s. 1-247

Nařízení Komise (EU) 2018/1832 ze dne 5. listopadu 2018, kterým se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES, nařízení Komise (ES) č. 692/2008 a nařízení Komise (EU) 2017/1151 za účelem zlepšení zkoušek a postupů schválení typu z hlediska emisí pro lehká osobní vozidla a užitková vozidla, včetně zkoušek a postupů týkajících se shodnosti v provozu a emisí v reálném provozu, a za účelem zavedení zařízení pro monitorování spotřeby paliva a elektrické energie, Úř. věst. L 301, 27.11.2018, s. 1-314

Nařízení Komise (EU) 2020/354 ze dne 4. března 2020, kterým se stanoví seznam určených užití krmiv určených ke zvláštním účelům výživy a zrušuje směrnice 2008/38/ES, Úř. věst. L 67, 5.3.2020, s. 1-26

Nařízení Rady (EHS) č. 3805/87 ze dne 15. prosince 1987, kterým se mění zkratka pro Řecko v právních předpisech z oblasti zemědělství, Úř. věst. L 357, 19.12.1987, s. 1-2

Nařízení Rady (EHS) č. 3572/90 ze dne 4. prosince 1990, kterým se v důsledku sjednocení Německa mění některé směrnice, rozhodnutí a nařízení v oblasti silniční, železniční a vnitrozemské vodní dopravy, Úř. věst. L 353, 17.12.1990, s. 12-15

Nařízení Rady (ES) č. 1165/98 ze dne 19. května 1998 o konjunkturálních statistikách, Úř. věst. L 162, 5.6.1998, s. 1

Nařízení Rady (ES) č. 1756/2002 ze dne 23. září 2002, kterým se mění směrnice 70/524/EHS o doplňkových látkách v krmivech s ohledem na odnětí povolení doplňkové látky, a kterým se mění nařízení Komise (ES) č. 2430/1999, Úř. věst. L 265, 3.10.2002, s. 1-2

Nařízení Rady (ES) č. 21/2004 ze dne 17. prosince 2003 o stanovení systému identifikace a evidence ovcí a koz a o změně nařízení (ES) č. 1782/2003 a směrnic 92/102/EHS a 64/432/EHS, Úř. věst. L 5, 9.1.2004, 1-10

Nařízení Rady (ES) č. 1/2005 ze dne 22. prosince 2004 o ochraně zvířat během přepravy a souvisejících činností a o změně směrnic 64/432/EHS a 93/119/ES a nařízení (ES) č. 1255/97, Úř. věst. L 3, 5.1.2005, s. 1-44

Nařízení Rady (ES) č. 1099/2009 ze dne 24. září 2009 o ochraně zvířat při usmrcování, Úř. věst. L 303, 18.11.2009, s. 1-30

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví jednotné povolovací řízení pro potravinářské přídatné látky, potravinářské enzymy a látky určené k aromatizaci potravin. Brusel 28.7.2006, KOM(2006) 423 v konečném znění

Návrh nařízení Evropského Parlamentu a Rady o látkách určených k aromatizaci a některých složkách potravin vyznačujících se aromatem pro použití v potravinách nebo na jejich povrchu a o změně nařízení Rady (EHS) č. 1576/89, nařízení Rady (EHS) č. 1601/91, nařízení (ES) č. 2232/96 a směrnice 2000/13/ES. Brusel 28.7.2006, KOM(2006) 427 v konečném znění

Návrh nařízení Evropského Parlamentu a Rady o potravinářských enzymech a o změně směrnice Rady 83/417/EHS, nařízení Rady (ES) č. 1493/1999, směrnice 2000/13/ES a směrnice Rady 2001/112/ES. Brusel 28.7.2006, KOM(2006) 425 v konečném znění

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o statistice v oblasti masa a chovu hospodářských zvířat, Brusel 22.3.2007, KOM(2007) 129 v konečném znění

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání provozovatele silniční dopravy, Brusel 23.5.2007, KOM(2007) 263 v konečném znění

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, Brusel 30.1.2008, KOM(2008) 40 v konečném znění

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh. Brusel 23.5.2008, KOM(2008) 311 v konečném znění

Návrh nařízení Evropského Parlamentu a Rady o požadavcích pro schvalování typu motorových vozidel ohledně obecné bezpečnosti. Brusel 23.5.2008, KOM(2008) 316 v konečném znění

Návrh nařízení Rady o ochraně zvířat při usmrcování, Brusel 18.9.2008, KOM(2008) 553 v konečném znění

Návrh nařízení Evropského Parlamentu a Rady .../.../ES ze dne [...] o názvech textilií a souvisejícím označování textilních výrobků etiketami. Brusel 30.1.2009, KOM(2009) 31 v konečném znění

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady (eu) č. .../... o schvalování zemědělských a lesnických vozidel, Brusel 23.7.2010, KOM(2010) 395 v konečném znění

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o evropské normalizaci a změně směrnic Rady 89/686/EHS a 93/15/EHS a směrnic Evropského parlamentu a Rady 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/105/ES a 2009/23/ES. Brusel 1.6.2011, KOM/2011/315/v konečném znění

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o potravinách určených pro kojence a malé děti a o potravinách pro zvláštní léčebné účely. Brusel 20.6.2011, KOM/2011/353/v konečném znění

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnice Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o potravinách určených pro kojence a malé děti a o potravinách pro zvláštní léčebné účely. Brusel 20.6.2011, KOM/2011/353/v konečném znění

Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o úředních kontrolách a jiných úředních činnostech prováděných s cílem zajistit uplatňování právních předpisů týkajících se krmiv

a potravin a pravidel/ týkajících se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat, zdraví rostlin, rozmnožovacího materiálu rostlin a přípravků na ochranu rostlin a o změně nařízení (ES) č. 999/2001, 1829/2003, 1831/2003, 1/2005, 396/2005, 834/2007, 1099/2009, 1069/2009, 1107/2009, nařízení 1151/2012, [...] /2013 a směrnic 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES, 2008/120/ES a 2009/128/ES (nařízení o úředních kontrolách), Brusel 6.5.2013, COM(2013) 265 final

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/24/ES ze dne 15. března 2006 o uchovávání údajů vytvářených nebo zpracovávaných v souvislosti s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo veřejných komunikačních sítí

5.3.3 Mezinárodněprávní dokumenty

Rada Evropy. *Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod* ze dne 4.11.1950

Rada Evropy. *Úmluva o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních dat* (ETS 108) ze dne 28.1.1981

Usnesení č. DE01/48 ze dne 10.12.1948, Všeobecná deklarace lidských práv. In: *Vybrané Deklarace Valného shromáždění OSN 10.12.1948*, č. 1/1948

5.4 Seznam použité judikatury

Nález Ústavního soudu České republiky sp. zn. I. ÚS 198/95 ze dne 28. března 1996

Nález Ústavního soudu České republiky sp. zn. Pl. ÚS 24/04 ze dne 28. června 2005

Rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 6 As 65/2012 ze dne 10. května 2013

Rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 As 55/2012-62 ze dne 22. října 2014

Rozsudek Soudního dvora ze dne 10. dubna 1984 ve věci C-14/83 Von Colson and Kamann proti Land Nordrhein-Westfalen, ECLI:EU:C:1984:153

Rozsudek Soudního dvora ze dne 28. března 1985 ve věci C-272/83 Komise Evropských společenství proti Italské republice, ECLI:EU:C:1985:147

Rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 20. května 2003 ve spojených věcech C-465/00, C-138/01 a C-139/01 Österreichischer Rundfunk a další a Christa Neukomm a Joseph Lauermann proti Österreichischer Rundfunk, ECLI:EU:2003:294

Rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 11. září 2012 ve věci C-43/10 Nomarchiaki Aftodioikisi Aitoloakarnanias a další proti Ypourgos Perivallontos, Chorotaxias kai Dimosion ergon a další, ECLI:EU:C:2012:560

Rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 4. května 2017 ve věci C-13/16 Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde proti Rīgas pašvaldības SIA „Rīgas satiksme“, ECLI:EU:C:2017:336

Usnesení Ústavního soudu České republiky sp. zn. I. ÚS 517/10 ze dne 15. listopadu 2010

6. Seznam příloh

6.1 Příloha č. 1 – Seznam nařízení, které nahradily nebo změnilly směrnice dle jednotlivých let od roku 1987²²¹

Rok 1987
Nařízení Rady (EHS) č. 3805/87 ze dne 15. prosince 1987, kterým se mění zkratka pro Řecko v právních předpisech z oblasti zemědělství
Rok 1990
Nařízení Rady (EHS) č. 3572/90 ze dne 4. prosince 1990, kterým se v důsledku sjednocení Německa mění některé směrnice, rozhodnutí a nařízení v oblasti silniční, železniční a vnitrozemské vodní dopravy
Rok 1993
Nařízení Komise (ES) č. 3199/93 ze dne 22. listopadu 1993 o vzájemném uznávání postupů úplné denaturace lihu pro účely osvobození od spotřební daně
Rok 1998
Nařízení Rady (ES) č. 1165/98 ze dne 19. května 1998 o konjunkturálních statistikách
Rok 2002
Nařízení Komise (ES) č. 535/2002 ze dne 21. března 2002, kterým se mění příloha C směrnice Rady 64/432/EHS a rozhodnutí 2000/330/ES
Nařízení Komise (ES) č. 1226/2002 ze dne 8. července 2002, kterým se mění příloha B směrnice Rady 64/432/EHS
Nařízení Komise (ES) č. 1802/2002 ze dne 10. října 2002, kterým se opravuje nařízení Komise (ES) č. 1282/2002, kterým se mění přílohy směrnice Rady 92/65/EHS o veterinárních předpisech pro obchod se zvířaty, spermatem, vajíčky a embryi uvnitř Společenství a jejich dovoz do Společenství, pokud se na ně nevztahují zvláštní veterinární předpisy Společenství uvedené v příloze A oddíle I směrnice 90/425/EHS
Nařízení Rady (ES) č. 1756/2002 ze dne 23. září 2002, kterým se mění směrnice 70/524/EHS o doplňkových látkách v krmivech s ohledem na odnětí povolení doplňkové látky a kterým se mění nařízení Komise (ES) č. 2430/1999

²²¹ V jednotlivých tabulkách jsou světle zelenou barvou zvýrazněna nařízení, v důsledku jejichž přijetí došlo ke zrušení jedné nebo více směrnic. Tato nařízení byla blíže analyzována v diplomové práci. Zbýlá nařízení bez zvýraznění pouze měnila již přijaté směrnice, a to v různém rozsahu.

Rok 2003
Nařízení Komise (ES) č. 1398/2003 ze dne 5. srpna 2003, kterým se pozměňuje příloha A směrnice Rady 92/65/EHS tak, aby zahrnovala malého úlového brouka (<i>Aethina tumida</i>), roztoče <i>Tropilaelaps</i> (<i>Tropilaelaps</i> spp.), virus eboly a neštovice opic
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 ze dne 22. září 2003 o geneticky modifikovaných potravinách a krmivech
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 ze dne 22. září 2003 o doplňkových látkách používaných ve výživě zvířat
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 ze dne 29. září 2003 o přizpůsobení ustanovení týkajících se výborů, které jsou nápomocny Komisi při výkonu jejích prováděcích pravomocí, stanovených v právních aktech Rady přijatých postupem podle článku 251 Smlouvy o ES, ustanovením rozhodnutí 1999/468/ES
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2003/2003 ze dne 13. října 2003 o hnojivech

Rok 2004
Nařízení Rady (ES) č. 21/2004 ze dne 17. prosince 2003 o stanovení systému identifikace a evidence ovcí a koz a o změně nařízení (ES) č. 1782/2003 a směrnice 92/102/EHS a 64/432/EHS
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 ze dne 11. února 2004 o prekursorech drog
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 552/2004 ze dne 10. března 2004 o interoperabilitě evropské sítě řízení letového provozu (nařízení o interoperabilitě)
Nařízení Komise (ES) č. 445/2004 ze dne 10. března 2004, kterým se mění příloha I směrnice Rady 92/118/EHS, pokud jde o živočišná střeva, vepřové sádlo a tavené tuky a králíčí maso a maso farmové zvěře
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 648/2004 ze dne 31. března 2004 o detergentech
Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 850/2004 ze dne 29. dubna 2004 o perzistentních organických znečišťujících látkách a o změně směrnice 79/117/EHS
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin
Nařízení Komise (ES) č. 1289/2004 ze dne 14. července 2004 o povolení na dobu deseti let doplňkové látky DeccoX®, která patří do skupiny kokcidostatik a dalších léčebných látek, v krmivech
Nařízení Komise (ES) č. 1356/2004 ze dne 26. července 2004, týkající se povolení na deset let pro doplňkovou látku Elancoban v krmivech, patřící ke skupině kokcidostatik a jiných léčebných látek

Nařízení Komise (ES) č. 1455/2004 ze dne 16. srpna 2004 o povolení přídatné látky «Avatec 15 %», která patří do skupiny kokcidostatik a jiných lékařských látek v krmivech na dobu deseti let
Nařízení Komise (ES) č. 1464/2004 ze dne 17. srpna 2004 o povolení přídatné látky «Monteban» v krmivech, která patří do skupiny kokcidostatik a jiných lékařských látek, na dobu deseti let
Nařízení Komise (ES) č. 1800/2004 ze dne 15. října 2004 o povolení na dobu deseti let doplňkové látky „Cycostat 66G“, která patří do skupiny kokcidostatik a dalších léčebných látek, v krmivech
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1935/2004 ze dne 27. října 2004 o materiálech a předmětech určených pro styk s potravinami a o zrušení směrnic 80/590/EHS a 89/109/EHS

Rok 2005
Nařízení Rady (ES) č. 1/2005 ze dne 22. prosince 2004 o ochraně zvířat během přepravy a souvisejících činností a o změně směrnic 64/432/EHS a 93/119/ES a nařízení (ES) č. 1255/97
Nařízení Komise (ES) č. 37/2005 ze dne 12. ledna 2005 o sledování teplot v přepravních prostředcích, úložných a skladovacích prostorech pro hluboce zmrazené potraviny určené k lidské spotřebě
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 183/2005 ze dne 12. ledna 2005, kterým se stanoví požadavky na hygienu krmiv
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005 ze dne 23. února 2005 o maximálních limitech reziduí pesticidů v potravinách a krmivech rostlinného a živočišného původu a na jejich povrchu a o změně směrnice Rady 91/414/EHS

Rok 2006
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 ze dne 18. ledna 2006, kterým se zřizuje evropský registr úniků a přenosů znečišťujících látek a kterým se mění směrnice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES
Nařízení Komise (ES) č. 1609/2006 ze dne 27. října 2006, kterým se na období dvou let povoluje uvedení na trh počáteční kojenecké výživy na bázi hydrolyzátů syrovátkových bílkovin získaných z bílkovin kravského mléka
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES

Rok 2007

Nariadení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla

Nariadení Komise (ES) č. 1304/2007 ze dne 7. listopadu 2007, kterým se mění směrnice Rady 95/64/ES, nariadení Rady (ES) č. 1172/98 a nariadení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 91/2003 a (ES) č. 1365/2006, pokud jde o stanovení NST 2007 jakožto jediné klasifikace pro přepravované zboží/věci v některých druzích dopravy

Rok 2008

Nariadení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1137/2008 ze dne 22. října 2008 o přizpůsobení některých aktů přijatých postupem podle článku 251 Smlouvy regulativnímu postupu s kontrolou podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES – Přizpůsobení regulativnímu postupu s kontrolou – Část první

Nariadení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1165/2008 ze dne 19. listopadu 2008 o statistice chovu hospodářských zvířat a produkce masa a o zrušení směrnic Rady 93/23/EHS, 93/24/EHS a 93/25/EHS

Nariadení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských přídatných látkách

Nariadení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nariadení (ES) č. 1907/2006

Nariadení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1332/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských enzymech a o změně směrnice Rady 83/417/EHS, nariadení Rady (ES) č. 1493/1999, směrnice 2000/13/ES, směrnice Rady 2001/112/ES a nariadení (ES) č. 258/97

Nariadení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1334/2008 ze dne 16. prosince 2008 o látkách určených k aromatizaci a některých složkách potravin vyznačujících se aromatem pro použití v potravinách nebo na jejich povrchu a o změně nariadení Rady (EHS) č. 1601/91, nariadení (ES) č. 2232/96 a č. 110/2008 a směrnice 2000/13/ES

Rok 2009

Nariadení Komise (ES) č. 152/2009 ze dne 27. ledna 2009, kterým se stanoví metody odběru vzorků a laboratorního zkoušení pro úřední kontrolu krmiv

Nariadení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 219/2009 ze dne 11. března 2009 o přizpůsobení některých aktů přijatých postupem podle článku 251 Smlouvy regulativnímu postupu s kontrolou podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES – Přizpůsobení regulativnímu postupu s kontrolou – Část druhá

Nariadení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 595/2009 ze dne 18. června 2009 o schvalování typu motorových vozidel a motorů z hlediska emisí z těžkých nákladních vozidel (Euro VI) a o přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidel, o změně

nařízení (ES) č. 715/2007 a směrnice 2007/46/ES a o zrušení směrnic 80/1269/EHS, 2005/55/ES a 2005/78/ES
Nariadení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 661/2009 ze dne 13. července 2009 o požadavcích pro schvalování typu motorových vozidel, jejich přípojných vozidel a systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla z hlediska obecné bezpečnosti
Nariadení Rady (ES) č. 1099/2009 ze dne 24. září 2009 o ochraně zvířat při usmrcování
Nariadení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS
Nariadení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 ze dne 21. října 2009, kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě a zrušuje směrnice Rady 96/26/ES
Nariadení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1223/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o kosmetických přípravcích

Rok 2010

Nariadení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 996/2010 ze dne 20. října 2010 o šetření a prevenci nehod a incidentů v civilním letectví a o zrušení směrnice 94/56/ES

Rok 2011

Nariadení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 ze dne 9. března 2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterým se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS

Nariadení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1007/2011 ze dne 27. září 2011 o názvech textilních vláken a souvisejícím označování materiálového složení textilních výrobků a o zrušení směrnice Rady 73/44/EHS a směrnic Evropského parlamentu a Rady 96/73/ES a 2008/121/ES

Nariadení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnic Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004

Rok 2012

Nariadení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 ze dne 25. října 2012 o evropské normalizaci, změně směrnic Rady 89/686/EHS a 93/15/EHS a směrnic Evropského parlamentu a Rady 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES a 2009/105/ES, a kterým se ruší rozhodnutí Rady 87/95/EHS a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1673/2006/ES

Rok 2013

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 167/2013 ze dne 5. února 2013 o schvalování zemědělských a lesnických vozidel a dozoru nad trhem s těmito vozidly

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 609/2013 ze dne 12. června 2013 o potravinách určených pro kojence a malé děti, potravinách pro zvláštní lékařské účely a náhradě celodenní stravy pro regulaci hmotnosti a o zrušení směrnice Rady 92/52/EHS, směrnic Komise 96/8/ES, 1999/21/ES, 2006/125/ES a 2006/141/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/39/ES a nařízení Komise (ES) č. 41/2009 a (ES) č. 953/2009

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1350/2013 ze dne 11. prosince 2013, kterým se mění některé legislativní akty v oblasti zemědělské statistiky a statistiky rybolovu

Rok 2014

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES a směrnic Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 598/2014 ze dne 16. dubna 2014 o pravidlech a postupech pro zavedení provozních omezení ke snížení hluku na letištích Unie v rámci vyváženého přístupu, kterým se zrušuje směrnice 2002/30/ES

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 540/2014 ze dne 16. dubna 2014 o hladině akustického tlaku motorových vozidel a náhradních systémů tlumení hluku a o změně směrnice 2007/46/ES a o zrušení směrnice 70/157/EHS

Nařízení Komise (EU) č. 1357/2014 ze dne 18. prosince 2014, kterým se nahrazuje příloha III směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES o odpadech a o zrušení některých směrnic

Rok 2015

Nařízení Komise (EU) 2015/705 ze dne 30. dubna 2015, kterým se stanoví metody odběru vzorků a pracovní charakteristiky metod analýzy pro úřední kontrolu obsahu kyseliny erukové v potravinách a kterým se zrušuje směrnice Komise 80/891/EHS

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2284 ze dne 25. listopadu 2015 o zrušení směrnice Rady 76/621/EHS, kterou se stanoví nejvyšší množství kyseliny erukové v olejích a tucích, a nařízení Rady (ES) č. 320/2006, kterým se zavádí dočasný režim restrukturalizace cukrovarnického průmyslu

Rok 2016
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/429 ze dne 9. března 2016 o nákazách zvířat a o změně a zrušení některých aktů v oblasti zdraví zvířat („právní rámec pro zdraví zvířat“)
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2031 ze dne 26. října 2016 o ochranných opatřeních proti škodlivým organismům rostlin, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 228/2013, (EU) č. 652/2014 a (EU) č. 1143/2014 a o zrušení směrnic Rady 69/464/EHS, 74/647/EHS, 93/85/EHS, 98/57/ES, 2000/29/ES, 2006/91/ES a 2007/33/ES
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů)

Rok 2017
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 ze dne 15. března 2017 o úředních kontrolách a jiných úředních činnostech prováděných s cílem zajistit uplatňování potravinového a krmivového práva a pravidel týkajících se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat, zdraví rostlin a přípravků na ochranu rostlin, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, (ES) č. 396/2005, (ES) č. 1069/2009, (ES) č. 1107/2009, (EU) č. 1151/2012, (EU) č. 652/2014, (EU) 2016/429 a (EU) 2016/2031, nařízení Rady (ES) č. 1/2005 a (ES) č. 1099/2009 a směrnic Rady 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES a 2008/120/ES a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004, směrnic Rady 89/608/EHS, 89/662/EHS, 90/425/EHS, 91/496/EHS, 96/23/ES, 96/93/ES a 97/78/ES a rozhodnutí Rady 92/438/EHS (nařízení o úředních kontrolách)
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1369 ze dne 4. července 2017, kterým se stanoví rámec pro označování energetickými štítky a zrušuje směrnice 2010/30/EU
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1129 ze dne 14. června 2017 o prospektu, který má být uveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování na regulovaném trhu, a o zrušení směrnice 2003/71/ES
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/746 ze dne 5. dubna 2017 o diagnostických zdravotnických prostředcích in vitro a o zrušení směrnice 98/79/ES a rozhodnutí Komise 2010/227/EU
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2391 ze dne 12. prosince 2017, kterým se mění nařízení (ES) č. 1059/2003, pokud jde o územní typologie
Nařízení Komise (EU) 2017/2400 ze dne 12. prosince 2017, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 595/2009, pokud jde o stanovení emisí CO ₂ a spotřeby paliva u těžkých nákladních vozidel, a o změně směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES a nařízení Komise (EU) č. 582/2011

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2392 ze dne 13. prosince 2017, kterým se mění směrnice 2003/87/ES, aby nadále platila stávající omezení rozsahu činností v oblasti letectví a aby se připravilo provádění celosvětového tržního opatření od roku 2021
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 ze dne 12. prosince 2017, kterým se stanoví obecný rámec pro sekuritizaci a vytváří se zvláštní rámec pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizaci a kterým se mění směrnice 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 648/2012
Nařízení Komise (EU) 2017/2367 ze dne 18. prosince 2017, kterým se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/81/ES ohledně prahových hodnot používaných při postupech zadávání veřejných zakázek
Nařízení Komise (EU) 2017/2229 ze dne 4. prosince 2017, kterým se mění příloha I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/32/ES, pokud jde o maximální obsahy olova, rtuti, melaminu a dekochinátu

Rok 2018

Nařízení Komise (EU) 2018/1832 ze dne 5. listopadu 2018, kterým se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/46/ES, nařízení Komise (ES) č. 692/2008 a nařízení Komise (EU) 2017/1151 za účelem zlepšení zkoušek a postupů schválení typu z hlediska emisí pro lehká osobní vozidla a užitková vozidla, včetně zkoušek a postupů týkajících se shodnosti v provozu a emisí v reálném provozu, a za účelem zavedení zařízení pro monitorování spotřeby paliva a elektrické energie
---

Rok 2019

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/941 ze dne 5. června 2019 o rizikové připravenosti v odvětví elektroenergetiky a o zrušení směrnice 2005/89/ES
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/6 ze dne 11. prosince 2018 o veterinárních léčivých přípravcích a o zrušení směrnice 2001/82/ES
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/4 ze dne 11. prosince 2018 o výrobě, uvádění na trh a používání modifikovaných krmiv, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 183/2005 a o zrušení směrnice Rady 90/167/EHS

Rok 2020

Nařízení Komise (EU) 2020/354 ze dne 4. března 2020, kterým se stanoví seznam určených užití krmiv určených ke zvláštním účelům výživy a zrušuje směrnice 2008/38/ES
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2020/1020 ze dne 20. června 2019 o dozoru nad trhem a souladu výrobků s předpisy a o změně směrnice 2004/42/ES a nařízení (ES) č. 765/2008 a (EU) č. 305/2011

6.2 Příloha č. 2 – Seznam důvodů, pro které byly směrnice nahrazeny nařízeními

V této příloze č. 2 je uveden seznam vybraných, nejčastěji uváděných důvodů, na základě kterých byly jednotlivé směrnice nahrazeny nařízeními. Vedle každého z důvodů je dále uveden výčet nařízení, která byla přijata na základě uvedeného důvodu.

(A)	Zjednodušení stávajícího právního rámce a odstranění zastaralých právních nástrojů a jejich celková revize
1.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES
2.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 ze dne 15. března 2017 o úředních kontrolách a jiných úředních činnostech prováděných s cílem zajistit uplatňování potravinového a krmivového práva a pravidel týkajících se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat, zdraví rostlin a přípravků na ochranu rostlin, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, (ES) č. 396/2005, (ES) č. 1069/2009, (ES) č. 1107/2009, (EU) č. 1151/2012, (EU) č. 652/2014, (EU) 2016/429 a (EU) 2016/2031, nařízení Rady (ES) č. 1/2005 a (ES) č. 1099/2009 a směrnic Rady 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES a 2008/120/ES a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004, směrnic Rady 89/608/EHS, 89/662/EHS, 90/425/EHS, 91/496/EHS, 96/23/ES, 96/93/ES a 97/78/ES a rozhodnutí Rady 92/438/EHS
3.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 609/2013 ze dne 12. června 2013 o potravinách určených pro kojence a malé děti, potravinách pro zvláštní lékařské účely a náhradě celodenní stravy pro regulaci hmotnosti a o zrušení směrnice Rady 92/52/EHS, směrnic Komise 96/8/ES, 1999/21/ES, 2006/125/ES a 2006/141/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/39/ES a nařízení Komise (ES) č. 41/2009 a (ES) č. 953/2009
4.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 167/2013 ze dne 5. února 2013 o schvalování zemědělských a lesnických vozidel a dozoru nad trhem s těmito vozidly
5.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnic Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004
6.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 ze dne 9. března 2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterým se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS

7.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1223/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o kosmetických přípravcích
8.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 ze dne 21. října 2009, kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě a zrušuje směrnice Rady 96/26/ES
9.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS
10.	Nařízení Rady (ES) č. 1099/2009 ze dne 24. září 2009 o ochraně zvířat při usmrcování
11.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 661/2009 ze dne 13. července 2009 o požadavcích pro schvalování typu motorových vozidel, jejich přípojných vozidel a systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla z hlediska obecné bezpečnosti
12.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1334/2008 ze dne 16. prosince 2008 o látkách určených k aromatizaci a některých složkách potravin vyznačujících se aromatem pro použití v potravinách nebo na jejich povrchu a o změně nařízení Rady (EHS) č. 1601/91, nařízení (ES) č. 2232/96 a č. 110/2008 a směrnice 2000/13/ES
13.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1332/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských enzymech a o změně směrnice Rady 83/417/EHS, nařízení Rady (ES) č. 1493/1999, směrnice 2000/13/ES, směrnice Rady 2001/112/ES a nařízení (ES) č. 258/97
14.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských přídatných látkách
15.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1165/2008 ze dne 19. listopadu 2008 o statistice chovu hospodářských zvířat a produkce masa a o zrušení směrnic Rady 93/23/EHS, 93/24/EHS a 93/25/EHS
16.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla
17.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES
18.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 ze dne 18. ledna 2006, kterým se zřizuje evropský registr úniků a přenosů znečišťujících látek a kterým se mění směrnice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES
19.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005 ze dne 23. února 2005 o maximálních limitech reziduí pesticidů v potravinách a krmivech rostlinného a živočišného původu a na jejich povrchu a o změně směrnice Rady 91/414/EHS
20.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 183/2005 ze dne 12. ledna 2005, kterým se stanoví požadavky na hygienu krmiv

21.	Nařízení Rady (ES) č. 1/2005 ze dne 22. prosince 2004 o ochraně zvířat během přepravy a souvisejících činností a o změně směrnic 64/432/EHS a 93/119/ES a nařízení (ES) č. 1255/97
22.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1935/2004 ze dne 27. října 2004 o materiálech a předmětech určených pro styk s potravinami a o zrušení směrnic 80/590/EHS a 89/109/EHS
23.	Nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 ze dne 29. dubna 2004 o úředních kontrolách za účelem ověření dodržování právních předpisů týkajících se krmiv a potravin a pravidel o zdraví zvířat a dobrých životních podmínkách zvířat
24.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 648/2004 ze dne 31. března 2004 o detergentech
25.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 552/2004 ze dne 10. března 2004 o interoperabilitě evropské sítě řízení letového provozu (nařízení o interoperabilitě)
26.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 ze dne 11. února 2004 o prekursorech drog
27.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2003/2003 ze dne 13. října 2003 o hnojivech
28.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 ze dne 22. září 2003 o doplňkových látkách používaných ve výživě zvířat
29.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1369 ze dne 4. července 2017, kterým se stanoví rámec pro označování energetickými štítky a zrušuje směrnice 2010/30/EU

(B)	Odstranění rozdílů mezi vnitrostátními právními předpisy a jejich harmonizace
1.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 609/2013 ze dne 12. června 2013 o potravinách určených pro kojence a malé děti, potravinách pro zvláštní lékařské účely a náhradě celodenní stravy pro regulaci hmotnosti a o zrušení směrnice Rady 92/52/EHS, směrnic Komise 96/8/ES, 1999/21/ES, 2006/125/ES a 2006/141/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/39/ES a nařízení Komise (ES) č. 41/2009 a (ES) č. 953/2009
2.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 ze dne 25. října 2012 o evropské normalizaci, změně směrnic Rady 89/686/EHS a 93/15/EHS a směrnic Evropského parlamentu a Rady 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES a 2009/105/ES, a kterým se ruší rozhodnutí Rady 87/95/EHS a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1673/2006/ES
3.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1334/2008 ze dne 16. prosince 2008 o látkách určených k aromatizaci a některých složkách potravin vyznačujících se aromatem pro použití v potravinách nebo na jejich povrchu a o změně nařízení Rady (EHS) č. 1601/91, nařízení (ES) č. 2232/96 a č. 110/2008 a směrnice 2000/13/ES

4.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla
5.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005 ze dne 23. února 2005 o maximálních limitech reziduí pesticidů v potravinách a krmivech rostlinného a živočišného původu a na jejich povrchu a o změně směrnice Rady 91/414/EHS
6.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 552/2004 ze dne 10. března 2004 o interoperabilitě evropské sítě řízení letového provozu (nařízení o interoperabilitě)
7.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 ze dne 22. září 2003 o doplňkových látkách používaných ve výživě zvířat
8.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 ze dne 12. prosince 2017, kterým se stanoví obecný rámec pro sekuritizaci a vytváří se zvláštní rámec pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizaci a kterým se mění směrnice 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 648/2012
9.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/941 ze dne 5. června 2019 o rizikové připravenosti v odvětví elektroenergetiky a o zrušení směrnice 2005/89/ES

(C) Snížení administrativní zátěže a regulačního procesu	
1.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 ze dne 15. března 2017 o úředních kontrolách a jiných úředních činnostech prováděných s cílem zajistit uplatňování potravinového a krmivového práva a pravidel týkajících se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat, zdraví rostlin a přípravků na ochranu rostlin, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, (ES) č. 396/2005, (ES) č. 1069/2009, (ES) č. 1107/2009, (EU) č. 1151/2012, (EU) č. 652/2014, (EU) 2016/429 a (EU) 2016/2031, nařízení Rady (ES) č. 1/2005 a (ES) č. 1099/2009 a směrnic Rady 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES a 2008/120/ES a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004, směrnic Rady 89/608/EHS, 89/662/EHS, 90/425/EHS, 91/496/EHS, 96/23/ES, 96/93/ES a 97/78/ES a rozhodnutí Rady 92/438/EHS
2.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 609/2013 ze dne 12. června 2013 o potravinách určených pro kojence a malé děti, potravinách pro zvláštní lékařské účely a náhradě celodenní stravy pro regulaci hmotnosti a o zrušení směrnice Rady 92/52/EHS, směrnic Komise 96/8/ES, 1999/21/ES, 2006/125/ES a 2006/141/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/39/ES a nařízení Komise (ES) č. 41/2009 a (ES) č. 953/2009
3.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 167/2013 ze dne 5. února 2013 o schvalování zemědělských a lesnických vozidel a dozoru nad trhem s těmito vozidly
4.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení

	Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnice Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004
5.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1007/2011 ze dne 27. září 2011 o názvech textilních vláken a souvisejícím označování materiálového složení textilních výrobků a o zrušení směrnice Rady 73/44/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/73/ES a 2008/121/ES
6.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 305/2011 ze dne 9. března 2011, kterým se stanoví harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh a kterým se zrušuje směrnice Rady 89/106/EHS
7.	Nařízení Rady (ES) č. 1099/2009 ze dne 24. září 2009 o ochraně zvířat při usmrcování
8.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 661/2009 ze dne 13. července 2009 o požadavcích pro schvalování typu motorových vozidel, jejich přípojných vozidel a systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla z hlediska obecné bezpečnosti
9.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských přídatných látkách
10.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1165/2008 ze dne 19. listopadu 2008 o statistice chovu hospodářských zvířat a produkce masa a o zrušení směrnice Rady 93/23/EHS, 93/24/EHS a 93/25/EHS
11.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 552/2004 ze dne 10. března 2004 o interoperabilitě evropské sítě řízení letového provozu (nařízení o interoperabilitě)
12.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1129 ze dne 14. června 2017 o prospektu, který má být uveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování na regulovaném trhu, a o zrušení směrnice 2003/71/ES

(D)	Zajištění fungování vnitřního trhu Evropské unie a zabránění jeho fragmentace
1.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 609/2013 ze dne 12. června 2013 o potravinách určených pro kojence a malé děti, potravinách pro zvláštní lékařské účely a náhradě celodenní stravy pro regulaci hmotnosti a o zrušení směrnice Rady 92/52/EHS, směrnice Komise 96/8/ES, 1999/21/ES, 2006/125/ES a 2006/141/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/39/ES a nařízení Komise (ES) č. 41/2009 a (ES) č. 953/2009
2.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 167/2013 ze dne 5. února 2013 o schvalování zemědělských a lesnických vozidel a dozoru nad trhem s těmito vozidly
3.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 ze dne 25. října 2012 o evropské normalizaci, změně směrnice Rady 89/686/EHS a 93/15/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES a 2009/105/ES,

	a kterým se ruší rozhodnutí Rady 87/95/EHS a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1673/2006/ES
4.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnic Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004
5.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1071/2009 ze dne 21. října 2009, kterým se zavádějí společná pravidla týkající se závazných podmínek pro výkon povolání podnikatele v silniční dopravě a zrušuje směrnice Rady 96/26/ES
6.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS
7.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 661/2009 ze dne 13. července 2009 o požadavcích pro schvalování typu motorových vozidel, jejich přípojných vozidel a systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla z hlediska obecné bezpečnosti
8.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 595/2009 ze dne 18. června 2009 o schvalování typu motorových vozidel a motorů z hlediska emisí z těžkých nákladních vozidel (Euro VI) a o přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidel, o změně nařízení (ES) č. 715/2007 a směrnice 2007/46/ES a o zrušení směrnic 80/1269/EHS, 2005/55/ES a 2005/78/ES
9.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1334/2008 ze dne 16. prosince 2008 o látkách určených k aromatizaci a některých složkách potravin vyznačujících se aromatem pro použití v potravinách nebo na jejich povrchu a o změně nařízení Rady (EHS) č. 1601/91, nařízení (ES) č. 2232/96 a č. 110/2008 a směrnice 2000/13/ES
10.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1332/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských enzymech a o změně směrnice Rady 83/417/EHS, nařízení Rady (ES) č. 1493/1999, směrnice 2000/13/ES, směrnice Rady 2001/112/ES a nařízení (ES) č. 258/97
11.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla
12.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES
13.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005 ze dne 23. února 2005 o maximálních limitech reziduí pesticidů v potravinách a krmivech rostlinného a živočišného původu a na jejich povrchu a o změně směrnice Rady 91/414/EHS

14.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 552/2004 ze dne 10. března 2004 o interoperabilitě evropské sítě řízení letového provozu (nařízení o interoperabilitě)
15.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 ze dne 22. září 2003 o doplňkových látkách používaných ve výživě zvířat
16.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1369 ze dne 4. července 2017, kterým se stanoví rámec pro označování energetickými štítky a zrušuje směrnice 2010/30/EU
17.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2402 ze dne 12. prosince 2017, kterým se stanoví obecný rámec pro sekuritizaci a vytváří se zvláštní rámec pro jednoduchou, transparentní a standardizovanou sekuritizaci a kterým se mění směrnice 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU a nařízení (ES) č. 1060/2009 a (EU) č. 648/2012
18.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/746 ze dne 5. dubna 2017 o diagnostických zdravotnických prostředcích in vitro a o zrušení směrnice 98/79/ES a rozhodnutí Komise 2010/227/EU

(E)	Podstatný vývoj vědy, techniky, institucionálního rámce Evropské unie a nové úkoly
1.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES
2.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 609/2013 ze dne 12. června 2013 o potravinách určených pro kojence a malé děti, potravinách pro zvláštní lékařské účely a náhradě celodenní stravy pro regulaci hmotnosti a o zrušení směrnice Rady 92/52/EHS, směrnic Komise 96/8/ES, 1999/21/ES, 2006/125/ES a 2006/141/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/39/ES a nařízení Komise (ES) č. 41/2009 a (ES) č. 953/2009
3.	Nařízení Rady (ES) č. 1099/2009 ze dne 24. září 2009 o ochraně zvířat při usmrcování
4.	Nařízení Komise (ES) č. 185/2005 ze dne 3. února 2005 o stanovení standardních dovozních hodnot pro určování vstupních cen určitých druhů ovoce a zeleniny
5.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1935/2004 ze dne 27. října 2004 o materiálech a předmětech určených pro styk s potravinami a o zrušení směrnic 80/590/EHS a 89/109/EHS

(F)	Zabránění fragmentace vnitřního trhu a odstranění již vzniklých překážek
1.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 609/2013 ze dne 12. června 2013 o potravinách určených pro kojence a malé děti, potravinách pro zvláštní lékařské účely a náhradě celodenní stravy pro regulaci hmotnosti a o zrušení směrnice Rady 92/52/EHS, směrnic Komise 96/8/ES, 1999/21/ES, 2006/125/ES

	a 2006/141/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/39/ES a nařízení Komise (ES) č. 41/2009 a (ES) č. 953/2009
2.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 ze dne 25. října 2012 o evropské normalizaci, změně směrnic Rady 89/686/EHS a 93/15/EHS a směrnic Evropského parlamentu a Rady 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES a 2009/105/ES, a kterým se ruší rozhodnutí Rady 87/95/EHS a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1673/2006/ES
3.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1223/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o kosmetických přípravcích
4.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS
5.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 661/2009 ze dne 13. července 2009 o požadavcích pro schvalování typu motorových vozidel, jejich přípojných vozidel a systémů, konstrukčních částí a samostatných technických celků určených pro tato vozidla z hlediska obecné bezpečnosti
6.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1334/2008 ze dne 16. prosince 2008 o látkách určených k aromatizaci a některých složkách potravin vyznačujících se aromatem pro použití v potravinách nebo na jejich povrchu a o změně nařízení Rady (EHS) č. 1601/91, nařízení (ES) č. 2232/96 a č. 110/2008 a směrnice 2000/13/ES
7.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla
8.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005 ze dne 23. února 2005 o maximálních limitech reziduí pesticidů v potravinách a krmivech rostlinného a živočišného původu a na jejich povrchu a o změně směrnice Rady 91/414/EHS
9.	Nařízení Rady (ES) č. 1/2005 ze dne 22. prosince 2004 o ochraně zvířat během přepravy a souvisejících činností a o změně směrnic 64/432/EHS a 93/119/ES a nařízení (ES) č. 1255/97
10.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 552/2004 ze dne 10. března 2004 o interoperabilitě evropské sítě řízení letového provozu (nařízení o interoperabilitě)
11.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 ze dne 22. září 2003 o doplňkových látkách používaných ve výživě zvířat
12.	Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1129 ze dne 14. června 2017 o prospektu, který má být uveřejněn při veřejné nabídce nebo přijetí cenných papírů k obchodování na regulovaném trhu, a o zrušení směrnice 2003/71/ES

Abstrakt

Cílem diplomové práce Nahrazování směrnic nařízením na příkladu právní úpravy ochrany osobních údajů v EU je popis procesu zjednodušování unijních právních předpisů založený na studiu relevantních politických a legislativních textů, a to zejména s důrazem na proces nahrazování směrnic nařízením. První část diplomové práce je zaměřena na vývoj samotného procesu zjednodušování *acquis* EU, a následně na analýzu nařízení, která byla přijata od konce 80. let 20. století, a jež nahradila částečně či zcela úpravu obsaženou ve směrnicích. Na základě analýzy návrhů a preambulí přijímaných nařízení byly následně blíže vymezeny důvody, pro které k nahrazení došlo. Tyto důvody jsou dále kategorizovány a popsány. Hlavní výzkumnou otázkou v této části diplomové práce bylo určení, zda je nahrazování směrnic nařízením vhodný nástroj využívaný ke zjednodušování právních předpisů Evropské unie, zda v jeho rámci dochází k odstraňování problémů, které případně vznikají při implementaci směrnic upravující danou problematiku a jaké jsou hlavní důvody, které unijní legislativci uvádějí coby odůvodnění přijetí nové nahrazující právní úpravy. Ve druhé části je diplomová práce zaměřena na konkrétní případ, ve kterém došlo k úplnému nahrazení směrnice nařízením, a tím je právo na ochranu osobních údajů v Evropské unii. V této části je popsán historický vývoj ochrany osobních údajů v Evropské unii, proces přijímání nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) a následně podrobná analýza a rozbor směrnicových prvků v přijatém nařízení. Jednotlivá ustanovení obsahující směrnicové prvky jsou dále rozdělena do tří hlavních kategorií dle míry vyžadující přijetí doprovodné legislativy ze strany členských států. Následně jsou ustanovení v jednotlivých kategoriích blíže popsána na příkladech adaptační legislativy přijaté v České republice.

Klíčová slova: Právo EU, Zjednodušování, Nahrazování, GDPR, Směrnicová ustanovení v nařízeních

Abstract

The objective of the master thesis Replacement of directives by regulations on the example of personal data protection legislation in the EU is to describe the process of simplification of EU legislation based on the study of relevant political and legislative texts, especially with emphasis on the process of replacing directives by regulations. The first part of the master thesis focuses on the development of the process of simplification of the EU acquis, and then on the analysis of regulations that have been adopted since the late 1980s, and which partially or completely replaced the regulation contained in the directives. Based on the analysis of the proposals and the preambles to the adopted regulations, the reasons for the replacement were subsequently specified. The reasons are further categorized and described. The main research question in this part of the master thesis was to determine whether the replacement of directives by regulations is an appropriate tool used to simplify European Union legislation, whether it eliminates problems that may arise during the implementation of directives governing the issue and what are the main reasons that are specified by the EU legislators as a justification for the adoption of a new replacement legislation. In the second part, the master thesis focuses on a specific case in which there was a complete replacement of the directive by a regulation, and that is the right to personal data protection in the European Union. This section describes the historical development of personal data protection in the European Union, the process of adopting Regulation (EU) 2016/679 of the European Parliament and of the Council of 27 April 2016 on the protection of individuals with regard to the processing of personal data and on the free movement of such data and on the repeal of the Directive 95/46 / EC (General Data Protection Regulation) followed by a detailed analysis of the directive elements in the adopted regulation. The individual provisions containing directive elements are further divided into three main categories according to the extent to which the adoption of accompanying legislation by the Member States is required. Subsequently, the provisions in the individual categories are described in more detail on the examples of adaptation legislation in the Czech Republic.

Key words: EU law, Simplification, Replacement, GDPR, Directive elements within regulations